

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1960

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὕψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 15ον

ΜΑΡΤΙΟΣ 1960

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1 ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Αθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησία συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12, ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια
Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως
«Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1, Αθήνας

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὅποια δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—CONTENTS

Αἱ Δοκιμασίαι τοῦ Γένους, Ε. Φωτιάδου	Σελ. 1	The sufferings of the nation, by E. P. Photiades	Page 1
Μία Παραδειγματικὴ τιμωρία, Γ. Κόλια	» 2	A well deserved punishment, by G. Kolias	» 2
Τὸ κλίμα τῶν ὄρειων περιοχῶν, Ν. Δημητροκάλλη	» 3	The climate of mountainous regions, by N. Demetrocalis	» 3
Δημόκριτος, Ε. Σταμάτη, β) Ὁ Βωμὸς τῆς Πατρίδος Α. Κάλβου γ) Ἀξιόπαινοι πράξεις	» 4	Democritus, by E. Stamatidis b) Country's altar (poem), by A. Kalvos c) Praiseworthy deeds	» 4
Τὸ Μοναστήρι τῆς Παναγίας, Α. Ζευγίτη β) Τὸ Μοναστήρι (ποίημα) Κ. Παλαμά	» 5	The convent of the holy Virgin, by A. Zevgitis b) The Monastery (poem), by C. Palamas	» 5
Ἡ Νάρκη τῶν Ζώων, Φ. Καραπιπέρη	» 6	Hibernation, by Ph. Karapiperis	» 6
Στὸ ἱερὸ νησί τοῦ Ἀπόλλωνος, Μ. Νικολαΐδης β) Ὑγιεινὲς τροφές	» 7	The mosaics of Dilos, by M. Nicolaidis b) Healthy food: Eggs and cheese	» 7
Τὸ Μαρτυρικὸ τέλος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, Κ. Παπαπαναγιώτου β) Ἀνέκδοτα τοῦ Κολοκοτρώνη, Τ. Τσιρμπίνου	» 8	The martyrdom of St. Peter the Apostle, by C. Papapanagiotou b) Anecdotes about Th. Kolokotronis, by T. Tsirbinos	» 8
Αἱ νεώτεροι ἐφευρέσεις, Γ. Παππά	» 9	Latest discoveries, by Dr. G. Papas	» 9
Τσοπανᾶκος, ὁ Τυρταῖος τοῦ 21, Π. Καλονάρου β) Γιὰ νὰ ἔχετε γερὰ δόντια	» 10	Tsopanagos, the Tyrtæus of 1821, by P. Kalonaros b) To have strong teeth	» 10
Τὸ Μυστηριώδες δάσος Ἱ. Βέρν	» 11	The mysterious forest, by J. Vernes	» 11
Φωτογραφία Δράσεως	» 12-13	Activity in Pictures	» 12-13
Ἡ Ἀγελάδα, Ἐμ. Ἀνάση	» 15	The cow, by E. Anassis	» 14
Εὐφελίζοντες τὴν ἱστορίαν μας, β) Ἡ νέα Ἀθλητικὴ περίοδος Σπ. Αὐλωνίτη	» 15	Looking through Greek history b) New Athletic Period, by Sp. Avlonites	» 15
Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα	» 16	Dangers at home	» 16
Ἡ ἀλλαγὴ τῆς τύχης, Γλ. Πρωτοπαπᾶ β) 25η Μαρτίου (ποίημα) Λ.	» 17	Change of fortune, by Gl. Protopoulos b) 25th of March (poem), by L.	» 17
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	» 18-20	G.J.R.C. Movement	» 18-20
Δράσις ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	» 21	Groups' activity	» 21-22
Μαθητικὴ συνεργασία	» 22-24	Pupils' contribution	» 23-24
Ὁ Κύρ Ποντίκης καὶ ὁ Ἀρουραῖος, Ἀντ. Χ.	» 25	The mouse and the rat, by Ant. X.	» 25
Ἐξόφυλλον: Ὁ Εὐαγγελισμὸς, Δ. Θεοδοκοπούλου		Front-cover: Annunciation, by El Greco	
Ἐσῶτ. ἐξόφυλλον: Εἰς τὴν Νίκην (ποίημα) Α. Κάλβου		Inside front-cover: The Victory poem by A. Kalvos	
Ὁπισθόφυλλον: Ἐθνικὴ γιορτὴ, Στίχοι Στ. Σπεράντζα, Μουσικὴ Α. Παναγιωτοπούλου.		Back cover: The 25th of March, National Holiday. Verses by St. Sperantza, Music by A. Panagiotopoulos.	

ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΛΒΟΥ

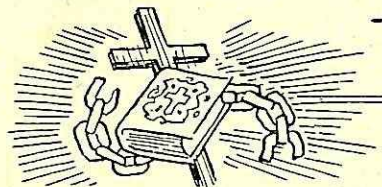
Εἰς τὴν Νίκην

Ὅν, σὺ ποὺ ἡ φαντασία
φλογώδης τῶν θνητῶν
σὰν πτερωμένην βλέπει
παρθένον στὸν ἀέρα,
οὐδάνιον ἔργον,

Τὸ χέρι, ὁποῦ τὰ πέπλα
τῶν οὐρανῶν κατέστρωσεν,
ἀπὸ σύγνεφα δλόχρυσα
ἐκβαίνει, καὶ σοῦ δείχνει
ἀνδρείους ἀνθρώπους.

Πετάεις ἐσὺ, κ' ἐπάνω τους
σκορπίζεις φύλλα ἀμάραντα
τέρπουν αὐτὰ τοὺς ζῶντας,
καὶ τοὺς γενναίους θανόντας
τέρπουν ἀκόμα.

Πῶς μᾶς εἶδαν οἱ ξένοι

Αἱ δοκιμασίαι τοῦ γένους

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Παρ' ὅλας τὰς ποικίλας περιπετείας τόσων αἰώνων, κατόπιν τόσων πολιτικῶν μεταβολῶν καὶ ξενικῶν εισβολῶν καὶ κατακτήσεων, ὁ Ἑλληνισμὸς μέχρι σχεδὸν τοῦ 1922—τοῦ ἔτους τῆς ἀρρήτου Ἐθνικῆς Συμφορᾶς—κατεῖχε ὁσὴν περίπτου γεωγραφικὴν ἑκτασιν καὶ κατὰ τὴν Ἀρχαιότητα, ἀν' ἐξαίρεσιν κυρίως τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν—τὴν Μεγάλην ἐκείνην Ἑλλάδα,—καὶ τὰς ἀποικίας τῆς Δυτικῆς Μεσογείου. Συμπαγὴς ὁ Ἑλληνισμὸς εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ εἰς τὴν καθ' αὐτὸ Ἑλληνικὴν Χερσόνησον περιέβαλλε τὴν παραλίαν ὀλόκληρον τῆς λοιπῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Ἑλλάδος, τῆς ὅχι ὀρθῶς λεγομένης Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀλλ' ἐνῶ, κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμούς, εἰς μὲν τοὺς ἀρχαίους χρόνους ὁ Ἑλληνικὸς αὐτὸς πληθυσμὸς ἀνῆρχετο εἰς εἴκοσι ἑκατομμύρια, ὑπερέβαινε δὲ τὰ εἴκοσι πέντε κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας,—εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος μόνις συνεποσοῦτο εἰς πέντε τὸ πολὺ ἑκατομμύρια. Ἡ σφαγὴ, τὸ παιδομαζώμα, ἡ ναυτολογία (τὸ ἀντίστοιχον τοῦ παιδομαζώματος διὰ τὰς νήσους καὶ τὰ παράλια), ὁ ἐξισλαμισμὸς ἐπετέλεσαν τὸ ἔργον των. Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς πόσοι θά ἤμεθα, ἀν' δὲν εἶχε μεσολαβήσει ἡ δουλεία! Οἱ δὲ κάτοικοι τῶν περιοχῶν, ποὺ συνεκρότησαν τὸ ἐλεύθερον κράτος μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν, ἔμετρούντο τὸ πολὺ—πολὺ εἰς ἑπτακοσίας χιλιάδας!

Εἰς τὰ λείψανα αὐτὰ τοῦ δουλωθέντος μεγάλου κράτους ἐξῆσαν οἱ Σουλτάνοι τετρακόσια ἔτη,—ἄλλοι κάπως ὀλιγώτερα, ἄλλοι περισσότερα. Ὑπὸ τὴν κυρι-

αρχίαν τῶν Σουλτάνων—λέγει μὲ ὀργὴν Βρεττανὸς περιηγητὴς—ἡ ἐπιστήμη, τὸ ἐμπόριον, κάθε γνῶσις, κάθε ἀπόλαυσις τοῦ βίου, τὰ πάντα παρήκμασαν. Οἱ Σουλτάνοι δὲν ἐκπροσωποῦν μόνον διὰ τοὺς ἑαυτοὺς των τὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν δεσποτείαν, ἀλλὰ προσπαθοῦν νὰ ἀφανίσουν καὶ εἰς τοὺς ὑποτελεῖς των κάθε φλόγα».

Ἡ βαθμιαία ἀραίωσις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐρήμωσις τῆς χώρας ἦσαν ψηλαφητὰ τεκμήρια τῆς σουλτανικῆς διοικήσεως. Ἐνῶ θαμβωμένος ὁ Λατίνος Βιλλαρδουίνος καὶ οἱ σύγχρονοί του Σταυροφόροι—αὐτοὶ ποὺ ἔδωσαν τὸ πρῶτον θανάσιμον τραῦμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Αυτοκρατορίαν—περιέγραφαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος τὴν εὐμερίαν καὶ τὰ πρῶτα τυχῶν ἀγᾶς θὰ ἐπέπιπτε κατὰ τῆς περιουσίας των,—λέγει Γάλλος περιηγητὴς. «Ἡ πεδιάς τῆς Ἡλίδος ἦτο ἔρημος καὶ χέρσος. Καὶ ἡ φαυλοτάτη διοίκησις τῆς Πελοποννήσου ὠδήγησεν εἰς τοιαύτην ἐξεινὴν κατάστασιν τοὺς κατοίκους τῆς Γαστούνης, ὥστε ὅλοι οἱ ἀγροὶ περιήλθαν εἰς τοὺς Τούρκους καὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ πρὶν γαιοκτήμονες, ἔγιναν ποιμένες ἢ ἡμερομίσθιοι ἐργάται,—γράφει ὁ ἀκριβέστατος Βρεττανὸς περιηγητὴς, συνταγματάρχης Λήκ. «Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐκτάσεις τοῦ Σουλτάνου

Τὴν 12-2-1960, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πειραικοῦ Συνδέσμου, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀπένειμε ἰδιοχείρως Διπλώματα προαγωγῆς καὶ Πτυχία εἰς δοκίμους ἐθελοντάς ἀδελφὰς τῶν τάξεων 1957-1958 τοῦ Τμήματος Πειραιῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Κατὰ τὴν τελετὴν, παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτιλίας κ. Γ. Ἀνδριανοπούλου, ὠμίλησαν ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ. Πειραιῶς κ. Κρ. Δηλαβέρης καὶ ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ κ. Κρ. Δηλαβέρης. Ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν.
H. M. the Queen awarded diplomas to G.R.C. nurses of the Piræus Branch. In the photo: H. M. the Queen, the R. R., Bishop of Thaumakou Mr. Chrysostomos, Mr. Cr. Delaveris, Chairman G.R.C. Branch. Left: Mr. C. Georgacopoulos, President G.R.C. speaking.

ΕΤ
ΒΙΒΛ
ΔΩΡ
Μ. 16855
36199

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΤΙΜΩΡΙΑ

Γ. Κ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγ. Πανεπιστημίου

Ο Ίουστίνος ήτο από τους καλούς αυτοκράτορας, από εκείνους οι οποίοι αγαπούσαν τον λαόν. Ήτο όμως ασθενικός και δεν ήτο εις θέσιν να παρακολουθή πώς συμπεριφέροντο οι ύπουργοί του και οι υπάλληλοι. Πολλοί από αυτούς έβασάνιζαν τον λαόν και ήρπαζαν την περιουσίαν των αδυνάτων. Όταν μίαν ημέραν ο Ίουστίνος έβγηκε από τα ανάκτορα διά να μεταβή εις τον Ίπποδρομον, ο λαός εύρηκε την εύκαιρίαν να παραπεμφή και να του φωνάξη, ότι πολλοί από τους ύπουργούς του τόν καταπιέζουν. Ο αυτοκράτωρ επρόσεξε τα παράπονα του λαού του και άμέσως διώρισε άλλον ύπουργόν των Έσωτερικών, έπαρχον τόν έλεγαν την εποχήν εκείνην, πρόσωπον της άπολύτου έμπιστοσύνης του.

Ολίγας ημέρας ύστερα από τόν διορισμόν εκείνον παρουσιάσθη εις τόν νέον έπαρχον μία χήρα διά να παραπεμφή, ότι ένας από τους ύπουργούς της ήρπασε όλην την περιουσίαν και έτσι αυτή έπεσε σέ έλεεινή φτώχεια. Ο έπαρχος, χωρίς ν' αναβάλη, παρήγγειλε με την ίδιαν την χήραν εις τόν ύπουργόν να παρουσιασθή ενώπιόν του διά να δώση έξηγήσεις. Εκείνος όχι μόνον δεν συνεμορφώθη προς την διαταγήν, αλλά και έξυλοφόρτωσε την χήραν. Τόν διέταξε και πάλιν με ένα από τους άξιωματικούς της άστυνομίας, αλλά

και πάλιν εκείνος δεν παρουσιάσθη. Όχι δέ μόνον τούτο, αλλά και θρασύτατος, όπως ήτο, έπήγε εις μίαν δεξιώσιν εις τα ανάκτορα. Εις την ίδιαν δεξιώσιν προσεκήθη και ο έπαρχος. Ούτος, μόλις αντίκρυσσε τόν αυθάδη και προκλητικόν εκείνον ύπουργόν, ωργίσθη και είπε με δύνατην φωνήν εις τόν αυτοκράτορα Ίουστίνον. «Έάν, ω βασιλεύ, τά όσα με διέταξες, να τιμωρώ δηλ. όλους εκείνους, όσονδήποτε ισχυροί και αν είναι, οι όποιοι άδικούν τους πτωχούς, εξακολουθούν να ισχύουν, είπέ μου τ. «Έάν πάλιν μετέβαλες γνώμην και προτιμάς να έχης αυτούς φίλους και να συντρώγης, είπέ μου το επίσης διά να παραιτηθώ από τó άξίωμα, τó όποιον μου έδωσες» Ο Ίουστίνος έστενοχωρήθη από τά λόγια εκείνα του έπάρχου, δίκαιος δέ και τίμιος καθώς ήτο, άπήντησέν άμέσως: «Έάν τυχόν αυτός, τόν όποιον ύπνοεις, είμαι εγώ, τότε διώξε με από τόν θρόνον. Έάν δέ είναι κανείς άλλος, από αυτούς που είναι έδω και τρώμε μαζί, εμπρός, μη διστάξης να τόν συλλάβης». Αυτό και έγινε.

Ο έπαρχος διέταξε να συλλάβουν τόν πλεονεκτήν ύπουργόν. Άμέσως συνήλθε τó δικαστήριον υπό την προεδρείαν του. Ο έπαρχος ήτο ο άνώτατος, ύστερα βεβαίως από τόν αυτοκράτορα, δικαστής του κράτους. Ήκουσε με προσοχήν τόν ύπουργόν

«Μη διστάξεις να τόν συλλάβης», είπε ο Αυτοκράτωρ.

και την χήραν. Άπεδείχθη, ότι εκείνος ήτο ένοχος δι' όλα όσα τόν κατηγορεί ή χήρα.

Κατεδικάσθη εις την ποινήν της μαστιγώσεως (δηλ. να δαρής), της κουράς (δηλ. να τόν κουρεύσουν σύρριζα—και την εποχήν εκείνην οι άνδρες δεν έκοβαν τά μαλλιά των), της διαπομπεύσεως (δηλ. να τόν βάλουν, έτσι κουρεμένον και γυμνόν ή ήμίγυμνον ανάποδα καβάλλα εις τόν γάϊδαρον και να τόν περιφέρουν εις την πόλιν. Τά γιουχαίσματα και τά διάφορα σάπια φρούτα, τά όποια τó πλήθος έριπτεν κατά της κεφαλής του άπετέλουν τó συμπλήρωμα της διαπομπεύσεως). Καθώς βλεπομεν ή ποινή ήτο τέτοια ώστε κανείς εις τó εξής, όσον τούλάχιστον έβασίλευεν ο Ίουστίνος, όχι μόνον να μη τολμήση, άλλ' ούτε καν να σκεφθή ν' άδικήση αδύνατον και πτωχόν.

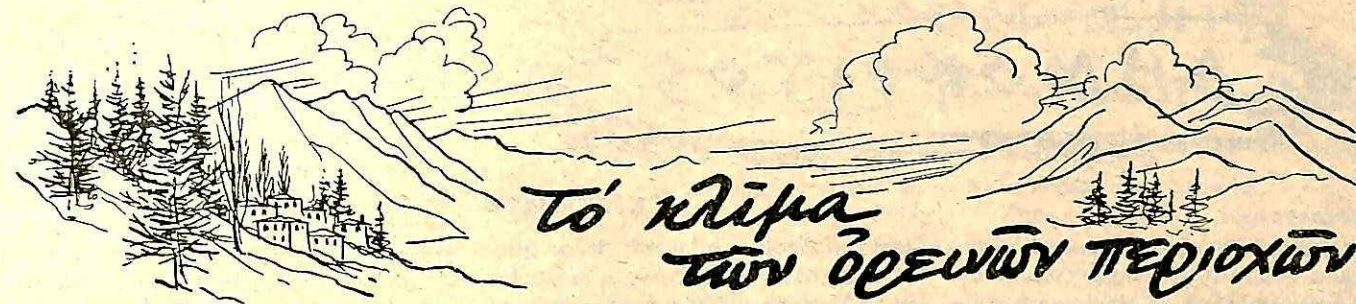
και εις τās άσιατικές ή κατάστασις ήτο ή αυτή. Η πεδιάς λόγου χάριν της Μάρης ήτο χέρσος»,—λέγει ο Σαβαρύ. Και «παρά τó Χαλέπιον από είκοσι άκμαία άλλοτε χωρία μόλις τέσσαρα ή πέντε διασώζονται. Η τυραννία των κυβερνώντων βιάζει παντού τους άγρότας να προσφύγουν εις τās πόλεις, όπου ή πτωχεία τους εξαφανίζει έντός ολίγου»—λέγει ο Γάλλος περιηγητής και φίλος του Ναπολέοντος Ζουσερώ ντε Σαίν Ντενίς. Ο δέ Πουκεβίλ, πρόξενος της Γαλλίας εις την αύλην του Άλή πασά, σπουδαίος ιστορικός της Έλληνικής Έπαναστάσεως, περιηγητής και γεωγράφος των έλληνικών χωρών, άριστος έν γένει γνώστης της Άνατολής, γράφει: «Τó Όθωμανικόν κράτος είναι ή χώρα της συμφοράς. Δεν όμοιάζει προς καμμίαν επί γής επικράτειαν. Από της Κωνσταντινουπόλεως μέχρι της άπωτάτης άκρας του Ευξείνου Πόντου, από του Βοσπόρου μέχρι της Άδριατικής, αι πόλεις είναι στάβλοι, τά χωρία φωλεαί έρμηκώσεως. Διαρκώς όμιλούν περί πανώλους ή πυρκαϊών ή επιδημιών ή λιμού. Πλησίον της εισόδου των πόλεων βλέπεις άγχόνας και πύργους κρανίων. Τās αύλās των πασάδων κοσμούν κεφαλαί αίμόφυρτοι, σουβλες και βασιανιστήρια. Εις τους δρόμους περιφέρονται μόνον ρακένδυτοι. Ούτε τά-

εις ύπάρχει, ούτε ασφάλεια, ούτε ήσυχία. Ήμερα ήθη δεν ύπάρχουν εις την χώραν αυτήν. Όποιος ραγιαδς έχει ολίγα χρήματα τά θάπτει εις την γήν, όποιος έχει πολύτιμα σκεύη τά κρύπτει εις τόν γυναικωνίτην, ο ραγιαδς ζή πεινχρά, διότι άλλως διακινδυνεύει ή ζωή του και τά πάντα». Άλλ' εύτυχώς έσωζε την κατάσταση, πότε—πότε τó γεγονός, ότι οι δυνάσται έξηγοράζοντο: «Και αυτήν την Όθωμανικήν κυβερνήσιν ήμπορείς να έξηγοράσης, αρκεί να διαθέτης άφθονον χρυσίον»,—γράφει έπιφανής Γάλλος περιηγητής και οικονομολόγος, ο Μπωζούρ. Άλλά και αυτό τελικώς ήτο εις βάρος των δούλων, διότι ηύξαναν αι όρέξεις των τυράννων.

Ω, τί θαύμα, αληθινά, ότι μέσα εις τó χάος αυτό, εις τó σκότος, εις την φρίκην διετηρήθη ή Βυζαντινή Ίδέα, εις την όποιαν είχαν ένσωματωθή ή Έλληνική Έλευθερία του Ήροδότου,—ή άμυνα του πατρίου έδάφους και ή προάσπις των έλευθέρων πολιτικών θεσμών, τους όποιους περιχαράκωνει ο Νόμος; Τά Έλληνικά Γράμματα και ή Έκκλησία έπετέλεσαν τó υπεράνθρωπον έργον των. Και εξηγέρθησαν οι δούλοι «τοίς κείνων ρήμασι πειθόμενοι».

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Εις τó περιθώριον της Γεωγραφίας

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Έκπ. Συμβούλου

Όπως ξέρομε από τη Γεωγραφία, κάθε περιοχή της γής έχει και τó κλίμα της. Καθορίζεται δέ τó κλίμα ένός τόπου από πολλούς παράγοντας, όπως είναι ή θερμοκρασία, πού συνήθως επικρατεί σ' αυτόν, οι άνεμοι, ή υγρασία, τó ποσόν της βροχής κ.λ.π. Εκτός όμως από τους παράγοντες αυτούς, τó κλίμα ένός τόπου εξαρτάται και από τη θέση του επάνω στην επιφάνεια της γής και κυρίως από τó γεωγραφικό πλάτος του, δηλαδή από την απόστασί του από τόν Ίσημερινό.

Έτσι οι γεωγράφοι διακρίνουν τις θερμές, τις εύκρατες και τις ψυχρές χώρες ή ζώνες. Ονομάζομε δέ συνήθως μιά χώρα θερμή, αν ή συνηθισμένη θερμοκρασία της είναι μεγάλη, ή εύκρατη, αν ή θερμοκρασία της δεν είναι ούτε πολύ ύψηλή ούτε πολύ χαμηλή ή ψυχρά, αν τó κύριο είναι σ' αυτήν πάντοτε δυνατό, χωρίς να λαβαίνωμε ύπ' όψιν μας, αν ένα τμήμα της χώρας αυτής είναι πεδινό ή καταλαμβάνεται από μεγάλα και ύψηλά όρη.

Έν τούτοις πρέπει να ξέρωμε, ότι οι όρεινές περιοχές, ανεξάρτητα από τη ζώνη, στην όποία βρίσκονται, παρουσιάζουν μεγάλες κλιματικές διαφορές από τις πεδινές περιοχές της ίδιās ζώνης. Οι διαφορές αυτές παρατηρούνται σέ όλους τους παράγοντες, οι όποιοι καθορίζουν τó κλίμα ένός τόπου και τους όποιους ανεφέραμε παραπάνω, οφείλονται δέ σέ πολλά αίτια.

Ας πάρωμε πρώτα τη θερμοκρασία. Όπως ξέρομε, όσο ψηλότερα ανεβαίνωμε, τόσο ο άέρας γίνεται αραιότερος. Τó στρώμα του άέρα, ο όποιος περιβάλλει τη γή, έπηρεάζει και τη θερμοκρασία: έπιβραδύνει τη θερμότητα του ήλιου να φθάση στη γή γρήγορα, αλλά και έμποδίζει τη γρήγορη άκτινοβολία της θερμότητος, πού άπερρόφησε τó έδαφος κατά

τó διάστημα της ημέρας. Στα ύψηλά όμως μέρη, επειδή, όπως είπαμε, ο άέρας είναι αραιότερος, ή θερμότητα και γρηγορώτερα φθάνει στη γή και γρηγορώτερα διασκορπίζεται, όταν εξαφανισθή ο ήλιος. Άποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι ότι στα όρεινά μέρη έχομε μεγάλη ζέση σχεδόν μόλις ανατείλη ο ήλιος, και τσουχτερή ψύχρα άμέσως μόλις κρυφτή πίσω από τά βουνά. Αυτό τó ξέρουν καλά οι βοσκοί, αλλά και οι όρειβάτες, οι όποιοι και τó καλοκαίρι ακόμη έφοδιάζονται με μάλλινα φορέματα για να προφυλαχθούν από την ψύχρα.

Άλλά και τó ποσόν της βροχής, πού πέφτει σ' έναν τόπο, εξαρτάται από τά όρη της περιοχής. Όπως ξέρομε, ή βροχή προέρχεται από τη συμπύκνωση των ύδρατμών της άτμοσφαιρας, όταν συναντήσουν ψυχρά στρώματα άέρος. Τέτοια δέ ψυχρά στρώματα συναντούν οι ύδρατμοί στις όρεινές περιοχές, όποτε ψύχονται και μεταβάλλονται σέ βροχή. Για τó λόγο αυτό, περιοχές, πού βρίσκονται έκτεθειμένες σέ υγρούς άνεμους, οι όποιοι συναντούν πίσω απ' αυτές ύψηλά όρη, έχουν άφθονώτερες βροχές από τις περιοχές, πού βρίσκονται πίσω από τά όρη αυτά. Τούτο συμβαίνει π.χ. στον τόπο μας. Οι δυτικοί και νοτιοδυτικοί άνεμοι, πού έρχονται από τη μεσόγειο φωτωμένοι ύδρατμούς, ψύχονται, όταν συναντήσουν τά όρη της κεντρικής Ελλάδος. Έτσι ή δυτική Ελλάδα έχει περισσότερες βροχές παρά ή Άνατολική, πού βρίσκεται πίσω από τά όρη, πού συντελούν στην ψύξη των υγρών δυτικών άνέμων. Για τόν αυτό άκριβώς λόγο στις όρεινές περιοχές πέφτουν και περισσότερα χιόνια.

Η γρήγορη θέρμανσι και ψύξι του άτμοσφαιρικού άέρα των όρεινών περιοχών γίνεται αίτία και ώρισμένων άνέμων, οι όποιοι φυσούν κανονικά από τά όρη προς τις πεδιάδες και άντιστρόφως. Έπειδή δηλαδή ο άέρας των ύψηλών όρέων θερμαίνεται ταχύτερα, ως αραιότερος, ανεβαίνει ψηλότερα και στη θέση του έρχονται ψυχρότερα στρώματα από τις πεδιάδες. Αντιθέτως τó βράδυ, ο άέρας των βουνών ψύχεται γρηγορώτερα, συμπυκνώνεται και τά στρώματα αυτά του ψυχρού άέρα κατεβαίνουν προς τις πεδινές περιοχές. Όσο τά όρη είναι ύψηλότερα και οι κοιλάδες, πού σχηματίζουν στενώτερες, τόσο τά ρεύματα αυτά του άέρος γίνονται όρμητικώτερα και οι άνεμοι ισχυρότεροι.

Τέλος δεν πρέπει να ξεχνώμε ότι στα μεγάλα και ύψηλά όρη τά χιόνια δέ λειώνουν τελείως ποτέ, ότι μεγάλες έκτάσεις των όρέων αυτών σκεπάζονται από τους παγετώνες, οι όποιοι καθώς λειώνουν σιγά—σιγά τροφοδοτούν πολλούς ποταμούς, των όποιων τά νερά χρησιμοποιούνται από τόν άνθρωπο σέ πολλές ανάγκες του.

Όλες αυτές οι διαφορές, πού παρουσιάζει τó κλίμα των όρεινών περιοχών από τó κλίμα των πεδινών περιοχών της αυτής ζώνης, οφείλονται άποκλειστικά στη διαμόρφωσι του έδάφους.

ΔΩΡΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΩΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ο Πρόεδρος του Άμερικανικού Έρυθρού Σταυρού, στρατηγός κ. Α. Γκρουντερ διά τηλεγραφήματός του προς τόν Πρόεδρον του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, κ. Κ. Γεωργακόπουλον άνήγγειλε ότι ο Άμερικανικός Έρυθρός Σταυρός διέθεσε 3.000 δολάρια προς τόν Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν, ίνα αγορασθούν υπό του Διεθνούς Έρυθρού Σταυρού κλινωσκεπάσματα διά τους πλημμυροπαθείς Κομοτηνής.

Ἀρχαῖοι Ἕλληνες—Οἱ δημιουργοὶ τῶν ἐπιστημῶν

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ

Πρὸ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου (1939-1945) πολὺ ὀλίγοι ἄνθρωποι ἠσυχολοῦντο μὲ τὰ προβλήματα τῆς φυσικῆς. Οἱ λαοὶ γενικῶς ἐδείκνυν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν πρόοδον τῆς φυσικῆς καὶ τὰ προβλήματα αὐτῆς. Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ὅμως τοῦ 1945, ὅτε ἐξεργάγησαν αἱ δύο ἀτομικαὶ βόμβαι εἰς τὴν Ἰαπωνίαν μὲ πολὺ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, ἡ προσοχὴ ὄλων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν ἐστράφη εἰς τὰ προβλήματα τῆς φυσικῆς καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν κεκρυμμένων δυνάμεων τῆς φύσεως. Μεταξὺ τῶν δυνάμεων τούτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια. Αἱ φυσικαὶ ἐρευναι τῶν τελευταίων ἐτῶν ἔχουσι καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὡς γνωρίζομεν ἤδη, ὅτι εἰς τὸν κόσμον (ἐκτὸς τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων, περὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ εἴπῃ τίποτε) ὑπάρχει ἐνέργεια καὶ ὕλη. Καὶ μάλιστα ὅτι ἡ ὕλη δύναται νὰ μετατρέπεται εἰς ἐνέργειαν καὶ ἡ ἐνέργεια νὰ μετατρέπεται εἰς ὕλην. Ἡ ὕλη ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρότατα τεμάχια, τὰ ὁποῖα δὲν κόπτονται εἰς ἀκόμῃ μικρότερα. Τὰ τεμάχια αὐτὰ ἐνούμενα κατὰ διαφόρους ἀναλογίας ἀποτελοῦσι τὰ ἄτομα τῶν σωμάτων. Οὕτω ἔχομεν ἄτομα ὀξυγόνου, ὕδρογόνου, χρυσοῦ, ἀργύρου, ἰωδίου κλπ. Ἐ-

ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΛΒΟΥ

Ο ΒΩΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τρέξατε, ἀδελφια, τρέξατε,
ψυχαὶ θερμαί, γενναῖαι
εἰς τὸν βωμὸν τριγύρω
τῆς Πατρίδος ἀστράπτοντα,
τρέξατε πάντες.

Ἀς παύσωσ' ἡ διχόνοια,
ποὺ ρίχνουσι τὰ ἔθνη
τυφλά, ὑπὸ τὰ σκληρότατα
δυνάμια τῶν ἀγρόπνων,
δολίων τυράννων.

Τρέξατ' ἐδῶ συμφώνως
τοὺς χοροὺς ἅς συμπλέξωμεν,
προσφέρων ὁ καθένας
λαμπρὰν θυσίαν, πολὺτιμον,
εἰς τὴν πατρίδα.

καστον ἄτομον σώματός τινος ἀποτελεῖται ἀπὸ πρωτόνια, οὐδετερόνια καὶ ἠλεκτρόνια. Τὰ πρωτόνια καὶ τὰ οὐδετερόνια ἀποτελοῦσι τοὺς πυρήνες τῶν ἀτόμων, ἐν ᾧ τὰ ἠλεκτρόνια τὸ περίβλημα τῶν πυρήνων τούτων. Τὰ πρωτόνια-οὐδετερόνια καὶ ἠλεκτρόνια εἶναι ἀκριβῶς τὰ ἴδια εἰς ὅλα τὰ ἄτομα τῶν διαφόρων σωμάτων. Εὐρίσκονται ὅμως εἰς διάφορον ἀναλογίαν εἰς αὐτά. Οὕτω τὸ ἄτομον τοῦ ὀξυγόνου ἀποτελεῖται ἀπὸ 8 πρωτόνια, 8 οὐδετερόνια καὶ 8 ἠλεκτρόνια. Τὸ ἄτομον τοῦ ἄνθρακος ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 πρωτόνια, 6 οὐδετερόνια καὶ 6 ἠλεκτρόνια. Τὸ ἄτομον τοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον λέγεται οὐράνιον, ἀποτελεῖται ἀπὸ 92 πρωτόνια, 146 οὐδετερόνια καὶ 92 ἠλεκτρόνια. Τὰ πρωτόνια καὶ τὰ οὐδετερόνια τῶν ἀτόμων τῶν διαφόρων σωμάτων εἶναι πολὺ πηλοσίου ἀλλήλων, ἐν ᾧ τὰ ἠλεκτρόνια τῶν αὐτῶν ἀτόμων εἶναι πολὺ μακρότερον. Ἡ δύναμις, μὲ τὴν ὁποῖαν συγκρατοῦνται τὰ πρωτόνια καὶ τὰ οὐδετερόνια μεταξύ των, εἶναι μεγάλη. Αὕτη εἶναι ἡ λεγομένη ἀτομικὴ ἐνέργεια. Ἐὰν εὐρεθῇ εὐκολος καὶ εὐθύνης τρόπος λήψεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἡ τεχνικὴ πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη.

Τὴν πρώτην ἰδέαν ὅτι τὰ ὑλικά σώματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότατα τεμάχια, διάφορα ὅμως μεταξύ των, διτύπωνεν ὁ ἡμέτερος πρόγονος Ἀναξαγόρας. Ἀκολουθῶς ὁ Ἕλλην ἐπίσης, Λεύκιππος διτύπωνε τὴν ἀτομικὴν θεωρίαν, καθ' ἣν ὅλα τὰ σώματα εἰς τὸν κόσμον ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότατα τεμάχια μὴ τεμνόμενα περαιτέρω, τὰ ὁποῖα ἐκάλεσεν ἄτομα. Ὁ μαθητὴς τοῦ Λεύκιππου, Ἕλλην ἐπίσης, Δημόκριτος πιστεύεται ὅτι ἐτελειοποίησε τὴν θεωρίαν τοῦ διδασκάλου του. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπικρατεῖ συνήθως ἡ συνήθεια νὰ θεωρῇται πατὴρ τῆς ἀ-

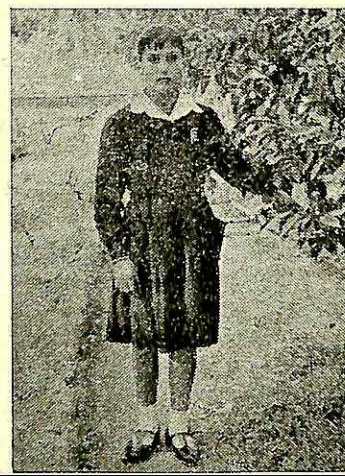
τομικῆς θεωρίας ὁ Δημόκριτος, ἐν ᾧ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Οὐδὲν ἔργον τοῦ Δημοκρίτου περιεσώθη. Μόνον τοὺς τίτλους τῶν ἀπολεσθέντων ἔργων τοῦ Δημοκρίτου γνωρίζομεν. Ἀπὸ μεταγενεστέρους ὅμως τοῦ Δημοκρίτου συγγραφεῖς λαμβάνομεν σχετικῶς καλὴν γνῶσιν τῆς ἀτομικῆς θεωρίας αὐτοῦ. Κατὰ τὸν Δημόκριτον λοιπὸν ἡ ὕλη ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρότατα ἄτομα (μὴ τεμνόμενα), τὰ ὁποῖα συνερχόμενα καταλλήλως σχηματίζουν τὰ διάφορα σώματα, τὴν γῆν καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα. Εἰς τὸν κόσμον τίποτε δὲν γίνεται ἐκ τοῦ μὴ ὄντος καὶ τίποτε δὲν καταστρέφεται τελείως, ὥστε νὰ καταντήσῃ μηδὲν. (Μηδὲν τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεσθαι μηδὲ εἰς τὸ μὴ ὄν φθίρεσθαι, ἔλεγεν ὁ Δημόκριτος). Αἱ γνῶμαι αὗται τοῦ Δημοκρίτου παρελήφθησαν ὑπὸ τῆς συγχρόνου φυσικῆς καὶ ὀνομάζονται τὸ ἀξίωμα τῆς ἀφθαρσίας τῆς ἐνεργείας καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀφθαρσίας τῆς ὕλης. Τονίζεται μάλιστα ὑπερφάνως, λόγῳ ἀγνοίας βέβαια, ὅτι πρῶτος διτύπωνε τὸ ἀξίωμα τῆς ἀφθαρσίας τῆς ὕλης ὁ Γάλλος ἐπιστήμων Λαβουαζιὲ κατὰ τὸ 1750 μ.Χ., ἐν ᾧ τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι πρῶτος διατυπώσας κατὰ τὸ 400 π.Χ. τὰ περίφημα αὐτὰ ἀξιώματα τῆς φυσικῆς εἶναι ὁ Δημόκριτος. Ὁ ἀτομικὸς ἀντιδραστικὴς (ἐγκατάστασις πρὸς λήψιν ἀτομικῆς ἐνεργείας), ὁ ὁποῖος θὰ ἐγκατασταθῇ δωρεὰν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, θὰ ὀνομάζεται πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου Ἑλληνος ἐπιστήμονος, ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ. Ὁ Δημόκριτος ἐγεννήθη εἰς τὰ Ἀβδηρα τοῦ Ἑλλησπόντου κατὰ τὸ 460 π.Χ. καὶ ἐζησεν ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη.

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΑΡΓΥΡΩ ΚΑΡΑ

Γυμνάσιον Θηλέων Χίου

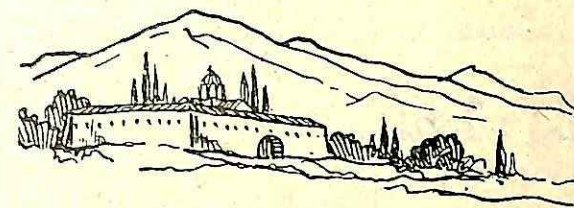
Ἡ Ἐρυθροσταυρίτισσα μαθήτρια τοῦ Γυμνασίου Θηλέων Χίου, Ἀργυρῶ Καρα, παρέδωκε εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σχολείου πορτοφόλιον μὲ 600 δρχ., τὸ ποῖον εὗρε καθ' ὁδόν.

Δώστε λίγο αἷμα.

Σώζετε μιὰ ζωή.

Ἕνα τάμα τοῦ Κολοκοτρώνη

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΑΡΙΣΤ. ΖΕΥΓΙΤΗ Δημ/λου

Σὲ μιὰ διαδρομὴ ἀπὸ πέντε χιλιόμετρα, βορεινὰ τῆς Μεγαλοπόλεως κι ἀνάμεσα στὸ παλιὸ χωριὸ τῆς Ἐκκλησιῶν (Μερζέ) καὶ στὸ νέο, ποὺ χτίζεται σήμερα, ἀντικρύζει κανεῖς τὸ γραφικὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας. Στ' ἀναγνωστικὰ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, τὸ μοναστήρι αὐτὸ γίνεται γνωστὸ μὲ μιὰ σύντομη ἀφήγησι, ποὺ φέρει τὸν τίτλο «Τὸ τάμα τοῦ Κολοκοτρώνη».

Προσκυνητὲς τῆς Θεομήτορος ἀνεβήκαμε ἐκεῖ πολλές φορές γιὰ ν' ἀφήσωμε στὴ χάρι τῆς τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ χαροῦμε ξέγνιαστες λίγες στιγμὲς ἀνάμεσα στὶς πυκνὲς φυλλωσιὲς τοῦ δάσους. Τὸ ἄφθονο καὶ δροσερὸ νερὸ τοῦ παμπάλαιου πηγαδιοῦ, καὶ ὁ ζωογόνος ἀέρας, ποὺ φέρνει μέσα του τὸν ἑλατὲρὸ ἀνασασμὸ τοῦ Μαρινάλου, σὲ κάνει νὰ φανταστῇς πὼς βρίσκεσαι σὲ τόπο λατρείας τῆς θεᾶς τῶν δασῶν. Λίγες πέτρες, ξέμακρα θεμελιωμένες ἀπὸ τὸ Μοναστήρι καὶ μιὰ παράδοσις γιὰ κάποιον Ναὸ τῆς Θεᾶς Ἀρτέμιδος, ποὺ λένε πὼς ἦταν ἐκεῖ, ἐνισχύουν τὴν παρὰ πάνω σκέψι. Ἀν ἡ παλιὰ ἱστορία τοῦ τόπου χάνεται στὴν ἀορισιὰ τοῦ παρελθόντος, τὸ πρόσφατο ἱστορικὸ ἐνδιαφέρον τῆς Μονῆς, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, γοητεύει τὸν ἐπισκέπτη καὶ μεγαλύνει τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα τοῦ προσκυνητῆ.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 21 ὁ Κολοκοτρώνης, κυνηγημένος ἀπὸ τὰ καταδιωκτικὰ τουρκικὰ ἀποσπάσματα, κυκλώθηκε στὸ δάσος τῆς Παναγίας. Μιὰ κουφάλα ἐνὸς γέρικου πουρναριοῦ, ποὺ ξεράθηκε ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια, τὸν φιλοξένησε στὴ δύσκολη ἐκείνη στιγμὴ. Ἐβλεπε γύρω του τοὺς φονιάδες τοῦ ἔθνους νὰ ψάχνουν ἀλαλάζοντες... Μὲ καρδιοχτύπι στάθηκε ἐκεῖ ὥρες πολλῆς. Τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας τὸν λύτρωσε. Βγήκε ἀπὸ τὸ γιάτῃ του καὶ τράβηξε ἴσια πρὸς τὴν ἐρειπωμένη ἐκκλησίαν, ποὺ ἦταν κοντὰ του. Μιὰ μάντρα χαλασμένη καὶ σκεπασμένη ἡ ἐκκλησία μὲ κλαδιὰ δέντρων. Σύρθηκε στὸ χῶμα γιὰ νὰ βρῇ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ γονατιστὸς εἶπε στὴν προσευχὴ του: «Παναγία μου, βοήθησέ μας νὰ ἐλευ-

θερώσωμε τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τὸν τύραννο καὶ θὰ σὲ φτιάσω καθὼς ἤσουν καὶ πρῶτα». Ἡ ἐκκλησιὰ ἐκείνη ἦταν ἄλλοτε μεγάλη. Χαλάστηκε δυὸ φορές... Τὴ μιὰ πρὶν ἀπὸ τὸ 1684, ἀπ' ὅπου, ὡς γνωστόν, ἀρχίζει ἡ ἐνετοκρατία τοῦ Μωριά μὲ τὸ Μοροζίνη καὶ τὴν ἄλλη φορά, ἀκριβῶς τὸ χρόνο τοῦ μεγάλου χαλασμοῦ, ποὺ ἀκολούθησε τὴν ἐπανάστασι τῶν Ὀρλώφ, τὸ 1769. Ἡ Παναγία ἐβοήθησε... τὸ ἔθνος ἐλευθερώθηκε... καὶ ὁ Κολοκοτρώνης ἐπλήρωσε τὸ τάμα του. Στὸ δεύτερο κιόλας χρόνο τῆς ἐπαναστάσεως ἀρχισε νὰ χτίζεται μιὰ ὁμορφὴ ἐκκλησιὰ. Κουβαλήθηκαν καὶ μάρμαρα ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο θέατρο τῆς Μεγαλοπόλεως. Πέτρες μὲ σκαλίσματα εἰδωλολατρικὰ φαντάζουν ἀκόμῃ μεγαλόπρεπα στὴ πρόσοψι τοῦ Ναοῦ. Δὲν ἤξεραν οἱ χωριάτες μας τότε τί θὰ εἴπῃ βεβήλωσι ἀρχαίου χώρου, οὔτε φαντάζονταν ὅτι ἀθελὰ τους λεηλατοῦσαν τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ λειτουργίαι καὶ τὰ τάματα, στὸν ἅγιό αὐτὸ τόπο, βάσταξαν μέχρι τὸ 1825. Ὁ Ἱμβραήμ-Πασᾶς, ἐξολοθρευτὴς σκληρὸς τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος μας, πυρπόλησε τὸ Ναὸ καὶ οἱ δεήσεις τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Παρθένα Παναγία ἐπαύσαν πιά ν' ἀκούωνται ἀπὸ τὰ στόματα τῶν καλογέρων τοῦ Μοναστηριοῦ. Ὁ Κολοκοτρώνης ἦταν τότε στὶς φυλακὲς... ἔμαθε πὼς ἡ φωτιὰ ἔκαψε τὸ τάμα του... Ξανάτῃχθηκε στὴν Παναγία γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδας. Κι ὅταν ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὰ σίδερα, πούλησε ὅλα τὰ τιμαλφὰ του ὡς καὶ τὸ χρυσὸ του γιὰ τὰγάρι καὶ τὸ 1841 ξανάφτιασε τὴν ἐκκλησίαν

ἔτσι καθὼς εἶναι σήμερα.

Κάθε χρόνο στὸ Δεκαπενταυγουστιάτικο πανηγύρι τῆς ἐρχόταν νὰ προσκυνήσῃ τὴ Μεγαλόχαρη. Ἐφῆρε κάποτε καὶ τὸν Καποδίστρια. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ ἄλλων ἐπιστῆμων ἔκανε κάθε χρόνο τὴ συνάξι τοῦ κόσμου πανηγυρικὴ. Στὸν ἐορτασμὸ ἐκείνου τοῦ Μοναστηριοῦ, ὁ Θεοδωράκης, γιὰ τὴν ἐλεγον οἱ πατριῶτες του, ξεφάντωνε μὲ πολλὰ κουμπάρια. Τῶς τάμα νὰ βαφτίσῃ ἀρσενικὰ παιδιὰ καὶ νὰ τοὺς δῇ τὸ ὄνομα «Θεοδωράκης». Στὰ βαφτίσια ἐκεῖνα ὁ ξακουστὸς νουνὸς ἐμοίραζε ἄφθονα στραγάλια, ποὺ τᾶφερνε ἀπὸ τ' Ἀνάπλι καὶ τὴν Ἀθήνα. Ὁ τελευταῖος του βαπτιστικὸς, ὁ Θεοδωράκης Χρ. Μαντζαφᾶς, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιῶν (Μερζέ) πέθανε τὸ 1937 σὲ ἡλικία 101 χρονῶν. Θυμόταν καλὰ τὸ νουνό του καὶ πολλὰ διηγείτο γιὰ τὴν ἀνέκδοτη ζωὴ τοῦ Γέρου τοῦ Μωριά.

Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ ἰδιαίτερα ξεχωρίζει ἀπὸ τὶς διαφορὲς ἀφηγήσεις καὶ τὴν παράδοσι, εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Κολοκοτρώνη στὸ ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας καὶ ἡ χωριστὴ του ἀγάπη στὸν τόπο τοῦ Μοναστηριοῦ. Ἐβλεπε στὸ μέρος αὐτὸ τὸ ξεκίνημα τῆς ἀπελευθερώσεως. Ἦταν γι' αὐτὸν ἡ Ἁγία-Λαύρα τῆς Ἀρκαδίας! «Ἐδῶ, καθὼς ἔλεγε, ὑπέγραψε ὁ Θεὸς τὴν λευτερίαν τῆς Ἑλλάδος».

Πολλὲς φορές, ἄλλοτε σὰν προσκυνητὴς καὶ ἄλλοτε σὰν φυσιολάτρη ἀνέβηκα στὸ Μοναστήρι. Τὸ κτίριο δὲν ἐντυπωσιάζει τὸν ἐπισκέπτη. Ἡ ἱστορία ὅμως συγκινεῖ. Ἡ μικρὴ

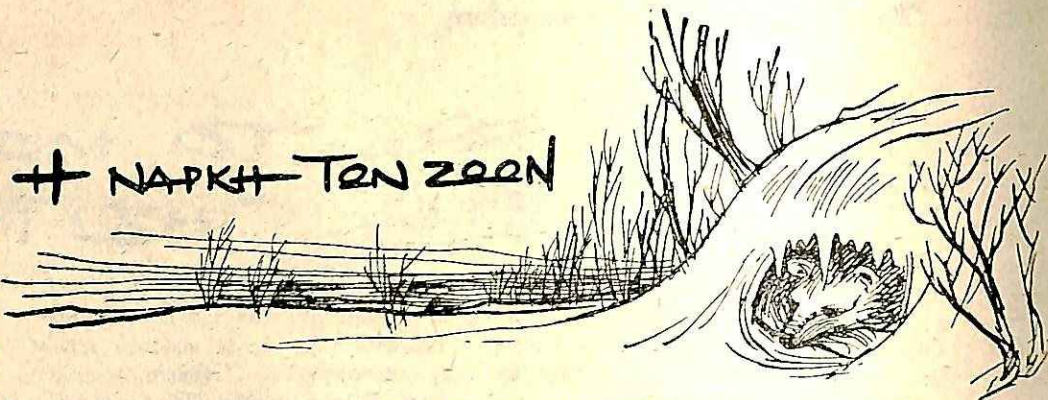
ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Τὸ Μοναστήρι

Τὸ μοναστήρι στὸ γκρεμὸ. Στὰ πόδια του μιὰ πλάση, καὶ ὅλα τὰ δένδρα τὴ γεννᾷ καὶ ὅλοι οἱ καρποὶ τὴ θρέφουν, καὶ τὴν ποτίζουν ποταμὲς καὶ ἀηδόνια τὴν κοιμίζουν γέροντι σὰν ὑποτακτικῇ καὶ σὰ νὰ θέλῃ μὲ δὴ τὴ γελαστὴ γλωσσάδα τῆς, ποὺ δὲν τῆς ἀπολείπει, χειμῶνες καὶ καλοκαιριές, τὰ πόδια νὰ φιλήσῃ τοῦ ἀνέλαστον μοναστηριοῦ. Τετράγωνο, ἕνας ὄγκος, τοῖχος τὸ κλεῖ κοκλώπικος, μεγάλ' ἡ αἰλὴ στὴ μέση ἢ τρουλλωτὴ ἢ Ἐκκλησιὰ, καὶ αὐτὴ ὑψωμένη χρόνια τώρα ἀπὸ τὸν κτίστη χαριστὴ...

ἐκκλησούλα, καπνισμένη ἀπ' τὰ λιβά-
νια καὶ τὰ κεριά, σοῦ φέρνει δέος θρη-
σκευτικό. Τὸ λιγοστὸ φῶς, ἡ κάπνα
καὶ τὸ ξεθώριασμα, ποὺ ἔφερε ἡ ὑγρα-
σία καὶ ὁ χρόνος, δὲν σὲ ἀφήνουν νὰ
δῆς καλὰ-καλὰ τὴ παριστάνουν οἱ
τοιχογραφίες. Μὲ λίγη προσπάθεια
ξεχωρίζεις ἐπανωτὰ ριγμένες ὅλες τὶς
μορφές τῶν ἁγίων καὶ ὅλες τὶς σκηνές
τῆς ἁγίας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μας.
Ἡ συμπύκνωση αὐτῆ τῶν ἁγίων
μορφῶν τῆς Χριστιανοσύνης, σ' ἕνα
χώρο τόσο μικρό, σὲ κάνει νὰ ἀντιλη-
φθῇς τὴ βαθύτερη διψα τῶν ἀνθρώ-
πων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ποὺ στὴν ἐ-
νωσι ὁλῶν τῶν δυνάμεων ἔβλεπαν τὴ
νίκη καὶ τὴ λευθερίαν. Ὅλους μαζί καὶ
μὲ κοινὴ τὴ βοήθεια ἔβλεπαν τοὺς
ἁγίους μας. Ἐνωμένους καὶ μὲ ὀδία-
φιλονικίες τὶς προσπάθειες ἤθελαν
νὰ βλέπουν τοὺς καπεταναίους καὶ
το λαό. Διαφορετικὲς σὲ χρόνια εἰρη-
νικὰ παρουσιάζονται οἱ ἁγιογραφίες
μας καὶ οἱ διακοσμήσεις μας. Κάθε
ἐποχὴ ἔχει τὴν προβολή της. Τὸ 21
μὲ δολκλήρο τὸ παρελθὸν τῆς Τούρ-
κικης κατοχῆς προβάλλει τὴν ἑνωσι.
Τὴ βλέπομε στὰ τραγούδια, στὴν
τέχνη, στὰ σπιτία, στὶς ἐκκλησιές,
στὶς διακοσμήσεις καὶ στὶς ἁγιογρα-
φίες. Οἱ τοῖχοι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Μονα-
στηριοῦ μᾶς μιλοῦν ἀλάθητα γι' αὐτό.
Στὸν δευτέρω ὁροφο μὲ σειρά ἀπὸ
κελλιὰ, θλιβερά στὴ σημερινή τους
ἐγκατάλειψι, προδίδουν τὴν παλιὰ
αἴγλη τοῦ Μοναστηριοῦ. Λογῆς-λο-
γῆς ὑπογραφές καὶ ἡμερομηνίες—
ἄχαρη ἔκφρασι τοῦ Ἐγὼ μας—γραμ-
μένες μὲ μολύβι στὰ κανιδώματα τῶν
κελλιῶν μαρτυροῦν τὸ πέρασμα προ-
σκυνητῶν καὶ φυγάδων παλιὰς καὶ
νέας ἐποχῆς. Ἀποθήκες μὲ διαστάσεις
ἀρχοντικές θυμίζουν περασμένα πλού-
τη καὶ φιλόξενες περιποιήσεις. Χωρὶς
καλογήρους σήμερα τὸ Μοναστήρι.
Μιὰ μονάχα καλόγρια κρατεῖ τὶς
φροντίδες καὶ τὶς περιποιήσεις τῆς
ἱστορικῆς ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς
τὴν παλιὰ του αἴγλη τὸ Μοναστήρι
δὲν παύει νὰ συγκινῇ ὅμοια μὲ τὴν
ἱστορία τοῦ πρωταγωνιστῆ καὶ πρω-
τεργατῆ τῆς ἐποποιίας τοῦ 1821,
τοῦ θρυλικοῦ Γέρου τοῦ Μωριά.
Ἡ προτομή τοῦ ἀρχιστρατήγου,
στημένη ἐπιβλητικὰ στὸν ἱερό χῶρο
τῆς Μονῆς, διαλαλεῖ τὴ θρησκευτική
του πίστι καὶ τὸν ἀσυγκράτητο ἐν-
θουσιασμό του γιὰ τὴ λευτεριά καὶ
τὴν Πατρίδα. Ἐτοί, πλάι στὸ Τάμα
τοῦ Κολοκοτρώνη, ἡ Πατρίδα ἔστησε
τὸ δικό της τάμα γι' Αὐτόν! Στὰ
τάματα τοῦτα, ἡ δική μας προσφορά,
τάμα καὶ προσκύνημα μαζί!

Α. ΖΕΥΓΙΤΗΣ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΠΕΡΗ Ὑψηγητοῦ Παν. Ἀθηνῶν

Ὅπως εἶναι γνωστόν, τὰ σώματα, τὰ
ὁποῖα δὲν παράγουν ἰδίαν θερμότητα καὶ
δὲν θερμαίνονται τεχνητῶς, λαμβάνουν
τὴν θερμότητα τοῦ περιβάλλοντος. Οἱ
ζῶντες ὅμως ὁργανισμοὶ παράγουν ἰδίαν
θερμότητα καὶ ἔχουν τὴν λεγόμενη θερ-
μοκρασίαν σώματος, μέρος τῆς ὁποίας
ἀποβάλλεται. Ἡ σωματικὴ αὐτὴ θερμο-
κρασία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν σχέση, ἡ
ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ παραγομένης καὶ
ἀποβαλλόμενης θερμότητος καὶ ἐπομένως
αὐξάνεται ἀναλόγως, ἐλαττοῦται ἢ πα-
ραμένει ἀμετάβλητος.

Ἀναλόγως τῆς σωματικῆς τῶν θερμο-
κρασίας, τὰ ζῶα διαιροῦνται εἰς δύο κα-
τηγορίας: τὰ ποικιλοθερμα ἢ ψυχραῖμα
καὶ τὰ ὁμοιοθερμα ἢ θερραῖμα.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ποικιλοθερ-
μων ἀνήκουν τὰ ἀσπόνδυλα κυρίως ζῶα
καὶ ἐκ τῶν σπονδυλωτῶν μόνον τὰ κα-
τώτερα, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάν-
ονται τὰ ἀμφίβια καὶ τὰ ἑρπετά. Τὸ
κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν ποικιλοθερ-
μων ζῶων εἶναι ὅτι ἡ θερμοκρασία τῶν
μεταβάλλεται μετὰ τῆς θερμοκρασίας τοῦ
περιβάλλοντος.

Τὰ ἀνώτερα σπονδυλωτά, ἐξ ἄλλου,
καὶ ἰδιαίτερος τὰ θηλαστικά καὶ τὰ πτηνὰ
ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὁμοιο-
θερμων. Ὁ ὁργανισμὸς τῶν ζῶων αὐτῶν
φαίνεται ὅτι διαθέτει καταλλήλως νευρι-
κοὺς μηχανισμούς, διὰ τῶν ὁποίων ἐπι-
τυγχάνεται, κατὰ κάποιο τρόπον ἢ στα-
θερότητος τῆς σωματικῆς τῶν θερμοκρα-
σίας κατὰ τὰς μεταβολὰς τῆς θερμοκρα-
σίας τοῦ περιβάλλοντος.

Ὅπως δὴποτε, ἡ θερμοκρασία τοῦ
περιβάλλοντος συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς
τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς τῶν διαφόρων
ὁργανικῶν ὄντων. Δι' ἕκαστον ἐπίσης
εἶδος ζῶων ὑπάρχει τὸ λεγόμενον «κρι-
στον», τὸ ὁποῖον εἶναι μία μέση θερμο-
κρασία λίαν εὐνοϊκὴ διὰ τὴν διατήρησιν
τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὁργα-
νισμοῦ τῶν. Ὅταν ἡ θερμοκρασία τοῦ
περιβάλλοντος εἶναι πολὺ μεγαλύτερα
ἢ μικρότερα τοῦ ἀρίστου, δημιουργοῦνται
τότε εἰς τοὺς ὁργανισμούς τῶν ζῶων
ὠρισμέναι ἀνωμαλίαι. Αἱ ἀνωμαλίαι αὗται
ἐκδηλοῦνται διὰ τοῦ περιορισμοῦ εἰς τὸ
ἐλάχιστον ὅλων τῶν ζωικῶν λειτουργι-
γῶν. Ἐξ αἰτίας τοῦ φαινομένου αὐτοῦ
ἕως μεγάλου ἀριθμοῦ ζῶων περιπίπτει
κατὰ τὸν χειμῶνα κυρίως εἰς ἕνα εἶδος
ληθάργου, ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστός ὡς
χειμῆριος ὕπνος μὲν διὰ τὸ ὁμοιοθερμα ὡς
νάρκη δέ, χειμερία ἢ θερινή, διὰ τὰ ποι-
κιλοθερμα.

Τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα περιπίπτουν εἰς τὴν
κατάστασιν αὐτὴν τοῦ ὕπνου ἢ τῆς νάρ-
κης, ἀναζητοῦν ἐξ ἐνστίκτου καταλλή-

λους χώρας. Ἀλλὰ ἐπίσης κατασκευά-
ζουν ὑπογείους στοὰς καὶ ἄλλα κατα-
φεύγουν ἐγκαίρως εἰς τὰ κρησφύγετα
τῶν. Ὁ χαρακτήρισμός, ἐξ ἄλλου, τῆς
νάρκης ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εἰς «Φω-
λεῖας» δὲν φαίνεται ἀσχετος τῶν φω-
λεῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀποσύρονται τὰ
ζῶα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νάρκης τῶν.

Ἡ θερινὴ νάρκη τῶν ζῶων δὲν εἶναι
σύνθηες φαινόμενον, ὑποπίπτουν δὲ εἰς
αὐτὴν μερικά ποικιλόθερμα, ἑρπετά καὶ
χερσαῖα μαλακία, τῆς Νοτίου κυρίως
Ἀμερικῆς. Ἡ νάρκη αὕτη εἶναι δυνατόν
νὰ παραταθῇ καὶ ἐπὶ ἑτὶ ὀλόκληρα, ἂν
τὸ ζῶον εὐρεθῇ ἐντὸς χώρου, ὁ ὁποῖος
ἔχει σταθερῶς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν καὶ
ξηρότητα ἀέρος. Εἶναι χαρακτηριστικὴ
ἡ περίπτωσις ἐνὸς εἰδους κοχλίου, τὸ
κέλυφος τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένον
εἰς προθήκην μουσείου καὶ ἐθεωρεῖτο κε-
νὸν ἐπὶ τετραετίαν ὀλόκληρον, μετὰ τὴν
παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ κοχλίας ἔδωκε
σημεῖα ζωῆς.

Τὸ φαινόμενον τῆς νάρκης κατὰ τὸν
χειμῶνα παρατηρεῖται εἰς μέγαν ἀριθμὸν
ποικιλοθερμων ζῶων, τὰ ὁποῖα κυρίως
ζοῦν εἰς τὰς εὐκράτους καὶ ψυχρὰς ζώνας
τῆς Γῆς.

Εἰς χειμερίαν νάρκην περιπίπτουν πολ-
λὰ σπονδυλωτά, ἀλλὰ καὶ ἀσπόνδυλα
ζῶα. Ἐκ τῶν ἰχθύων ναρκοῦνται οἱ κυπρι-
νίδαι, ἐκ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν ἀμφιβίων
πολλὰ εἶδη ὀφειων, σαυρῶν, βατραχῶν
κτλ. Ναρκοῦνται ἐπίσης κατὰ τὸν χειμῶ-
να πολλὰ εἶδη ἑντόμιων ὡς καὶ μέγας ἀρι-
θμὸς χερσαίων καὶ θαλασσίων μαλακίων.

Ἐκ τῶν ὁμοιοθερμων ζῶων, μερικά
θηλαστικά, μεταξὺ τῶν ὁποίων περι-
λαμβάνεται ἡ ἀρκτος, ἡ νυκτερίς καὶ ὁ
ἀκανθόχοιρος, περιπίπτουν κατὰ τὴν
διάρκειαν τοῦ χειμῶνος εἰς τὸν λεγόμενον
χειμῆριον ὕπνον. Πρόκειται περὶ φαινο-
μένου, τὸ ὁποῖον ἀποδίδουν πολλοὶ εἰς
κληρονομικὰ αἰτία καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι
κατὰ πολὺ ἡπιώτερον τῆς νάρκης τῶν
ποικιλοθερμων ζῶων.

Διὰ τὴν ἄρκτον ἰδιαίτερος, μπορεῖ νὰ
πῇ κανεὶς ὅτι τὸν περισσότερο χρόνον
τῆς ζωῆς τῆς τὸν διέρχεται ἐν ὕπνῳ, ὁ
ὁποῖος δὲν εἶναι βαθὺς οὔτε συνεχής.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου τῆς, ὁ
ὁποῖος διαρκεῖ περισσότερο εἰς τὰ ψυ-
χρὰ κλίματα, ἡ ἀρκτος τρέφεται μὲ τὸ
λίπος τῆς, ποὺ ἔχει ἀποκτήσῃ ἀπὸ τὴν
ἐποχὴν τῆς ἀφθονίας τροφῆς τῆς. Ὅταν
κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἀφυπνίζεται εἶναι πολὺ
ἐπικίνδυνος, διότι ἡ πείνᾳ τῆς τὴν καθι-
στᾷ τότε τολμηρὰν καὶ εἶναι ἡ ἐποχὴ,
κατὰ τὴν ὁποίαν κυρίως ἐπιτίθεται ἡ
ἀρκτος καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Μνημεῖα Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ

ΕΤΟ ΙΕΡΟ ΝΗΕΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Τὰ περίφημα μωσαϊκὰ τῆς Δήλου

Θὰ ἐπισκεφθοῦμε σήμερα τέσσερα σπι-
τία τῆς Δήλου, τὰ ὁποῖα, μαζί μὲ τὴν καλ-
λιτεχνική τους ἀτμόσφαιρα καὶ διακόσμη-
σι, ἔχουν ἐπιπλέον καὶ κάτι ἐξαιρετικό
καὶ σπάνιο: Τὰ ὠραιότερα καὶ σπουδαιό-
τερα δείγματα τῆς ἀρχαίας τέχνης τῶν
μωσαϊκῶν.

Τὰ σπιτία αὐτὰ εἶναι: ἡ «οἰκία τοῦ
Διονύσου» ἡ «οἰκία τῆς Τριανῆς», ἡ «οἰ-
κία τῶν προσωπείων» καὶ ἡ «οἰκία τῶν
δελφίνων». Εἶναι καὶ τὰ τέσσερα ἀπὸ τὰ
πιο διατηρημένα σπιτία τῆς Δήλου, μὲ
τοὺς τοίχους καὶ τὶς κολόνες τους νὰ
ὑψώνονται ἀρκετὰ ψηλά, μὲ τὰ περιστύ-
λιά τους νὰ διαγράφονται σαφέστερα,
μὲ τὴν ἐσωτερικὴ τους ἀξιοθαύμαστη
διαρρύθμισι (τὸ διάδρομο, τὸν προθάλα-
μο, τὰ δωμάτια, τὸν οἶκο τῶν ἀνδρῶν,
τὴ βιβλιοθήκη) νὰ διατηρῆται ἀρκετὰ
καλὰ, μὲ τὰ λευκὰ ἢ πολύχρωμα κονιάμα-
τα τῶν τοίχων νὰ εἶναι καὶ σήμερα ζωη-
ρὰ καὶ λαμπερὰ, μὲ στημένους ἀκόμα τοὺς
βωμοὺς στὶς αὐλές τους.

Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον καὶ σημαντικώτερον
χαρακτηριστικὸ τῶν τεσσάρων αὐτῶν
σπιτιῶν, ποὺ τοὺς ἔδωκε ἄλλωστε καὶ τὰ
ὀνόματά τους, εἶναι ἡ θαυμαστὴ διακό-
σμησις τῶν δαπέδων τους μὲ τὰ ὠραιό-
τερα καὶ λαμπρότερα μωσαϊκὰ.

Δὲν εἶναι δυστυχῶς εὐκολο, δὲν εἶναι
μᾶλλον δυνατόν, νὰ περιγράψῃ κανεὶς τὰ
μωσαϊκὰ αὐτὰ μὲ τρόπον, ποὺ νὰ μπορῇ
νὰ δώσῃ κάποια ἰδέαν τῆς ὁμορφίᾳς καὶ
τῆς ἀξίας τους. Οὔτε καὶ ἡ φωτογραφία
μπορεῖ ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἀδυναμία τῆς
περιγραφῆς. Πῶς ν' ἀποδοθῶν μὲ τὰ λόγια
ἡ μὲ τὴν εἰκόνα ὁ λαμπρὸς ἀποχρώσεις,
οἱ ἀπαλὲς φωτοσκιάσεις, ἡ λεπτοτάτη
ἐπεξεργασία, ἡ ἀφάνταστη ποικιλία τό-
νων, ἡ ὁμοιογενεὴ συνθεσις; Πῶς νὰ
μεταδοθῇ ἡ γυνισα ποιητικὴ ἐμπνευσις, ἡ
βαθεὶα θρησκευτικῆς διέθεσις, ἡ ἀνώτερη
ἀντιληψὶς τέχνης, ποὺ ἀναδίδουν τὰ ἐξαι-
σια αὐτὰ δημιουργήματα;

Ὅταν τὰ δῇ κανεὶς γιὰ πρώτη φορὰ
καὶ ἀπὸ κάποια ἀπόστασι, νομίζει ὅτι
πρόκειται γὰρ θαυμαστὰ ζωγραφικὰ ἔρ-

ΑΥΓΑ

Ἡ θρησκευτικὴ τοῦ αὐγοῦ εἶναι
πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ τὸ κρέας τοῦ
πουλιοῦ καθὼς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο
κρέας. Μέσα στὸν κρόκο βρίσκονται
συγκεντρωμένα ὅλα τὰ συστατικά,
τ' ἀπαραίτητα στὴν ἀνάπτυξιν τοῦ
παιδιοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν μᾶς εἶναι ἀ-
κόμη ὅλα γνωστά.

Τὰ αὐγά σὲ μικρὴ δόσι εἶναι

γὰ ἐμπνευσμένου καλλιτέχνη. Καὶ πρέπει
νὰ τὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ τὰ προσέξῃ πὺ
πολὺ, γιὰ νὰ διαπιστώσῃ μὲ ἐκπληξί, μὲ
συγκίνησι καὶ μὲ θαυμασμό ὅτι εἶναι ἀπὸ
τὰ πὺ ἐξαιρετικὰ—ἴσως καὶ τὰ ἀνώτερα
ὅλων—μωσαϊκὰ τῆς ἀρχαιότητος.

Οἱ ψηφίδες, ποὺ χρησιμοποίησαν οἱ
καλλιτέχνες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν τόσο
μικρές, καὶ ἡ συναρμολόγησις τους τόσο
τεχνικὴ, ὥστε νὰ ἐξαφανίζονται ὡς χω-
ριστὰ κομμάτια ὕλης, νὰ ἐνοποιοῦνται
σ' ἕνα ἑνιαῖο καλλιτεχνικὸ σύνολο, καὶ
ἐξαυλῶνονται καὶ νὰ πνευματοποιούν-
ται, νὰ συναρπαρίζουν ἕνα ὑπέροχο
θαῦμα πνεύματος καὶ τέχνης.

Καὶ οἱ ψηφίδες αὐτὲς δὲν ἀποτελοῦνται
μόνον ἀπὸ μικρότατα κομμάτια μαρμά-
ρων διαφόρων χρωμάτων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
σπάνια καὶ πολύτιμα πετράδια (δυσχα
καὶ ἄλλα), καθὼς καὶ ἀπὸ πολύχρωμες
τεχνητὲς οὐσίες. Τὰ χρώματα, ποὺ ἐπι-
κρατοῦν εἶναι τὸ κόκκινο, τὸ γαλάζιο, τὸ
πράσινο καὶ τὸ κίτρινο. Καὶ ὅλα αὐτὰ σὲ
ἀπειρους καὶ ποικίλους—καὶ πάντα ἀρ-
μονικοὺς—χρωματικούς τόνους, ποὺ θὰ
ἦσαν δύσκολο νὰ σχηματισθοῦν καὶ μὲ
τὴν πὺ ἐπιδέξια χρωματικῆς συνθεσις ἀπὸ
ἱκανώτατο ζωγράφο.

Καὶ μένει κανεὶς πραγματικὰ ἐκθαμβος
μπροστὰ στὸν μεγάλο καλλιτεχνικὸν ἄθλο
τῶν κατασκευαστῶν τους, ποὺ, ἐκτὸς ἀπὸ
αὐτὸ καθ'αυτὸ τὸ ἐξαιρετὸ διακοσμητικὸ
ἀποτέλεσμα, κατ'ὀρθωσαν ν' ἀποτυπώ-
σουν μὲ τὰ πετραδάκια ἐκεῖνα ὅχι μόνον
τὶς μορφές καὶ τὰ σχήματα τῶν θεῶν καὶ
τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζῶων καὶ τῶν φυ-
τῶν, τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀντικει-
μένων, τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τῆς θαλάσ-
σης, σὲ ὅλη τους τὴν ὁμορφίαν καὶ τὴν ὁμο-
ρφίαν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποδωῶσιν συγχρόνως
τὴ βαθύτερη ἐσωτερικὴ τους ὑπόστασι,
νὰ ἐκφράσουν τὸ πνεῦμά τους καὶ τὴν
ψυχὴ τους στὶς πὺ λεπτές καὶ πὺ χαρα-
κτηριστικές ἐκδηλώσεις τους.

Στὴν οἰκίαν τοῦ Διονύσου τὸ μωσαϊκὸ,
ποὺ στολίζει τὸ κέντρο τῆς αὐλῆς, παρι-
στάνει τὸν Διόνυσον μὲ ἀνοιγμένες φτεροῦ-

γες νὰ ἱππεύῃ μιὰ τίγρη. Ἡ κεφαλὴ τοῦ
θεοῦ εἶναι στεφανωμένη μὲ κισσό, καὶ τὸ
πρόσωπό του λάμπει ἀπὸ ὁμορφίαν καὶ
γαλήνῃ. Ἀντίθετα τὸ θηρίο, μὲ τὸ ἕνα
μπροστινὸ πόδι ὑψωμένο καὶ μὲ τὸ κε-
φάλι γυρισμένο στὸ πλάι, δονεῖται ἀπὸ
κίνησι καὶ ταραχή.

Στὴν οἰκίαν τῆς Τριανῆς σώζονται περισ-
σότερες μωσαϊκὲς διακοσμήσεις, ὅχι μόνον
στὰ δάπεδα τοῦ περιστυλίου καὶ τοῦ
ὑπαίθριου χώρου τῆς αὐλῆς, ἀλλὰ καὶ
στὰ κυριώτερα δωμάτια. Τὸ σημαντικώ-
τερον ὅμως μωσαϊκὸ βρίσκεται στὴν κεν-
τρικὴ εἰσοδο τοῦ σπιτιοῦ καὶ παριστάνει
Τριανῆν (ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ σπιτιοῦ), καθὼς καὶ τὸ μωσαϊκὸ τῆς
«ἐξέδρας», ποὺ παριστάνει Ἀθηναϊκὸ
ἀμφορέα μὲ ἀποτυπωμένη ἐπάνω του
μία λεπτοτάτη παράστασι ἀρματος καὶ
μὲ δίπλα του κλάδον φοίνικος καὶ στέφα-
νον ἐλαίας—σύμβολα νίκης στοὺς ἀγῶνας
τῶν Παναθηναίων.

Ἡ οἰκία τῶν προσωπείων ἐξ ἄλλου,
ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα ἀνεξάρτη-
τα διαμερίσματα καὶ ὅπου, ὡς φαίνεται,
ἐκατοικοῦσαν οἱ ἡθοποιοὶ καὶ οἱ ἄλλοι
ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου, εἶναι γεμάτη ἀπὸ
ψηφιδωτά. Τὰ κυριώτερα ὅμως εἶναι τὰ
ψηφιδωτά, ποὺ καλύπτουν τὸ δάπεδον
τοῦ «οἴκου» καὶ παριστάνουν ἀπὸ πέντε
προσωπεῖα σὲ κάθε πλευρὰ. Τὰ προσω-
πεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶναι φανερό,
ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς οἰκίας, παρουσιάζουν
τοὺς διαφόρους τύπους τῆς Ἑλληνικῆς
κωμωδίας. Ξεχωρίζει ἐπίσης καὶ τὸ μω-
σαϊκὸ ἐνὸς ἄλλου δωματίου, ποὺ παριστά-
νει τὸν Διόνυσον ἐπάνω σὲ πᾶνθηρα καὶ
ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα ἔργα
τῆς μωσαϊκῆς τέχνης.

Τέλος, στὴν οἰκίαν τῶν δελφίνων, ποὺ
εἶναι ἀπὸ τὶς πὺ καλὰ διατηρημένες, δια-
τηρεῖται ἐπίσης ἀρκετὰ καλὰ καὶ τὸ ἐξαι-
ρετικὸ μωσαϊκὸ τῆς αὐλῆς, ποὺ παριστά-
νει ῥόδακα μὲ φύλλα καὶ ἀνθή, τριγυρι-
σμένον ἀπὸ θαυμαστὴ διακόσμησι μέσα
σὲ λαμπρὸ πλάσιον. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ
ξεχωρίζει ἕνα ὠραιότατο σύμπλεγμα δελ-
φινῶν, ποὺ κολυμποῦν μὲ συμπλεγμένες
τὶς οὐρές τους.

Ἀπαγορεύονται εἰς τοὺς ἀρθρι-
κοὺς.

Νὰ τρώγονται κατὰ προτίμησιν
ὠμά, ἢ τοῦλάχιστον ἐλαφρὰ βρα-
σμένα. Μὲ δύο αὐγά μποροῦμε νὰ
ἀντικαταστήσωμε τὴ μερίδα τοῦ
κρέατος.

ΤΥΡΙ

Τὸ τυρὶ εἶναι ἐπίσης ἀρίστη τρο-
φή. Τὸ πὺ ὕγιενό, τὸ πὺ εὐπεπτο
τυρὶ εἶναι τὸ ἄσπρο, ἢ λεγομένη
φέτα.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Τροφὴ καὶ Ζωὴ»
τῆς ἱατροῦ Ἀ. Κατσίγρα)

Τὸ μαρτυρικό τέλος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γεν. Ἐπιθ. Μέσ. Ἐκπαίδ.

Μετά τὴν ἀποστολικὴ σύνοδος τοῦ 50 ἢ 51 ὁ Πέτρος ξανάφυγε γιὰ περιοδεῖς.

Συνεργὸς τοῦ Πέτρου ἦταν καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, στὸ σπίτι τῆς ὁποίας, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, συνεκentrώνοντο οἱ χριστιανοί. Ἐκεῖ, ὅπως εἶπαμε, εἶχε πάει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ ἀπὸ τὴν θαυμαστὴν ἐλευθέρωσί του ἀπὸ τὸ δεσμοτῆριο. Ὁ Μάρκος, τὸν ὁποῖον ὑπεραγαποῦσε ὁ Πέτρος καὶ τὸν ἀποκαλοῦσε «νῖόν του», κατέγραφε τὰ κηρύγματά του. Ἀπὸ τὰ σημειώματα αὐτὰ προῆλθε τὸ «κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον», τὸ ὁποῖον εἶχε μεγάλη ἀξία, γιατί ἦταν ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Πέτρου».

Τοῦ Πέτρου σώζονται καὶ δύο ἐπιστολαί, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὴν μίαν στέλλει στοὺς χριστιανούς τῶν ἐπαρχιῶν Πόντου, Γαλατίας, Καπαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυνίας. Μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς καθολικῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ἐνδυναμώνει τοὺς χριστιανούς τῶν χωρῶν αὐτῶν, τοὺς ὁποίους εἶχε ὁ ἴδιος κατηχήσει καὶ ἐκχριστιανίσει. Καθολικὴ εἶναι καὶ ἡ δεύτερα ἐπιστολή. Καὶ οἱ δύο ἐγράφησαν κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του καὶ περιλαμβάνονται εἰς τὸν κανόνα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ Πέτρος ἐπῆγε εἰς πολλὰ μέρη τῆς γῆς. Τὸ τελευταῖο μέρος φαίνεται νὰ εἶναι ἡ Ρώμη, ἡ ὁποία ἦταν τότε ἡ πρωτεύουσα τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὴν μετάβασιν τοῦ Πέτρου εἰς τὴν Ρώμην αὐτοκράτωρ ἦτο ὁ Νέρων (54—68). Ὁ Νέρων ἦτο, ὅπως ξέρομε, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ μοθηροὺς Ρωμαίους αὐτοκράτορας. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του ἐγίνε ὁ φοβερώτερος Διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Κατ' αὐτὸν ὑπέστησαν μαρτυρικὸν θάνατον καὶ οἱ δύο κορυφαῖοι ἀπόστολοι, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος. Ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, ὁ πολὺς Παῦλος, ἐπειδὴ ἦταν Ρωμαῖος πολίτης, ἀ-

πεκεφαλίσθη. Ἀντίθετα ὁ μέγας μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Πέτρος κατεδικάσθη στὸν ἀτιμωτικὸ διὰ σταυροῦ θάνατον. Σύμφωνα μὲ ἀρχαιοτάτη παράδοσι, ὅταν ἀρχισε ὁ διωγμὸς καὶ τὰ θύματα ἐπληθύνοντο, ὁ Πέτρος ἐπείσθη ἀπὸ τοὺς χριστιανούς τῆς Ρώμης νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Πρωτεύουσα. Μόλις ὅμως ἐβγήκε ἀπὸ τὰ τείχη, ἐφάνη μπροστὰ του ὁ Χριστός. «Quo vadis Domini». Ποὺ πηγαίνεις Κύριε» τὸν ρώτησε τότε ὁ Πέτρος. Καὶ ὁ διδάσκαλός του καὶ Κύριός του τοῦ ἀπήντησε: «Πηγαίνω στὴ Ρώμη γιὰ νὰ ξανασταυρωθῶ». Ὡς τὰ ἐγκατὰ του συγκινημένος τότε γύρισε στὴν πόλι ὁ ἀπόστολος καὶ σταυρώθηκε. Γιὰ νὰ μὴν ἀζιωθῇ ὅμως νὰ πεθάνῃ τὸν ἴδιο θάνατο μὲ τὸν θεάνθρωπο διδάσκαλό του, ἐζήτησε νὰ σταυρωθῇ μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω καὶ τὰ πόδια πρὸς τὰ ἑπάνω. Ἀνάποδα δηλαδή. Λέγεται ὅτι ὁ Πέτρος ἐνεταφιάσθη εἰς τὸν Λόφον τοῦ Βατικανοῦ καὶ ὁ Παῦλος εἰς τὴν Ὡστίαν ὁδόν.

Ἐπάνω στὸν τάφο τοῦ Πέτρου ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἀκόμη τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, εἶχε κτισθῇ ναὸς πρὸς τιμὴν του. Ὁ Ναὸς αὐτὸς ἀργότερα ἐλαμπρύνθη καὶ σήμερα θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος ναὸς τῆς Χριστιανοσύνης.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν μνήμην τῶν δύο αὐτῶν κορυφαίων ἀποστόλων εἰς τὰς 29 Ἰουνίου, ἐνῶ τὴν ἐπομένην ἀφιερώνει εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους.

Ὁ Πέτρος ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἄλλων ἀποστόλων. Ὑπῆρξε πραγματικὰ «τὸ στόμα τῶν ἀποστόλων» καὶ ἐνομήσθη καὶ νομίζεται ὡς ὁ κλειδοκράτορας τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

«Ὁ,τι ἔκανα, ἐγίνε μὲ τὸ ὁπομνητικό καὶ ἐπίμονο πρόγραμμα, ὅμοιο μὲ τὴν ἐργασία τοῦ μυρμηγκιοῦ, ποὺ προσθέτει μόνον σὲ μόνον, σιέψι σὲ σιέψι, πρᾶξι σὲ πρᾶξι γιὰ νὰ χτίσῃ τὴ φωλιά του.

Ἡλ. Μποῦριτ

Περιήρηχο διάφορες χώρες κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον

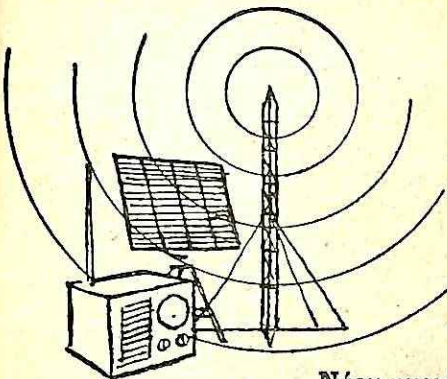

Τ. ΤΣΙΡΜΠΙΝΟΥ

Οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 δὲν ὑπῆρξαν μόνον ἀκατάβλητοι μαχηταί, ἀλλὰ πολλὲς φορές πνευματώδεις συζητηταί. Ὁξύτατοι παρατηρήσεις, θυμοσοφικὰ ἀνέκδοτα, παραδείγματα ὑψηλοῦ πατριωτισμοῦ διήνηθιζον τὰς συζητήσεις τῶν ἡρώων εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των.

Κατ' ἐξοχὴν φιλοσοφικὸ πνεῦμα καὶ ὑπόδειγμα ἐτοιμότητος καὶ ὀξυνοίας ὑπῆρξεν ὁ μέγας στρατηλάτης τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀνέκδοτα τοῦ Κολοκοτρώνη, ποὺ συνήθιζε νὰ διηγῆται συχνά, εἶναι καὶ ὁ ἀκόλουθος μῦθος: Ἐνας Σουλτάνος μιὰ φορὰ θέλησε νὰ περιοδεύσῃ τὸ Κράτος του, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὰ ἔθνη τῶν ὑπηκόων του ὥστε νὰ μπορῇ νὰ τοὺς διοικῇ καλλίτερα. Οἱ αὐλικοὶ του δὲν ἤθελαν νὰ τὸν ἀφίσουν μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι εἶναι ἀσυνήθιστος στὶς κακουχίες τοῦ ταξιδιοῦ. Ὁ Σουλτάνος ὅμως ἐπέμενε καὶ τότε ὁ γηραιότερος τῶν συμβούλων του τοῦ εἶπε: «Εἶναι τρόπος νὰ μάθῃς τὰ ἔθνη τῶν ὑπηκόων σου, χωρὶς νὰ ταξιδεύσῃς. Ἀρκεῖ νὰ δώσῃς ἐντολὴν νὰ σοῦ φτιάσουν τσαντήρια, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ ὕλικά τῆς χώρας, ποὺ θὰ ἤθελες νὰ ἐπισκεφθῇς. Σὲ κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ τσαντήρια αὐτὰ θὰ κοιμᾷσαι μιὰ νύκτα κι ἐκεῖνη τὴν νύκτα θὰ μαθαίνῃς κάθε τι γιὰ τὴν Χώρα αὐτή, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔχουν πάρει τὰ ὕλικά κατασκευῆς τοῦ τσαντηριοῦ». Ὁ Σουλτάνος δέχθηκε καὶ τοῦ ἐφτιαξαν τσαντήρια ἀπὸ ὕλικά τῆς Ρούμελης, τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Πελοποννήσου. Κοιμήθηκε τότε τὴν μία νύκτα, ὁ Σουλτάνος, στὸ τσαντήρι τῆς Ρούμελης καὶ εἶδε πολέμους καὶ μάχες. Τὴν ἄλλη νύκτα κοιμήθηκε στὸ τσαντήρι τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὁ ὕπνος του ἦταν ἡσυχος σὰν νὰ τὸν εἶχαν ποτίσει ναρκωτικό. Κατόπιν κοιμήθηκε στὸ τσαντήρι τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶδε τὸν Νεῖλο νὰ φέρνῃ στὰ νερά του θησαυροὺς καὶ ἀμύθητα πλοῦτη. Τέλος κοιμήθηκε καὶ στὸ τσαντήρι τῆς Πελοποννήσου καὶ εἶδε χιλιάδες διαβόλους μὲ ἀναμμένους δαυλοὺς νὰ εἶναι ἐτοιμοὶ γιὰ ἐξόρμησι.

ΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Δρ. Γ. ΠΑΠΠΑ, Χημικοῦ - Μηχανικοῦ

Νέον μηχανήμα καθορισμοῦ θέσεως καὶ κατευθύνσεως

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς κατευθύνσεως μὲ τὴ βοήθεια ἀσυρμάτων συσκευῶν εἶναι μέθοδος, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται τελευταίως τόσο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἀέρα, προκειμένου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς πορείας τῶν πλωτῶν μέσων καὶ ἀεροσκαφῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ξηρὰν. Ἡ μέθοδος αὕτη χρησιμοποιεῖται ἐπίσης διὰ τὴν κατεύθυνσιν ἐνὸς μαγνητικοῦ κύματος (ραδιοκύματος) πρὸς τὴν διεύθυνσιν, ποὺ θέλομε, καὶ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ ἀνθρώπος ἢ τὸ συγκοινωνιακὸν μέσον. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς κατευθύνσεως ἢ θέσεως εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐπιτυγχάνεται, εἰς τὴν ἀπλουστεράν της μορφήν, μὲ τὴν βοήθειαν μιᾶς περιστρεφόμενης Ἀντένας (κεραίας), ἡ ὁποία ἴσταται ἐπάνω εἰς τὴν γέφυραν ἐνὸς πλοίου, εἰς τὴν ἀτρακτον (κορμόν) ἐνὸς ἀεροπλάνου ἢ τὴν ὀροφὴν ἐνὸς τροχοφόρου. Ἡ κεραία τῶν συσκευῶν αὐτῶν δὲν εἶναι ἕνας ἀπλὸς ἴστος, ἀλλὰ ἐπίπεδον πλαίσιον ἐν εἶδει πλέγματος. Ἐάν ἐπὶ τοῦ πλαισίου αὐτοῦ προσπέσῃ ἕνα ὀριζμηνὴς κατευθύνσεως κύμα, τὸ ὁποῖον διαδίδεται παραλλήλως πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς κεραίας, τότε ὁ πομπὸς τοῦ κύματος αὐτοῦ καταγράφεται ἀσθενῶς ὑπὸ τῆς συσκευῆς. Ἀντιθέτως τὸ κύμα πομποῦ, ποὺ διαδίδεται καθέτως πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς κεραίας τῆς συσκευῆς συλλαμβάνεται ἐντὸς ὧν αὐτῆς,

Αὕτη ἡ μεταβολὴ τῆς ἐντάσεως λήψεως ἐνὸς ραδιοκύματος ὑπὸ τῆς κεραίας, τὴν ὁποῖαν μπορούμε τῇ βοήθειᾳ ἐνὸς δεικτοῦ τοῦ μηχανήματός μας νὰ καταστήσωμε ὁρατὴν ἢ ἀκουστήν, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐξακριβώσωμε μὲ ἱκανοποιητικὴν ἀκρίβειαν μίαν διεύθυνσιν.

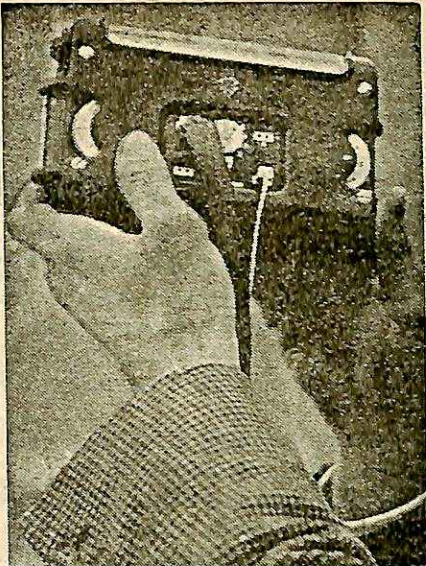
Αἱ ἀνωτέρω συσκευαὶ προσδιορισμοῦ διεθνύσεως (πορείας) ἔχουν τὸ μειονέκτημα ὅτι εἶναι ὀγκώδεις. Τὸ πλαίσιον, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κεραίαν των, προκειμένου περὶ ἀεροπλάνων, ἔχει διάμετρον ἀπὸ 50 ἕως 150 ἑκατοστόμετρα. Εἰς μεγαλύτερας ἐγκαταστάσεις ὁ χώρος, ποὺ καταλαμβάνει μιὰ τέτοια συσκευὴ εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερος. Βεβαίως συμβαίνει ὅστε ὅσον ὀγκωδεστέρα εἶναι ἡ συσκευὴ τόσο μεγαλύτερα νὰ εἶναι ἡ ἐπιτυγχανόμενη δι' αὐτῆς ἀκρίβεια καὶ ἐμβέλεια της.

Εἰς τοὺς σημερινούς ὁμως σταθμούς ἀσυρμάτων πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τηλεπικοινωνιῶν ἀπαιτεῖται μιὰ συσκευὴ περισσότερο εὐμεταχειρίστος καὶ μικρῶν διαστάσεων. Ἐάν μπορούσε νὰ κατασκευασθῇ τόσο μικρὴ, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ τὴν φέρῃ ὁ χειριστὴς τῆς ἐπάνω του, τότε θὰ μᾶς προσέφερε πολὺτιμες ὑπηρεσίες ἐκεῖ ὅπου μέχρι σήμερον οἱ μεγάλες διαστάσεις τῆς τὴν καθιστοῦν τεχνικῶς μὴ χρησιμοποιήσιμον.

Χάρις εἰς τὴν δυνατότητα χρησιμοποίησεως μικροσκοπικῶν ηλεκτρονικῶν λυχνιῶν καὶ διαντιστάσεων (Transistors ἢ κρυσταλλικαὶ λυχνίαι) καὶ τῶν ὡς ἐκ τούτου μικρῶν καὶ ἐλαφρῶν πηγῶν ηλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐπετευχθῇ ἡ κατασκευὴ ἐνὸς μικροσκοπικοῦ μηχανήματος προσανατολισμοῦ μὲ τὴν βοήθειαν ἡλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων. Ἡ συσκευὴ αὕτη ἔχει τὸ μέγεθος ἐνὸς μικροῦ βιβλίου τῆς τσέπης. Αἱ διαστάσεις της εἶναι 156×116×54 χιλιοστόμετρα καὶ ζυγίζει μόλις ἕνα χιλιόγραμμα. Μπορεῖ νὰ μεταφερθῇ ὠραιότατα εἰς τὴν τσέπην ἢ νὰ στερεωθῇ εἰς τὴν ζώνην. Ἡ εὐχέρεια δὲ αὐτῇ τὴν καθιστᾷ πολὺτιμον ἰδίως εἰς περιπτώσεις, ποὺ δὲν πρέπει νὰ ὑποπίπτῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἄλλων.

Ἡ περιοχή συχνότητος, ἡ ὁποία πρὸς ἀνίχνευσιν πομπῶν πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατόν μεγάλη, μπορεῖ διὰ καταλλήλου ἀλλαγῆς κινητῶν φυσιγγίων μὲ σπειρώματα (πηνίων) νὰ καλύψῃ δέκα θέσεις μεταξὺ τῶν ἄκρων συχνότητων 57 KHZ καὶ 20 MHZ (1 KHZ= Κιλοχέρτζ= 1000 παλμικαὶ κινήσεις ἀνὰ δευτερόλεπτον, 1 MHZ= Μεγαχέρτζ= 1.000.000 παλμικαὶ κινήσεις ἀνὰ 1" ἤτοι 57.000—20.000.000 παλμικῶν κινήσεων ἀνὰ δευτερόλεπτον). Ὅταν πρόκειται περὶ ἀναζητήσεως τῆς θέσεως πομποῦ ἢ ἀντικειμένου, κειμένου πλησίον τοῦ μηχανήματος, τότε μᾶς ἐξυπηρετεῖ ἡ κεραία του. Ὅταν ζητῆται καλλιτέρα ἀπόδοσις καὶ ἡ ἀπόστασις εἶναι κάπως μεγάλη, τότε δυνάμεθα νὰ προσαρμόσωμε ἐπὶ τοῦ μηχανήματος πλαισιωτὴν κεραίαν ἐκεῖ ὅπου ἴστατο ὁ ἴστος τῆς ἀρχικῆς.

Τὸ πλαίσιον τῆς κεραίας εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ ἠμπορούσε νὰ ἀποκρυβῇ—ὁσάκις αὐτὸ κρίνεται σκόπιμον—εἰς τὴν φόδραν λ.χ. τοῦ ἐπανωφορίου μας. Ἐνας δεικτὴς, ποὺ κινεῖται ἐπὶ μιᾶς κλίμακος τοῦ ἐκαστοτε χρησιμοποιουμένου πηνίου (κουβαρίστρα μὲ συρμάτινον περιέλιξιν ἢ σπείρωμα), καθορίζει τὴν συχνότητα, ποὺ θέλομε. Αἱ χρησιμοποιούμεναι κλίμακες ἐπὶ τῶν πηνίων ἔχουν ρυθμισθῇ διὰ KHZ καὶ MHZ (=Κιλοχέρτζ καὶ Μεγαχέρτζ). Ὁ μηχανισμὸς διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐντάσεως ἐνὸς ἡλεκτρομαγνητικοῦ πεδίου (τέτοιο πεδίου δημιουργοῦν τὰ ἐρτζιανὰ κύματα ἢ ραδιοκύματα) ἔχει τὸ μέγεθος ἐνὸς ὥρολογίου χειρὸς καὶ μπορεῖ νὰ τὸ φέρῃ κανεὶς χωρὶς νὰ προκαλέσῃ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι τὴν θέσιν ἐνὸς κοινοῦ ὥρολογίου κατέχει ἕνας τέτοιος μηχανισμὸς. Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς διεθνύσεως ἐνὸς ραδιοπομποῦ, ὁ ὁποῖος ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει θὰ μᾶς κατατοπίσῃ ποῦ εὐρισκόμεθα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἐάν ἀκολουθοῦμε τὴν προχαράχθεισαν πορείαν, ἀρκεῖ μιὰ ἀρ-

Ἀσύρματος συσκευὴ ΡΕ 484, κατασκευῆς Τελεφούνκεν, εἰς φυσικὸν μέγεθος

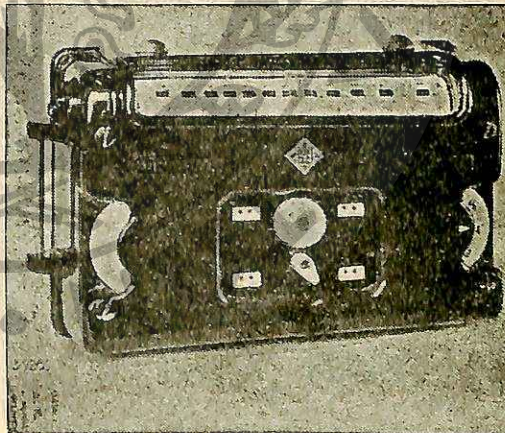
γὴ περιστροφή τοῦ μηχανισμοῦ πρὸς τὸ σημεῖον τῆς χαμηλοτέρας ἐνδείξεως.

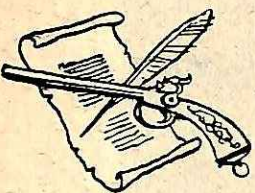
Ἡ συσκευὴ περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦμεν, ἐκτὸς τῆς κεραίας καὶ ἄλλων ἐξαρτημάτων ποὺ διαθέτει, ἔχει καὶ ἕνα δέκτην, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ, ὅταν τὸ θελήσωμε διὰ τὴν σύλληψιν Σημάτων, π.χ. σημάτων Μόρς, μιᾶς Τηλεγραφικῆς διαβίσεως ἢ μιᾶς ἐνάρθρου ὁμιλίας. Ὁ Δέκτης αὐτὸς βοηθεῖ νὰ ἀκούσωμεν εἰδήσεις καὶ ναυτιλιακὰ σήματα ἢ δελτία καιροῦ, ποὺ κατατοπιίζουν γιὰ μιὰ ἐπικείμενὴ κακοκαιρία.

Ἐκτὸς τούτου τὸ μηχανήμα αὐτὸ εἶναι κατάλληλον, ὡς ἐλέχθη, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς πορείας καὶ τῆς θέσεως, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, τόσο ὅταν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τὸν ἀέρα ὅσον καὶ εἰς θάλασσαν. Μία ἄλλη ἰδιότης του εἶναι ὅτι μὲ τὴν βοήθειάν του μπορούμε νὰ καθορίσωμεν εἰς κατ'ῶκτους τόπους τὴν ἀκρίβη θέσιν, ὅπου λειτουργεῖ ἕνας ραδιοφωνικὸς πομπὸς ἢ ἀσύρματος, γεγονός ποὺ ἐξυπηρετεῖ κατὰ τρόπον ἰδανικόν τὰς ἀστυνομικὰς ἢ στρατιωτικὰς περιπτώσεις, ποὺ ἔχουν ἔργον των τὴν ἀνακάλυψιν ἐχθρικῶν πομπῶν.

Ἡ συσκευὴ αὕτη δὲν κατασκευάσθη διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ πολεμικοὺς σκοπούς. Ἡ χρησιμοποίησις (ἐφαρμογὴ) τῆς ἐν καιρῷ εἰρήνης ἰδίως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συγκοινωνιῶν ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος γίνεται σήμερον εἰς μεγαλύτεραν ἑκτασιν. Ὅλοι ἀντιλαμβάνονται τὴν σπουδαιότητα μιᾶς συσκευῆς, ἡ ὁποία παρέχει τέτοια πολὺτιμο βοήθεια.

Ἀσύρματος φορητὴ συσκευὴ καθορισμοῦ θέσεως καὶ κατευθύνσεως. Εἶναι μεγίστης ἀκρίβειας καὶ πολὺ ἐύκολη εἰς τὸν χειρισμὸν της.

Τσοπανάκος, ο Τυρταῖος τοῦ Σίκοσιένα

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Μία από τις τόσες μεγάλες κι δημοφείς ελληνικές ψυχές τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνα ἀνῆκε σ' ἓναν ἀνθρωπάκο, κοντούλη κι ἀδύνατο σὰν παιδί δώδεκα χρονῶν, καμπούρη κι ἀσχημο σὰν Καραγκιόζη. Τέτοιος ἦταν ὁ Τσοπανάκος, ὁ μοναδικὸς Τυρταῖος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, πού, μὲ τὰ ἀτροφικά του ποδαράκια καὶ τὴν μαγκουρίτσα του, πᾶσχιζε νὰ τρέχη ἀπὸ στρατόπεδο σὲ στρατόπεδο, σ' ὅλο το Μωριά, γιὰ νὰ ψάλλῃ γεμάτα πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό καὶ πίστι τὰ ἔθνικὰ του τραγούδια, αὐτὰ πού τόσο συνήρπαζαν τοὺς ἀγωνιστές.

Τὸ ἀληθινὸ ὄνομα τοῦ ποιητῆ μας ἦταν Παναγιώτης Κάλλας ἢ Καλλόπουλος. Ἐπειδὴ ὅμως εἶχε πάντα μαζί του μιὰ καλαμένια φλογέρα κι ἔπαιζε μ' αὐτὴν κάθε τόσο, ἐνῶ τραγουδοῦσε τὸν ποιήματά του, οἱ ἀγωνιστὲς τὸν εἶπαν «Τσοπανάκο» καὶ μὲ τὸ παρανόμι αὐτὸ πέρασε στὴν ἱστορία.

Ὁ Τσοπανάκος γεννήθηκε στὴ Δημητσάνα τὸ 1789. Μικρὸς ἦταν πολὺ ἔξυπνος κι ἐπιμελὴς μαθητῆς, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ τὰ γράμματα. Κι ἐπειδὴ, ἀπ' τὴ σωματικὴ του μειονεκτικότητά, δὲν ἦταν οὔτε καὶ γιὰ χειρωνακτικὲς ἐργασίες ἱκανός, στὰ δεκαοκτὼ του χρόνια, μὴ ἔχοντας τί ἄλλο νὰ κάμῃ, ἄρχισε νὰ τραγουδῇ αὐτοσχέδια σατιρικά ποιήματα στὸ παζάρι τῆς Δημητσάνας. Πολὺ γρήγορα ἔγινε πασίγνωστος κι ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν καὶ τὸν βοηθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο.

Ἡ πατριωτικὴ θύελλα τοῦ 1821 ξεσήκωσε τὸν Τσοπανάκο ἀπ' τὸ πα-

ζάρι τῆς Δημητσάνας. Τώρα τὸν βλέπομε μέσα στὰ ἐπαναστατικὰ στρατόπεδα νὰ ψάλλῃ στίχους ἄλλου εἴδους:

«Ἕλληνες τώρα ἀγῶνεν
τὰ ὅπλα μας ἄς λάβωμεν.
Ἡ πατρίδα μᾶς φωνάζει
καὶ ὁ Ρήγας διατάζει.
Καθὼς ὁ φοῖνιξ καινουργεῖ
καὶ γίνεται πάλιν πουλί
ἔτσι καινουργεῖ τὸ ἔθνος...»

Δὲν ἦταν ὁ Τσοπανάκος κανένας σπουδαῖος ποιητῆς μὲ ὑψηλὴς ἐμπνεύσεις καὶ μαεστρία στιχογραφικῇ. Ἀφελῇ καὶ ἀδέξια τὰ τραγούδια του, κάθε ἄλλο παρὰ ἀξιώσεις μνημείων τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας παρουσιάζουν. Ἡ ἔθνικὴ πνοή ὅμως δὲν τοὺς λείπει, κι ἦταν ἀφάνταστο πόσο ἐνθουσιάζονταν μ' αὐτὰ οἱ ἀπλοῖκοι πολεμιστὲς, πού θαύμαζαν κι ὑπεργαποῦσαν τὸν Τσοπανάκο. Γινόταν χάλασμός κόσμου, μόλις ἔφθανε σὲ κάποιο στρατόπεδο. Ὅλοι τὸν περιέμεναν πῶς καὶ τί, γιὰτί ἦταν, ἐξ ἄλλου, μὲ τις σάτιρες, τις ἱστορίες καὶ τὰ ἀνέκδοτά του, μιὰ μοναδικὴ διασκέδασι μετὰ τὴ μάχη. Ἡ δημοτικότης τοῦ Τσοπανάκου αὐξανόταν κι ἀπὸ τὴν προθυμία του γιὰ κάθε ταλαιπωρία. Παρ' ὅλη τὴ φυσικὴ του ἀδυναμία, συχνὰ ἐκινδύνευε στὴν πρώτη γραμμή.

Καμμιά νίκη τῶν Ἑλλήνων καὶ κανένας ἥρωας δὲν λείπει ἀπ' τὰ ποιήματά τοῦ Τσοπανάκου ὡς τὸ 1825. Τότε ὁ ποιητῆς μας ἀφῆσε στὴν Δημητσάνα τὴν τελευταία του πνοή, πληγωμένος

σωματικὰ καὶ ψυχικὰ. Ἦταν στὶς μέρες, πού ὁ Ἰμπραήμ προχωροῦσε μέσα στὴν Πελοπόννησο, κι ὅλα πίσω του στάχτη καὶ χαλάσματα. Ὅχι μόνο δὲν ἀξιώθηκε νὰ ἰδῇ ἐλεύθερὴ τὴν Ἑλλάδα ὁ Τσοπανάκος, ἀλλὰ πέθανε μὲ τὴν πίκρα ὅτι ὁ ἀγώνας χανόταν...

Περὶσσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς ἥρωας, ἔξυμνεῖ ὁ Τσοπανάκος στὰ ποιήματά του τὸ Νικηταρᾶ, πού ξέχωρα ἀγαποῦσε καὶ θαύμαζε:

«Τοῦ Λεωνίδα τὸ σπαθὶ
Νικηταρᾶς θὰ τὸ φορῇ
Τοῦρκος νὰ τὸ ἰδῇ λαβώνει
θ' ἀποθάνῃ δὲν γλυτώνει...»

Καὶ ὁ Νικηταρᾶς τὸν εἶχε στὴν καρδιά του τὸν Τσοπανάκο, κι ἱστορικὸ ἔμεινε τὸ ἄλογο, πού τοῦ ἔστειλε ἀπὸ τὰ λάφυρα τοῦ Δράμαλης. Γιὰτί ὁ Τυρταῖος μας, μόλις ἀπέκτησε τὸν Πήγασό του, πού ἦταν κολοβός, ἔστειλε στὸν ἥρωα, σὰν εὐχαριστήριον γράμμα, τοὺς παρακάτω χαριτωμένους σατιρικοὺς στίχους, πού ἀφῆσαν ἐποχή:

«Τὸ δῶρο σου Νικηταρᾶ,
τὸ ἄλογο χωρὶς οὐρά,
μεγάλῃ μοῦ ἔδωσε χαρά,
ἀλλὰ δὲν ἔχω τὸν παρᾶ
γιὰ νὰ ταῖζω τὸν καρᾶ.
Γι' αὐτὸ κάνε μου τὴ χάρι,
μόλις λάβῃς τὸ χαμπάρι
νὰ μοῦ στείλῃς καὶ κριθάρι
πρὶν ὁ Χάρος μοῦ τὸ πάρῃ
καὶ σοῦ στείλω τὸ τομάρι...»

ἢ κι ἄλλα πράματα σκληρά, διότι τὰ χαλάτε. Πάντοτε νὰ τὰ πλύνετε μὲ μιὰ σκληρὴ βουρτσίτσα. Νὰ τὰ σκαλίζετε ποτὲ δὲν πρέπει μὲ καρφίτσα.

Καὶ μάθετέ το: Ἀμα κανεῖς γερὰ τὰ δόντια τᾶχη, ἔχει, παιδιὰ μου ἀγαπητά, γερό καὶ τὸ στομάχι.

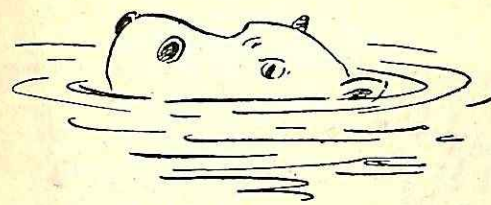
Η ΓΙΑΓΙΑ

— Καταστρέφετε τὰ κουνούπια καὶ τίς μυῖγες
— Καταστρέφετε τίς κάμπες τῶν πεύκων

Γιὰ τὴν ὑγεία σας

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΓΕΡΑ ΔΟΝΤΙΑ

Τὰ δόντια περιποίησι θέλουν ἰδιαίτερα. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τρεῖς φορές πλύνιμο τὴν ἡμέρα. Μιὰ τὸ πρωὶ σὰν σηκωθῆς, παιδί μου, ἀπὸ τὸν ὕπνο, μιὰν ὕστερα ἀπ' τὸ γεῦμα σου καὶ μιὰ μετὰ τὸ δεῖπνο. Ποτὲ μὲ τὰ δοντάκια σας καρύδια νὰ μὴ σπᾶτε

Τὸ μυστηριώδες δάσος

[6] (Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

Διέκριναν ἓνα ρύγχος

—Αὐτὸ τὸ ἀναλαμβάνω ἐγώ, εἶπε ὁ Κάμη.

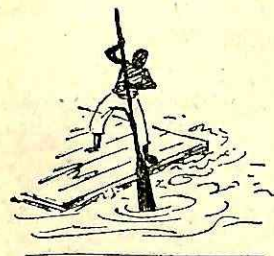
Καὶ παίρνοντας μαζί του τὸ Λάγκα, χάθηκε μέσα στὰ δένδρα. Σ' ἓνα τέταρτο ἀκούστηκε μιὰ τουφεκιά. Κ' ὕστερα ἀπὸ λίγο φάνηκαν κουβαλῶντας μιὰ μικρὴ ἀντιλόπη.

Πλουσιώτερα ἐγκαίνια δὲ θὰ μπορούσαν νὰ ζῶνι-ρευτοῦν μέσα στὴ ζούγκλα. Ἐτσι, ἐκεῖνο τὸ βράδυ οἱ φίλοι μας ἔφαγαν θαυμασία, καὶ τὸ πρωί, ξεικινώντας μὲ τὴ σχεδιά, πήραν μαζί τους καὶ τὸ ὑπόλοιπο φαγητὸ κ' ἔφαγαν μεσημέρι καὶ βράδυ.

Τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἦταν ἥσυχο καὶ ἡ σχεδιά μὲ «γονδολιέρη» τὸν Κάμη προχωροῦσε μιὰ χαρά. Κάθε μέρα ἔκαναν δυὸ τρεῖς ἀποβάσεις, πού τοὺς ἐδιναν πάντα λίγο ἢ πολὺ κυνήγι, ἀλλ' ἀπὸ ἵχνη Γιοχάουζεν...οὔτε ἵχνος.

Ταξίδευαν ἔτσι ἕξι μέρες. Καὶ τὴν ἑβδόμη μέρα, μετὰ τὸ μεσημέρι, ἀκούσαν κάτι σὰ σφύριγμα, καὶ εἶδαν καμμιά ὀγδονταριά μέτρα μπρὸς ἀπὸ τὴ σχεδιά τους ἓνα πίδακα, πού ὑψωνόταν μέσα ἀπὸ τὸν ποταμό.

—Προσοχή, ἵπποπόταμος, ξεφώνησε ὁ Κάμη. Κι ἀμέσως τώρα διέκριναν ὅλοι ἓνα χονδροειδέστατο ρύγχος, πού πρόβαλλε ἀπ' τὸ νερὸ ξεφυσώντας.

Κατάφερε νὰ κανονί-
σῃ τὴν κατεύθυνσι

Ὁ ἵπποπόταμος μ' ὅλο πού φαίνεται ἥρεμος, ἅμα θυμώση γίνεται τρομερός. Νὰ τὸν πυροβολήσουν λοιπὸν ἦταν πολὺ ἐπικίνδυνο, γιὰτί ἀν τὸν ἐπλήγωναν μόνο, τότε θὰ ἐξωργιζόταν κι ἀλλοίμονό τους. Νὰ τὸν πετύχῃ ἡ σφαῖρα σὲ καίριο σημεῖο ἦταν πολὺ δύσκολο, ἀφοῦ θὰ σκόπευαν πάνω ἀπὸ μιὰ σχεδιά, πού ἔτρεχε καὶ πολλές φορές κουνιόταν κιόλα.

—Ξαπλωθῆτε κάτω, εἶπε ὁ Κάμη, κ' ἴσως δὲ μᾶς δῇ. Ἄν ὅμως παρουσιαστῇ ἀνάγκη, ἄς εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ πέσωμε στὸ νερό.

Ὅλοι ἔπεσαν ἀμέσως μπρούμυτα πάνω στὰ σανίδια. Κι ὁ Κάμη, ἀφοῦ κατάφερε ν' ἀπομακρύνῃ λίγο τὴν κατεῖθυνσι τῆς σχεδίας ἀπὸ τὸ σημεῖο, πού βρισκόταν τὸ θηρίο, ἔπεσε κι αὐτός.

Ἡ τύχη ὅμως δὲ θέλησε νὰ τοὺς ἀφήσῃ ἥσυχους. Γιὰτί δὲν ἀπείχαν πιά παρὰ δεκαπέντε μέτρα ἀπὸ τὸν ἵπποπόταμο, ὁπότε ἀκούστηκε ἓνα δυνατὸ κράκ κ' ἓνα κλαρί, πού ἔγερνε σὲ ἄρκετὸ ὕψος ἀπὸ πάνω του, ἔσπασε καὶ ἔπεσε στὸ τεράστιο κεφάλι του. Μαζὶ μὲ τὸ κλαρί ἔπεσαν καὶ δυὸ πύθηκοι, πού ἦταν ἀρπαγμένοι μαλλιὰ μὲ μαλλιὰ καὶ μόνο ἡ ξαφνικὴ ψυχρολουσία τοὺς ἔκανε νὰ χωριστοῦν.

Πάντα πετόχαιναν
κυνήγι

Ἐ, ὅπως καταλαβαίνετε, τὸ ἀπροσδόκητο αὐτὸ πέσιμο ἐξαγρίωσε τὸ ὑδρόβιο τέρας, κι ἀφοῦ οἱ πύθηκοι εἶχαν φροντίσει νὰ ἐξαφανιστοῦν, βγάζοντας κάτι φοβερὰ ροχαλητὰ ὠρμησε στὴ σχεδιά, πού κείνη τὴ στιγμὴ περνοῦσε ἀπὸ μπρὸς του.

Οἱ φίλοι μας δὲν εἶχαν φανταστῇ ποτέ τους χειρότερη στιγμὴ. Ἡ δίνη, πού εἶχε προκληθῇ ἀπὸ τὴν πτώσι τοῦ πελώριου κλαριοῦ, ἔκανε τὴ σχεδιά νὰ στριφογυρίσῃ σὰν παιχνιδάκι. Νὰ πέσουν στὸ νερὸ μὲ τέτια δίνη θὰ ἦταν σωστὴ αὐτοκτονία. Μα ξαφνικὰ τὸ θηρίο χτυπᾷ μὲ τόση δύναμη τὴ σχεδιά ἀπὸ κάτω, πού τὴν ἀναποδογυρίζει καί...

Τὶ ἐπακολούθησε τότε, οὔτε κατάλαβαν καν οἱ τέσσερις δυστυχισμένοι ταξιδιώτες.

—Ποῦ βρίσκομαι;
—Ἐσὺ εἶσαι, Τζῶν,

—Ἐγώ, Μάξ. Ποῦ βρίσκομαστε;
Τὸ σκοτάδι ἦταν τόσο, πού δὲν διέκρινε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ἐνα ὑπόλοιπο φωτιάς ὑπῆρχε λίγο πῶς κεί, δηλαδὴ δυὸ τρία καρβουνάκια, πού σπιγνηροβολοῦσαν ἀκόμη.

—Ποῖος μᾶς ἀναψε φωτιά; ρώτησε ὁ Τζῶν.

—Ἰσως ὁ Κάμη. Κάμη ἔδω εἶσαι; Εἶπε δυνατώτερα ὁ Μάξ.

—Ἐδῶ, ἀπάντησε ὁ Κάμη ξυπνώντας. Ποῦ εἴμαστε;

—Αὐτὸ ρωτᾷτε καὶ μεῖς. Ὁ Λάγκα; Εἶπε δυνατώτερα ὁ Μάξ.

—Ἐδῶ, ἀπάντησε ὁ Κάμη ξυπνώντας. Ποῦ εἴμαστε; Εἶπε δυνατώτερα ὁ Μάξ. Ὁ Λάγκα; Εἶπε δυνατώτερα ὁ Μάξ. Εἶπε δυνατώτερα ὁ Μάξ. Εἶπε δυνατώτερα ὁ Μάξ.

—Σὺ εἶχες ἀνάψει τούτῃ τὴ φωτιά, Κάμη;

—Ἐγώ; ἔκανε ὁ Κάμη. Πότε νὰ τὴν ἀναψα, πού τώρα πρωτοξυπνῶ. Θὰ τὴν ἀναψα ἐκεῖνοι, πού μᾶς ἔσωσαν.

—Δίκιο ἔχεις, εἶπαν κ' οἱ ἄλλοι δυὸ. Κάποιοι μᾶς ἔσωσαν, κάποιοι μᾶς ἀναψαν φωτιά, καὶ στεγνώσαμε, ἀλλὰ ποιοί; αὐτὸ εἶναι τὸ μυστήριον.

—Ἐνα ἀκόμη μυστήριον δηλαδὴ, ὕστερα ἀπ' ὅσα εἶδαμε ὡς τώρα σ' αὐτὸ τὸ μυστηριώδες δάσος, εἶπε ὁ Μάξ.

—Ἔρετε κάτι; λέει ὁ Τζῶν. Ἰ τώρα θυμᾶμαι λοιπόν, πῶς λίγο πρὶν πέσω στὸ νερὸ εἶδα, σὲ κάπως μικρὴ ἀπόστασι, καμμιά δεκαριά ἀνθρώπους ἐκεῖ στὴν ὄχθη.

—Εἶσαι βέβαιος;

—Ἐγώ; ἔκανε ὁ Κάμη. Πότε νὰ τὴν ἀναψα, πού τώρα πρωτοξυπνῶ. Θὰ τὴν ἀναψα ἐκεῖνοι, πού μᾶς ἔσωσαν.

—Δίκιο ἔχεις, εἶπαν κ' οἱ ἄλλοι δυὸ. Κάποιοι μᾶς ἔσωσαν, κάποιοι μᾶς ἀναψαν φωτιά, καὶ στεγνώσαμε, ἀλλὰ ποιοί; αὐτὸ εἶναι τὸ μυστήριον.

—Ἐνα ἀκόμη μυστήριον δηλαδὴ, ὕστερα ἀπ' ὅσα εἶδαμε ὡς τώρα σ' αὐτὸ τὸ μυστηριώδες δάσος, εἶπε ὁ Μάξ.

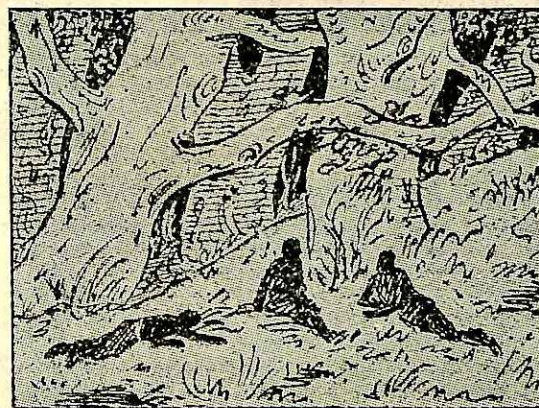
—Ἔρετε κάτι; λέει ὁ Τζῶν. Ἰ τώρα θυμᾶμαι λοιπόν, πῶς λίγο πρὶν πέσω στὸ νερὸ εἶδα, σὲ κάπως μικρὴ ἀπόστασι, καμμιά δεκαριά ἀνθρώπους ἐκεῖ στὴν ὄχθη.

—Εἶσαι βέβαιος;

—Ἐγώ; ἔκανε ὁ Κάμη. Πότε νὰ τὴν ἀναψα, πού τώρα πρωτοξυπνῶ. Θὰ τὴν ἀναψα ἐκεῖνοι, πού μᾶς ἔσωσαν.

Ἀρπαγμένοι μαλλιὰ
μὲ μαλλιὰ

Ποῦ βρίσκομαστε;...

Ἀκούστηκε ἓνα κράκ!

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

Ἦταν τὸν καὶ μὲν τὸ Λάγκα. Δὲ θὰ σώθηκε...

↑ Ε.Ε.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Χίου με ειδή επενδύσεως δια τα άπορα παιδιά του σχολείου.
Juniors of 1st Elem. School Chios with garments for the needy schoolmates.

↑ Ε.Ε.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Σωχού Λαγκαδά με δέματα δια τους στρατιώτας.
Juniors of 1st Elem. School Sochos with parcels for the soldiers.

↑ Ε.Ε.Ν. Γυμνασίου Παλαιχωράς Κρήτης εργάζονται δια την αναδάσωση.
Juniors of Secondary school Paleochora Crete working for the reafforestation.

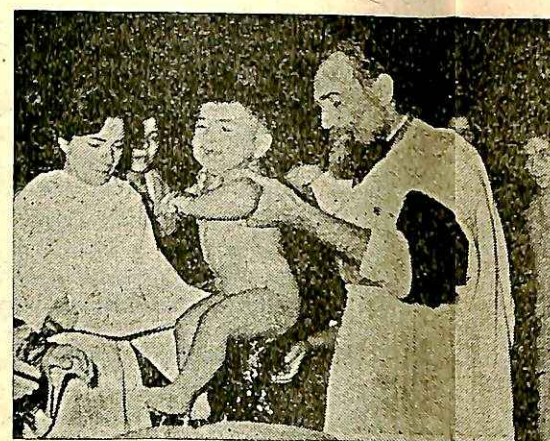
↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Λακύνθας Κεφαλληνίας με δώρα δια το 'Ορφανοτροφείον 'Αργοστολίου.
Juniors of Elem. School Lakythra, Cefalonia with gifts for the Orphanage in Argostoli.

↓ Ε.Ε.Ν. του Δημ. Σχολ. Κάτω Διμινίου Κορινθίας ψάλλουν τα κάλαντα όπέρ των πτωχών.
Juniors of Elem. School Kato Diminio singing the carols to raise money for the poor.

↑ Ε.Ε.Ν. του 43ου Δημ. Σχολ. Γ'. Περιφ. Θεσσαλονίκης κατά την έξορμησιν των όπέρ των μαθητών του Δημ. Σχολείου και του οίκου Τυφλών της πόλεως.
Juniors of 43rd Elem. School 3rd district Salonica ready for their program of activity in favour of the needy schoolmates and the Home for the Blind.

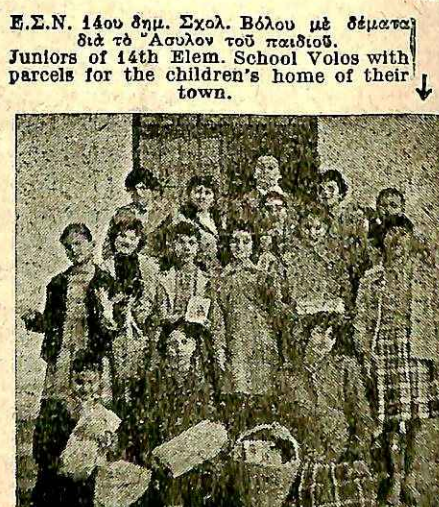
→ Ε.Ε.Ν. 9ου Γυμν. Θηλέων (τάξις Δ1) ανέλαβε τα έξοδα βαπτίσεως βρέφους πτωχής οικογενείας.
Juniors of 9th High. School for girls undertook the expenses for the christening of the baby of a needy family.

↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Διβουνίου Κιλκίς με δέματα δια τα παιδιά του Νοσοκομείου Κιλκίς.
Juniors of Elem. School Divounionil Kilkis with parcels for the children at the hospital.

↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Παραμυθιάς παραλαμβάνουν πεδύκα όπέρ των αναδασωσιν.
Juniors of Elem. School Paramythia ready to plant pinetrees at a large area.

↓ Ε.Ε.Ν. 14ου Δημ. Σχολ. Βόλου με δέματα δια το 'Ασύλον του παιδιού.
Juniors of 14th Elem. School Volos with parcels for the children's home of their town.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ασπρονερίου Καστοριάς, όργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη όρση όπέρ των πτωχών.
Juniors of Elem. School Aspronerion organised a Christmas program in favour of the poor.

↓ Ε.Ε.Ν. του Β' Δημ. Σχολ. 'Ορεστιάδος έτοιμάζουν δώρα δια τα άπορα παιδιά.
Juniors of 2nd Elem. School Orestias packing gifts for the needy

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μεταξοχωρίου Κιλκίς φυτεύουν πεδύκα.
Juniors of Elem. School Metaxochorlon Kilkis planting trees.

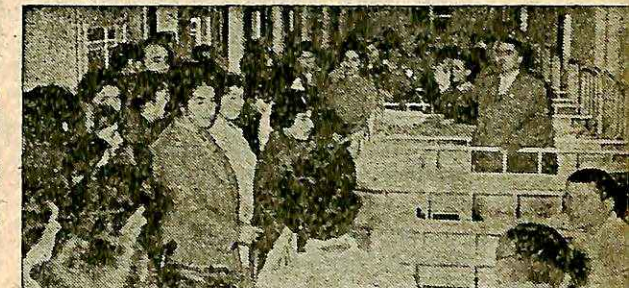
↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μπογιατίου 'Αττικής εις τον σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Boyiati in their school garden.

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ιάσου Κομοτηνής με δώρα δια τας άπόρους οικογενείας του χωριού.
Juniors of Elem. School Jasmos with gifts for the poor families of their village.

↑ Ε.Ε.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Δράμας έπισκέφθησαν με δώρα τας φυλακάς και το γηροκομείον της πόλεως.
Juniors of 10th Elem. School Drama visited with gifts the prisons and the home for the aged of the town.

→ Ε.Ε.Ν. 'Εμπορ. Σχολής Θηλέων 'Αθηνών εις το ΠΙΚΠΑ Πεντέλης όπου έψυχαγωγήσαν τα άσθενή παιδιά.
Juniors of Commercial school for girls Athens at the children's Hospital of P.I.K.P.A. Pentell where they recreated the patients.

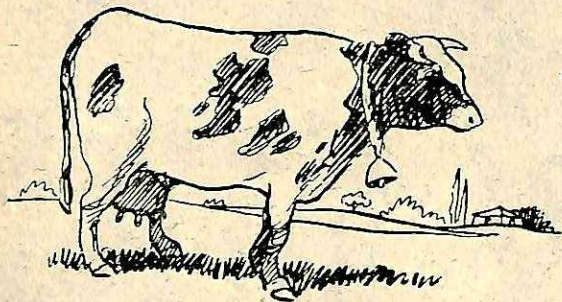
→ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. 'Αμισσού Εύβοιης έπιστρέφοντες από την αναδάσωση.
Juniors of Elem. School N. Amissos working for the reafforestation.

↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανθρακίτου άσφίζουν την αίθουσαν και φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου και του χωριού.
Juniors of Elem. School Anthracite care for the cleanliness of their school and their village

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Κερασσίδος Προβέβης καθαρίζουν τον χώρο του νεκροταφείου της κοινότητος.
Juniors of Elem. School N. Kerasos cleaning the area of the village cemetery.

Αγελάδα

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Η αγελάδα μας είναι σήμερα άρρωστη, είπε στη μητέρα του ο μικρός Δημητρός. Την είχαν δέσει από το πρωί στο λιβάδι για να βόσκει. Η ειδήσις ήταν ξαφνική; γιατί για πρώτη φορά η αγελάδα άρρωστούσε.

—Τί έχει; ρώτησε η μητέρα.

—Είναι φουσκωμένη η κοιλιά της, ήταν η απάντησις του μικρού.

Η αγελάδα του Λιβανού στο χωριό, που έδινε το γάλα στα μικρά παιδιά, ήταν ένας θησαυρός. Χωρίς αυτήν, ούτε μοσχαρακι θα είχαν, ούτε και γάλα.

—Φώναξε τον πατέρα σου, Δημητρώ. Είναι στο χωράφι. Μη χάσουμε την αγελάδα μας, είπε τότε η Μητέρα.

Ο Δημητρός λαχανιασμένος, ροβόλησε προς τον κάμπο και είδοποίησε τον πατέρα του και κείνος άφησε το άλλοτε άμέσως και έφθασε στο λιβάδι. Έξήτασε το ζώο. Το φούσκωμα ακόμη δεν είχε προχωρήσει πολύ, γιατί όταν ο Λιβανός χτύπησε με το δάχτυλό του το μέρος, που ήταν φουσκωμένο, δεν άκουσε κανένα ήχο.

—Ευτυχώς, είπε, ακόμη έχομε καιρό. Να φωνάξωμε άμέσως τον κτηνίατρο.

Αυτό και έγινε. Όταν έφθασε ο γιατρός, η κοιλιά είχε παραφουσκώσει.

Ο Λιβανός, ανυπόμονος και περιέργος, όλο και ρωτούσε.

—Πώς συμβαίνει αυτό γιατρέ; Θα γίνη καλά ή θα φοφήση;

—Να σου πω, απήντησε ο γιατρός.

Η άρρώστεια αυτή παρατηρείται πρό παντός στα φυτοφάγα ζώα και από αυτά συχνότερα προσβάλλονται τα μηρυκαστικά, το βώδι, η αγελάδα, το πρόβατο και η κατσικά. Το φούσκωμα δημιουργείται από άε-
 ρια. Αίτια πρό παντός είναι το χλωρό χορτάρι,

που τρώει το ζώο και μάλιστα το βρεγμένο από την πρωινή δροσιά. Επίσης αν το ζώο έργασθη άμέσως μετά το φαγητό καθώς και ένας οίσοδήποτε όγκος, που να πιέζει τον οίσοφάγο και να του κλείνει το άνοιγμα, έμποδίζοντας έτσι το ζώο να βγάξει με ρέψιμο τα άερια της μεγάλης κοιλιάς, που δημιουργούνται κατά το χώνεμα των τροφών.

Το ζώο άγκομαχά και έξαντλείται και η εξάντλησις προκαλεί μια άτονια του πεπτικού συστήματος και πρώτα-πρώτα της μεγάλης κοιλιάς. Σταματάει τις περισταλτικές κινήσεις, που στέλλουν λίγη-λίγη την τροφή στο στόμα του ζώου για να την ξαναμασήσει και οι όποιες μαζί με την τροφή διώχνουν και τα άερια στο ρέψιμο, που κάνει το ζώο με το αναμάσημα. Ακόμη το ξάπλωμα επί πολλές ώρες, έμποδίζει την κοιλία με την πίεσι, που δέχεται από τα άλλα σπλάγχνα, να κάνει τις κανονικές κινήσεις.

Στις περιπτώσεις λοιπόν αυτές, ζύμωσις των τροφών μέσα στη μεγάλη κοιλιά παράγει άερια, που τη φουσκώνουν, τευτώνοντας τα τοιχώματά της και έμποδίζοντας έτσι τις περισταλτικές κινήσεις. Έπειδή οι κινήσεις δεν μπορούν να γίνουν, η τροφή δεν μπορεί να γυρίση στο στόμα, όταν αναμασά το ζώο, το ρέψιμο δεν γίνεται για να βγούν τα άερια προς το στόμα και όλη η μάζα της τροφής, αρχίζει τότε να στοιβάζεται, ή μόν στερνά τροφή, ως βαρύτερη, στο κάτω μέρος της μεγάλης κοιλιάς, τα δε υγρά επάνω από την τροφή αυτή και τέλος τα άερια ως ελαφρότερα, επάνω από τα υγρά, στο ανώτερο μέρος της κοιλιάς, πιέζοντας προς όλες τις κατευθύνσεις τα τοιχώματά της καθώς και τα υγρά προς τα κάτω.

—Αυτή η κατάσταση θα μείνη έτσι ή θα αυξηθή; ρώτησε ο Λιβανός.

—Να σου πω, απήντησε ο γιατρός. Τα άερια θα αυξάνονται και υπάρχει η περίπτωση να φοφήση το ζώο από άσφυξια, γιατί θα προκαλέση συμφορήσι του πνεύμονος και αίμορραγία ακόμη. Η άρρώστια θα

βαστάξη ώρες και ή θα γιατρευθή το ζώο, ή θα φοφήση.

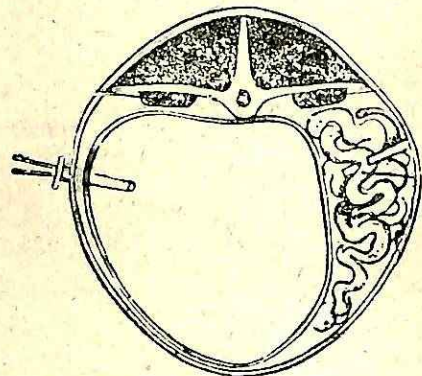
—Τότε τι θα κάνωμε;

—Απλούστατα, απήντησε ο γιατρός. Θα αφαιρέσωμε τα άερια, για να βοηθήσωμε τη μεγάλη κοιλιά να αρχίση τις περισταλτικές κινήσεις της. Βράσε λοιπόν άμέσως λίγο κύμινο και άνηθο. Θα προσθέσω δυο κουταλιές οινόπνευμα καθαρό και λίγο καφέ και θα το δώσωμε να τα πιή ή αγελάδα με το μπουκάλι.

Βάζομε το υγρό στο μπουκάλι και το δίνομε να το πιή ή αγελάδα από το στόμα της μπουκάλας, δεξιά και άριστερά και όπου δεν υπάρχουν δόντια, γιατί με τα δόντια της είναι δυνατόν να σπάση το γυαλί και να χώμε άλλες φασαρίες. Το όλο υγρό θάναί ως 60 δράμια. Έπειτα θα κυττάξωμε να ελαττώσωμε τα άερια της κοιλιάς. Θα δώσω εγώ 20-30 γραμμάρια καμμένη μαγνησία. Αμέσως πάρε ένα τσουβάλι, βρέξε το με κρύο νερό και ξάπλωσε το στη μέση του ζώου.

Αν δούμε πώς περνά το φούσκωμα και το ζώο ένεργηθή με άσχημη μυρωδιά, τότε θα του δώσωμε με λίγο χλιαρό νερό ένα φάρμακο από τα εξής.

Άγγλικό άλάντι	γραμ.	400
Σόδα	»	80
Ίτεϊλικό νάτριο	»	20
και ένα καλό καθάρισθ, που θα δώ-		

Τομή έγκαρσία του σώματος βωδιού κενημένου με το τροκάρι. Το τροκάρι βγήκε, αλλά έμεινε στη θέση της πληγής ο κολεός, ο οποίος χρησιμεύει για να βγαίνουν τα άερια.

φελήση το ζώο, που πρέπει να μείνη κατόπιν νηστικό.

Αν πάλιν δεν κατορθώσωμε τίποτε, τότε θα φέρω το τροκάρι για να τρυπήσωμε τη μεγάλη κοιλιά προς το άριστερό μέρος, στο μέρος δηλαδή, που βλέπομε το φούσκωμα.

(Συνέχεια εις σελ. 16)

Σεφυμίζοντας την Ιστορία μας

Ο θάνατος του Παπαφλέσσα

Είμαστε στα 1825. Η μεγάλη επανάστασι του Γένους έβραζε. Ο Ίμπραήμ περνούσε τώρα με τις όρδες του την Πελοπόννησο, κι όπου πατούσε σκόρπιζε τη φρίκη.

Και να ο Παπαφλέσσας, ο μεγάλος αυτός ήρωας της επανάστασεως, που είχε ως τώρα τόσες φορές νικήσει τα στρατεύματα των κατακτητών, αποφασίζει να τον αντιμετώπιση με μια φούχτα Έλληνες.

Τριακόσια παλληκάρια είχε μαζί του όλα-όλα, κ' οι Τούρκοι του Ίμπραήμ ήταν ξεη χιλιάδες. Μά ο Παπαφλέσσας, ο νέος Λεωνίδας, όχυρώνεται στο Μανιάκι και τους περιμένει.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΝΕΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Το 1960 είναι από αθλητικής πλευράς όχι μόνο Όλυμπιακό, αλλά και Βαλκανικό έτος. Έκτός, δηλαδή, από την Όλυμπιάδα της Ρώμης, που θα γίνη από 31 Αυγούστου μέχρι 10 Σεπτεμβρίου και στην οποία θα μετάσχη, φυσικά, και η Έλλάς με όσον το δυνατόν καλλίτερη ομάδα, θα έχωμε έφέτος και τον έπίσημο έορτασμό της 30ετηρίδος των Βαλκανικών άγώνων. Γι' αυτόν άκριβώς τον λόγο και τιμής ένεκεν η έρεταινή Βαλκανιάς θα γίνη στην Αθήνα, όπου είδε για πρώτη φορά το φώς ο θεσμός αυτός, ενώ είχε σι-
 ρά να γίνη στην Τουρκία. Οι Βαλκανικοί άγώνες θα διεξαχθούν από 23 μέχρι 25 Σεπτεμβρίου. Τον ίδιο μήνα στις 10 και 11, πρόκειται να αγωνισθή στην Αθήνα η Όλυμπιακή ομάδα των Ένωμένων Πολιτειών. Το γεγονός ότι ο Έλληνικός αθλητισμός σημειώνει πραγματική πρόοδο τα τελευταία χρόνια, μάς δίνει το δικαίωμα να αντικρούσωμε με αισιοδοξία και το αθλητικό 1960. Άρκει να θυμηθώμε ότι πέρυσι κατερρίφθησαν 28 φορές πανελληνίες έπιδόσεις άνδρών στον στίβο και έγινε μία ίσοφάρισις, ενώ στους εφήβους είχαμε έπτά καταρρίψεις ρεκόρ και μίαν έπίσης ίσοφάρισι. Με την ευκαιρία της ενάρξεως της νέας αθλητικής περιόδου άς ρίξωμε μία γρήγορη ματιά και στην παγκόσμια αθλητική κίνησι της προηγούμενης περιόδου για να κάνωμε ένα είδος απολογισμού: Στον αθλητισμό του στίβου είχαμε 19 παγκόσμια ρεκόρ άνδρών και γυναικών, που σημειώθηκαν στο πεντάμηνο από Ιουνίου μέχρις Οκτωβρίου. Τα σπουδαιότερα απ' αυτά ήσαν του Γερμανού Λάουερ 110 μ. μετ' έμποδίων με 13" 2/10, του Πολωνού Πιατκόφσκυ στη Δισκοβολία με 59 μ. 91, του Αμερικανού Καντέλλο στον άκοντισμό με 86 μ. 04, του

Ρώσου Φεντοσέγιεφ στο τριπλούν με 16 μ. 70 και του Ρώσου Κουζνέτωφ στο δέκαθλο με 8357 βαθμούς. Κατερρίφθησαν έπίσης αρκετά ευρωπαϊκά ρεκόρ, όπως στα 400 μ. από τον Γερμανό Κάουφμαν με 45" 2/10, στο όγμα έπί κοντώ από τον Ρώσο Μπουλάτωφ με 4 μ. 64, του Ρώσου Όβανσιάν στο όγμα εις μήκος με 8 μ. 01, του Βρετανού Ρόου στη σφαιροβολία με 18 μ. 59 και του Ρώσου Ρου-
 τένκωφ στη σφυροβολία με 67 μ. 92. Πρέπει να σημειωθή ότι το Ευρωπαϊκό ρεκόρ των 400 μ. το κατείχε έπί 20 χρόνια ο Γερμανός Χάρμπιγκ με 46", ενώ ο Μπουλάτωφ κατέρριψε το Ευρωπαϊκό ρεκόρ του όλματος έπί κοντώ, που άνηκε στον Ρου-
 υπάνη με 4 μ. 60.

Στην κολύμβησι, κατά την περασμένη περίοδο κατερρίφθησαν 21 παγκόσμια ρεκόρ, τα σπουδαιότερα των οποίων είναι τα ακόλουθα: Οι Αυστραλοί άδελφοί, φαινόμενα, Ίλσα και Τζών Κόνραντς έβελ-
 τίσαν ο καθένας τους από 6 παγκόσμιες έπιδόσεις. Άργότερα ο Γάπωνέζος Γιαμανάκα απέσπασε από τον Τζών Κόνραντς το ρεκόρ των 3200 μ. ελευθέρως με 2' 01" 5/10 και των 400 μ. ελευθέρως με 4' 16" 6/10. Έπίσης η Ιαπωνική ομάδα σκυταλοδρομίας 4x 200 μ. ελευθέρως έπέ-
 τυχε νέο παγκόσμιο ρεκόρ με 8' 21" 6/10. Τέλος οι Αμερικανοί Μάκ Κινεϋ και Τρόν έπέτυχαν νέα ρεκόρ του κόσμου στα 200 μ. έπίσης ο πρώτος με 2' 17" 8/10 και στα 200 μ. «πεταλούδας» ο δεύτερος με 2' 16" 4/10.

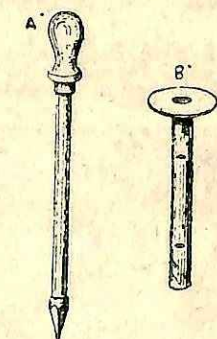
Στο ποδόσφαιρο, κατά την περασμένη περίοδο, το πρωτάθλημα της Νοτίου Αμερικής έκέρδισε η Αργεντινή, αν και ήλθε ισόπαλος προς τη Βραζιλία με 1-1. Το Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα νέων, που έγινε στη Σόφια, έκέρδισε η Βουλγαρία,

που ενίκησε στον τελικό την Ιταλία με 1-0. Το κύπελλο της Κεντρικής Ευρώπης απέσπασε η Τσεχοσλοβακία.

Στο μπάσκετ-μπόλ είχαμε τα πιό έκπληκτικά αποτελέσματα: Στο παγκόσμιο πρωτάθλημα άνδρών, που έγινε στην Χιλή, η Ρωσία ενίκησε την Αμερική με 62-37, καθώς και τη Βραζιλία με 66-63, τη Βουλγαρία με 78-58, τη Χιλή με 75-49, τη Γαλλία με 78-58, τον Καναδά με 78-63 και το Πόρτο Ρίκο με 79-53. Τελικά όμως η Ρωσική ομάδα μηδενίσθηκε, γιατί δεν δέχθηκε να αντιμετώπιση την ομάδα της Έθνικιστικής Κίνας και πρωταθλήτρια άνεδείχθη η Βραζιλία, που ενίκησε τις Ένωμένες Πολιτείες με 81-67. Φυσικά, οι Αμερικανοί βρήκαν την ευκαιρία να νικήσουν πάλι τους Ρώσους πρό τριμήνου, όταν η Έθνική Ρωσική ομάδα ηττήθη τέσσερις φορές από ομάδες Αμερικανικών συλλόγων στις Ένωμένες Πολιτείες. Αυτά για την περασμένη περίοδο.

Ας ξαναγυρίσωμε όμως στους αθλητάς μας, που συνεχίζουν με ένδιαφέρον και ζήλο τη χειμερινή τους προπόνησι μια και ο έφετεινός χρόνος θα είναι μεγάλης σημασίας για τον αθλητισμό μας. Οι προοπτικές είναι ευόκυνες και όλοι είναι αισιόδοξοι από την προετοιμασία των αθλητών μας. Η φιλοδοξία της Έλληνικής ομάδος είναι έφέτος να ξαναπαρή τα πρωτεία στο Βαλκανικό στίβο, που τα είχε άδισφιλονίκητα επί σειράν έτών προπολεμικώς, να έπιτύχη καλήν εμφάνισιν εις την Όλυμπιάδα της Ρώμης όπου υπάρχουν έλπίδες διακρίσεως διά του Κουνάδη και ίσως μερικών άλλων πρωταθλητών και να βελτιώση αρκετά πανελλήνια ρεκόρ.

Ο ένθουσιασμός είναι το λεπτό και αρμονικό πνεύμα, που πλανάται εις τα δημιουργήματα της μεγαλοφυίας. Με τον ένθουσιασμό μπορούμε να διατηρήσωμε τη φρεσκάδα του πνεύματος ως τη γεροντική ηλικία.

Το τροκάρι και ο κολεός του.

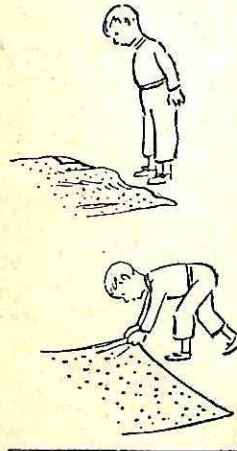
ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Εάν κρατάτε κάποτε κανένα μαχαιράκι, ή κάτι άλλο κοφτερό, ψαλλίδι, σουγιάδακι, με προσοχή σιγά-σιγά, παιδιά, να περπατήτε, μήπως τυχόν σκοντάψετε και πέφτοντας κοπείτε.

Αλλά ποτέ και με καρφιά, καρφίτσες, βελονάκια μην παίζετε. Επικίνδυνα είναι για τα παιδάκια.

Αν δήτε κάπου ένα χαλί λιγάκι ζαρωμένο κι όχι στο πάτωμα στρωτό και καλοτεντωμένο, να σκύψτε να το στρώσετε. Γιατί αν κανείς πατήσει στο ζαρωμένο το χαλί μπορεί να σκουντουφλήσει. Κ' ένα σκουντούφλημα μπορεί πολύ να του στοιχίσει.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΑΣΟΣ

(Συνέχεια από σελ. 11)

Βεβαιότατος, φίλε Μάξ. Δεν είδα βέβαια ούτε τί φορούσαν, ούτε τί χρώμα είχαν, αλλά είδα, είδα. Δέ γελιέμαι, όχι.

Πάντως αφού μās άναψαν και φωτιά, θα πη πως είναι περιποιητικοί, είπε ο Μάξ. Αλλά που βρισκόμαστε τώρα;

Σ' αυτό δεν μπορούσε κανείς τους να δώσει μιά απάντησι. Αλλά και τα ρολόγια τους δε δούλευαν πιά, κι ούτε αν ήταν μέρα ή νύχτα μπορούσαν να καταλάβουν.

Και τί τρώνε τώρα; μουρμούρισε ο Τζών.

Τώρα που χάσαμε όλα μας, και τα όπλα μας άκόμη, δεν υπάρχει πιά για μās κυνήγι, άποκρίθηκε ο Κάμη.

Πραγματικά. Μόνο τίποτα καρποί μπορεί να ύπτηχαν στα δένδρα που τους περιτοίχιζαν, άλλ' άραγε θα τρώγονταν κι αυτοί;

Λοιπόν άμα συνήθισαν λίγο τα μάτια τους στο σκοτάδι, είδαν πως κάτι πανύψηλα δένδρα ήταν όλόγυρά τους, κ' ύστερα άπό μερικές ώρες διαπίστωσαν άκόμη πως ήταν μέρα. Ανάμεσα άπό τις πανύψηλες κορυφές και τα πυκνότατα κλαδιά, κάπου διέκριναν ένα κομμάτι ούρανού, ούρανού φωτεινού.

Η ΑΓΕΛΑΔΑ

(Συνέχεια από σελ. 14)

Το τροκάρι είναι ένα μυτερό και κυλινδρικό όργανο μετάλλينو, σαν ένα μολύβι γραφίματος, μέσα σε θήκη κυλινδρική. Έχει μιά μύτη, την οποία άκουμπούμε στο σημείο, που θέλουμε να τρυπήσουμε, και όταν χωθή μέσα στο δέρμα, αφαιρούμε το τροκάρι και μένει η θήκη του, άπό την οποία φεύγουν τα άέρια. Κάνουμε την τρύπα με ένα μονάχα τρύπημα. Έτσι θα σωθής ή άγελάδα σου.

Τροφή στο ζωο δεν θα δώσης και μετά το τροκάρισμα. Θα την άφισης

νηστική τη πρώτη μέρα και την επομένη θα της δώσης λίγο σανό, αυξάνοντας σιγά-σιγά την τροφή της. Αυτό και έγινε. Τα διάφορα φάρμακα έσωσαν το ζωο, την πολύτιμη άγελάδα.

Πόσα και πόσα ζωα δεν φοφούν άπό τον τυμπανισμόν αυτόν στα χωριά μας, γιατί οι γεωργοί μας δεν ξέρουν. Παρατηρείτε πόσο άπλά και γρήγορα γίνεται ή θεραπεία του τυμπανισμού; Στην Ευρώπη μάλιστα οι τσοπάνηδες έχουν μέσα στο δισάκι τους το τροκάρι και άμέσως οι ίδιοι έπεμβαίνουν.

Αλλά πρέπει να παίρνουμε και προληπτικά μέτρα.

Να μη οδηγούμε στη βοσκή τα ζωα, όταν ύπάρχη δροσιά στα χόρτα. Θα άφίσουμε να τα δούν οι ήλιακές άκτίνες, να φύγη ή δροσιά και κατόπιν.

Να μη δίνουμε χλωρό χορτάρι στα ζωα μας με δροσιά βρεμένο, αλλά να το ξαπλώνουμε πάνω σε μέρος ξηρό, καλύτερα σε τελλάρο για να άερισθής καλά και κατόπιν να το δίνουμε να το φάν.

Να μην εργάζεται το ζωο άμέσως μετά το φαγητό.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ

Η αλλαγή της τύχης

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Μία άπό τις λαϊκές ιστορίες και παραδόσεις μας, τις έμπνευσμένες άπό την τύχη, που είναι πάντα τόσο εύμετάβολη κι άλλοτε κάνει εύτυχισμένους κι άλλοτε πάλι δυστυχισμένους τους ανθρώπους, είναι και ή άκόλουθη:

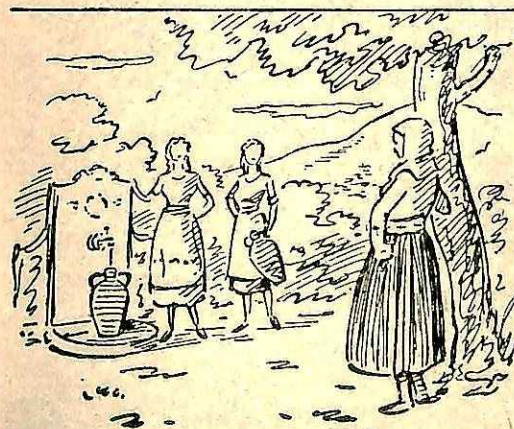
Κάποτε σε μιά μακρινή πολιτεία ζούσε ένας πλούσιος άρχοντας με την γυναίκα του και την μονάκριβη θυγατέρα τους, πους την αγαπούσαν τόσο πολύ, ώστε με κανένα τρόπο δεν ήθελαν να την άποχωρισθούν. Όλο κι εύρισκαν προφάσεις κι έδιωχναν μακριά τα προξενεία, που έφερναν για το παιδί τους, γιατί δεν ήθελαν να το χάσουν άπό κοντά τους.

Τα χρόνια όμως περνούσαν κι έφθασε κάποτε ή μέρα, που βρέθηκε το τυχερό της αγαπημένης κόρης και μολονότι θα ζούσε πολύ μακριά, άπεφάσισαν οι γονείς της να την δώσουν, διατί θα έμπαινε σε οικογένεια πλούσια κι άρχοντική.

Αφού έδωσαν το λόγο τους κι άρχισαν να έτοιμάζουν την προίκα, ή μονάκριβη κόρη, που ήταν πολύ εργατική, έγνεθε τα κιλίμια και τα χαλιά της, με τη μαλαματένια ρόκα, που της είχε χαρίσει ή μητέρα της.

Οι μήνες πέρασαν κι ήλθε ή ώρα, που ξεκίνησαν όλοι για την χώρα, όπου έμενε ο γαμπρός. Όταν έφτασαν εκεί, έγινε ο γάμος με χαρές και με τραγούδια κι ή μητέρα έδωσε τριδίπλη προίκα στην κόρη της άπό ό,τι είχαν γράψει. Της χάρισε μήλο μαλαματένιο για να παίζει και τη μαλαματένια ρόκα της για να γνέθι τα ύφαντά του σπιτιού της: «Κόρη μου, της είπε, σαν την άπεχαιρέτησε, να είσαι πάντα εργατική και πρόθυμη και αν ποτέ μās χρειαστής,

—Τι θές έδω, κυρά μου και στέκεσαι;

Έλα στο παλιό τ' άρχοντικό σου!» Την φίλησαν έπειτα κι άφού τους εύχήθηκαν χίλιες φορές, τους άποχαιρέτησαν κι έφυγαν.

Πέρασαν δυο-τρία χρόνια κι ή κόρη έγραφε στους γονείς της, που ζούσε εύτυχισμένη στο καινούργιο της σπίτι. Αλλά μιά μέρα, άλλαξε ή τύχη στο άρχοντικό της. Η μιά συμφορά πάνω στην άλλη, ή μιά άτυχία πάνω στην άλλη, έχασε την περιουσία και τη δική της και του άνδρός της.

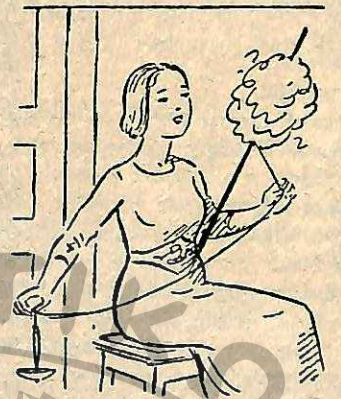
Άρχισε τότε να γνέθι με την μαλαματένια ρόκα της ξένα ύφαντά. Αλλά όσα κι αν έκανε, όσο κι αν προσπαθούσε, δεν μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα. Άπό την στενωχώρα του έπεσε βαρείας άρρωστος στο κρεβάτι κι ο άνδρας της και μιά μέρα πέθανε. Έμεινε μονάχη τότε ή δυστυχισμένη γυναίκα κι άπεφάσισε να γυρίσει στους γονείς της.

Πήρε το δρόμο όλη μέρα κι όλη νύχτα μοναχή της. Κάποιο δειλινό έφθασε και στην πολιτεία, όπου ζούσαν οι δικοί της. Στάθηκε να ξεκουραστή στη βρύσι, όπου έπλεναν οι βάγιες κι οι σκλάβες του πατέρα της: Τι θές έδω, κυρά μου, και στέκεσαι; την άποπήσαν εκείνες, που την πέρασαν για ζητιάνα, έτσι όπως την είδαν κουρελιασμένη και σκαλισμένη άπό το δρόμο.

—Μήπως έχετε κανένα ύφαντό να σās ύφάνω;» ρώτησε ή γυναίκα. Κι αυτές της άποκρίθηκαν: «Και που ξέρεις να ύφαινης έσύ; Μιά ήξερε και ύφαινε μονάχα με τη μαλαματένια ρόκα, ή Έλένη της κυράς μας, ή μικροχαϊδεμένη, ή κόρη της ή άκριβή. Δάκρυσε ή καύμένη ή κοπέλλα: «Αχ!.. αναστέναξε, πάρτε με στην κυρά σας να ύφάνω κι όταν έλθι ή Έλένη σας θα τα βρή ύφασμένα!..»

Έτρεξαν εκείνες στην κυρά τους, πήραν την άδειά της και την έφεραν στο άρχοντικό να γνέσι. Έκάθισε τότε ή κοπέλλα στον άργαλειό έβγαλε την μαλαματένια ρόκα της κι άρχισε να ύφαινη: «Ρόκα μου μαλαματένια, όταν άρχισα να ύφαινω ήμουν άσπρη σαν το γάλα και κόκκινη σαν το τριαντάφυλλο. Κι όσοι προξενιτάδες έρχονταν πολύ μακριά άπό τα ξένα γύρευαν την Έλένη την πεντά-

μορφη. Μά οι γονείς δεν ήθελαν να φύγη για τα ξένα. Μαλαματένιο μήλο μου έδωσε ή μητέρα μου να παίζω, σαν ήρθε ή ώρα του γάμου μου, μαλαματένια ρόκα για να ύφαινω... Που είσαι μίνα μου να δής την θυγατέρα σου την άτυχη;» Σ' αυτά τα λόγια ή μητέρα κι ο πατέρα της, που περνούσαν άπ' έξω κατάλαβαν ποιά ήταν ή γυναίκα, που ύφαινε, άνοιξαν την πόρτα, και χύθηκαν πάνω στον άργαλειό και την άγκάλιασαν: «Έσύ είσαι ή Έλένη ή μικροχαϊδεμένη μας!... Έσύ είσαι το παιδί μας!...» Την έσέκωσαν τότε άπό τον άργαλειό διέταξαν τις βάγιες να την λούσουν και να την χτενίσουν, να της φορέσουν τ' άρχοντικά της τα φορέματα. Κι άπό κείνη την ήμερα ή κόρη, που άτύχησε, έζησε πιά μαζί με τους γονείς της. Γιατί αν ή τύχη άλλάξη, ή άγάπη των γονέων για τα παιδιά τους είναι πάντα ή ίδια, όλο στοργή και καλωσύνη.

Έγνεθε με μαλαματένια ρόκα.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Σαν τη γιορτή τη σημερινή
Στον κόσμο δεν είν' άλλη.
Είν' ή γιορτή του Έθνους μας,
Απ' όλες πιο μεγάλη

Σήμερα όλη ή Ελλάδα
Χαίρεται άπ' άκρη σ' άκρη
Νιώθει στα στήθη της παλμούς,
Στα βλέφαρά της δάκρυ

Είκοσι πέντε του Μαρτιού,
Γραμμένη στα Οδράνια,
Γι' αυτό κι εγώ στολιστήκα
Με τόση περηφάνεια,

Και φόρεσα της λεβεντιάς
Τα ρούχα τα γραμμένα,
Σημάδια της Έλευθερίας
Λαμπρά και τιμημένα

Λ.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πεπραγμένων του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος κατά το από 1ης Ιανουαρίου 1959 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1959 διάστημα.

Κατά το έτος 1959, ως και κατά το παρελθόν, ο Έλληνικός Έρυθρος Σταυρός Νεότητος, έσημείωσε πλουσιωτάτην δράσιν.

Τά επιτευχθέντα, χάρις εις την πρόθυμον και όλον έντεινομένην προσπάθειαν των συνεργατών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, Έλλήνων Έκπαιδευτικών, αποτελέσματα έχουν κατά τομείς ως ακόλουθως.

I. ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Εις τὰ Σχολεία όλοκλήρου τής χώρας ένεγράφησαν κατά το σχολ. έτος 1958—59, ως μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, 420.000 μαθηταί Στοιχειώδους, Μέσης και Άνωτέρας Έκπαιδύσεως, συγκροτήσαντες 25.500 Έρυθροσταυρικάς ομάδας.

Η κατά περιφέρειας Κίνησις έχει ως ακόλουθως:

Περιφέρειαι	ομάδες	μέλη
Αθήναι—Πειραιεύς	8.425	110.760
Μακεδονία	4.486	80.178
Θράκη	760	13.755
Ηπειρος	2.092	35.175
Θεσσαλία	1.755	29.268
Πελοπόννησος	3.232	62.881
Στερεά Έλλάς	1.216	20.674
Κρήτη	1.293	24.096
Νήσοι Αιγαίου	1.026	19.131
Νήσοι Ιονίου	650	11.628
Εύβοια	252	4.700
Δωδεκάνησος	313	7.754
	25.500	420.000

II. ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τά μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος ανέπτυξαν την ακόλουθον δράσιν, επί τή βάσει των έγγραφων πληροφοριών και εκθέσεων των Έκπαιδευτικών, συνεργατών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

α) Εις τόν τομέα τής Υγιεινής.

Ησυχολήθησαν 22.038—ομάδες, ήτοι:

2.757 ομάδες έμερίμνησαν διά την άτομικήν καθαριότητα.

2.690 ομάδες ήσυχολήθησαν με την καθαριότητα του σχολικού χώρου.

1.657 ομάδες έλαβον μέρος εις άναδασώσεις, φυτεύσασαι 434.475 δένδρα.

2.182 ομάδες έκαλλιέργησαν σχολικούς κήπους.

1.998 ομάδες παρέσχον διαφόρους υπηρεσίας εις τὸ Σχολείον και την Κοινότητά των.

1.872 ομάδες παρέσχον εις τὸ Σχολείον των υπηρεσίας, σχετικὰς με την υγιεινήν.

2.452 ομάδες κατήρτισαν σχολικά Φαρμακεία.

2.623 ομάδες ήσκήθησαν εις την παροχήν Α΄. Βοηθειών.

505 ομάδες έδιδάχθησαν τὰ άφορῶντα τούς λουομένους και την παροχήν Βοηθείας εις πνιγομένους.

2.302 ομάδες ώργάνωσαν διαλέξεις Υγιεινής.

45 ομάδες ώργάνωσαν εκπαιδευτικάς έκδρομάς.

955 ομάδες επέδειξαν ένδιαφέρον διά την υγείαν των συμμαθητών των.

β) Εις τόν τομέα τής Άλληλοβοηθείας.

Ησυχολήθησαν 14.245 ομάδες, ήτοι:

2.332 ομάδες ήσυχολήθησαν με την παροχήν Βοηθείας εις άπόρους μαθητάς.

1.618 ομάδες έπεσκέφθησαν άσθενείς εις Νοσοκομεία μη μεταδοτικών νόσων και εις Στρατιωτικά τοιαύτα, διένειμαν δέ μικρά δώρα και ψυχαγωγήσαν τούς νοσηλευόμενους άσθενείς.

804 ομάδες έτοίμασαν παιγνίδια δι' άπορα παιδιά όρφανοτροφείων.

12 ομάδες ώργάνωσαν σχολ. έορτάς, τὸ προϊόν των οποίων διετέθη διά φιλανθρωπικούς σκοπούς.

43 ομάδες απέστειλαν διάφορα είδη εις τούς στρατιώτας των συνόρων και έλαβον μέρος εις διαφόρους έράνους.

26 ομάδες ίδρυσαν μαθητικά κουρεία και σχολ. Βιβλιοθήκας

4 ομάδες έλαβον μέρος εις τόν έρανον διά την προικοδότησιν άπόρων κορασίδων.

9 ομάδες έβοήθησαν εις την άνέγερσιν Σχολείων και Ναών.

1 ομάδα ίδρυσε Σχολικόν Μουσείον.

1 ομάδα κατέβαλε τὰ έξοδα έγχειρήσεως συμμαθητού των.

γ) Εις τόν τομέα τής αναπτύξεως φιλικών δεσμών μετά των ξένων Έρυθροσταυριτών.

Κατά τὸ σχολ. έτος 1958—1959 άντηλλάγησαν μετά των Σχολείων των Ξένων Χωρών υπέρ τὰ 820 Λευκώματα, έπιστολαί σχολικής άλληλογραφίας και Πίνακες Ζωγραφικής.

III. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ»

Από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1959 έγένοντο 8 μηνιαία έκδόσεις του Περιοδικού «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ» καθ' ός έξετυπώθησαν έν συνόλῳ 982.116 τεύχη, έξ ών 16.152 διετέθησαν εις Φιλανθρωπικά και Νοσηλευτικά Ίδρύματα τής Χώρας, ως και εις άκριτικά φυλάκια, μέσω του Γεν. Έπιτελείου Στρατού.

IV. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ XXV ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Τὰς εργασίας τής Συμβουλευτικής Έπιτροπής του Ε.Ε.Σ. Νεότητος του Συνδέσμου των Έρυθρών Σταυρών, έπ' εύκαιρία του συνελθόντος έν Αθήναις τόν παρελθόντα Σεπτέμβριον 25ου Διεθνούς Συνεδρίου του Έρυθρού Σταυρού, παρηκολούθησαν:

Ο Πρόεδρος και ό Γεν. Γραμματεύς τής Έφορείας του Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ.κ. Π. Γεωργούντζος και Χρ. Παπαδόπουλος, αϊ σύμβουλοι αὐτής και Έλ. Ποταμιάνου και Α. Βλαχούτσικου και ή Διευθύντρια του Ε.Ε.Σ. Νεότητος Κα Κ. Παπαδοπούλου.

Μέλη των ξένων Αντιπροσωπειών, τὰ όποία έπε-

σκέφθησαν εις τὰ διάφορα Σχολεία ομάδας του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και διεπίστωσαν τὰ τής οργανώσεως και δράσεώς των, έξεφράσθησαν εύμενέστατα διά τὸ συντελούμενον ύπ' αὐτῶν έργον.

V. ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 100ΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχεν εις όλας τὰς έορταστικάς έκδηλώσεις επί τή 100ετηρίδι του Έρυθρού Σταυρού κατά τὸ έτος 1959, έπ' εύκαιρία των οποίων αϊ ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν. των Σχολείων όλοκλήρου τής χώρας έπραγματοποίησαν έργα μαρτυρούντα έμπρακτον έφαρμογήν των Έρυθροσταυρικών ιδεωδών, (άσκήσεις εις την παροχήν Α΄. Βοηθειών, έκτελέσεις Κοινοτικών έργων, πράξεις άλληλοβοηθείας κλπ.).

Ειδικώτερον την 8ην Μαΐου 1959, ήμέραν του Έρυθρού Σταυρού, ώργανώθησαν κατόπιν όδηγιών του Ε.Ε.Σ., Νεότητος, εις τὰ Σχολεία όλοκλήρου τής χώρας σειναι τελεταί, κατά τὰς όποιās Έκπαιδευτικοί και νεαροί Έρυθροσταυριταί έξήραν την προσωπικότητα και τὸ έργον του μεγάλου ανθρωπιστου Έρρίκου Ντυνάν και διεδήλωσαν την άφοσίωσιν των εις τὰς ύψηλās άρχας του Έρυθρού Σταυρού.

VI. ΤΕΛΕΤΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ»

Την 10ην Δεκεμβρίου 1959 έλαβε χώραν εις την Αΐθουσαν του Φιλολογικού Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» τελετή, προς τιμήν των Έκπαιδευτικών Συνεργατών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και άπονομήν Βραβείων δράσεως και Διπλωμάτων Λευκωμάτων Σχολ. Άλληλογραφίας σχολικών έτών 1957—58 και 1958—59 εις ομάδας Έρυθροσταυριτών, εις την όποιαν παρέστησαν, ως εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών ό Επίσκοπος Άχαΐας κ. Παντελεήμων, ό Υπουργός τής Παιδείας κ. Γ. Βογιατζής, ό Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος και Μέλη του Δ. Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., Μέλη του Άνωτάτου Έκπαιδευτικού Συμβουλίου του Υπουργείου Παιδείας, Έπιθεωρηταί Μέσης και Στοιχειώδους Έκπαιδύσεως Αθηνών—Πειραιώς, Έκπαιδευτικοί και έκλεκτά μέλη τής Αθηναϊκής Κοινωνίας.

Κατ' αὐτήν ώμίλησαν ό Πρόεδρος τής Έφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Π. Γεωργούντζος, ό Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος και ό Υπουργός τής Παιδείας κ. Γ. Βογιατζής, έξάραντες τὸ έπιτελούμενον υπό του Ε.Ε.Σ. Νεότητος έργον και έπικολούθησεν ή άπονομή των Βραβείων και Διπλωμάτων εις τὰς Βραβευθείσας Έρυθροσταυρικάς ομάδας.

VII. ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ «ΑΧ. ΚΥΡΟΥ»

Η πενταμελής Έπιτροπή Άπονομής Βραβείων «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» σχολ. έτους 1958—1959 άπένειμε ταύτα, επί τή βάσει των υποβληθεισών εκθέσεων των οικείων Έπιθεωρητών, εις τὰς διακριθείσας διά την δράσιν των κατά τὸ έν λόγω σχολ. έτος ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. των Δημ. Σχολείων:

α) Καρυδιάς Κομοτινής και

β) Γηρομερίου Φιλιατών.

Η Έπιτροπή άπένειμεν επίσης:

α) Δίπλωμα τιμητικής διακρίσεως εις τὰς ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. 6 Σχολείων και

β) Έπαινον εις ομάδας 237 Σχολείων Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών διά την άναπτυχθείσαν ύπ' αὐτῶν Έρυθροσταυρικήν δράσιν κατά τὸ έν λόγω σχολ. έτος.

VIII. ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ

Η Έπιτροπή Βραβεύσεως Λευκωμάτων Σχολ. άλ-

λληλογραφίας σχολικού. έτους 1958—1959 άπένειμε:

81. Α΄. βραβεία, 22 Β΄. βραβεία, 54 Γ΄. βραβεία και 38 Έπαινους εις 185 Σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους, Έκπαιδύσεως Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών, διά τὰ ύπ' αὐτῶν φιλοτεχνηθέντα Λευκώματα.

IX. ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1959—1960.

Η Έφορεία του Ε.Ε.Σ. Νεότητος προέκήρυξε διαγωνισμόν μεταξύ των ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. των Σχολείων τής Χώρας διά δύο Βραβεία εις μνήμην «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» και διά τὸ σχολ. έτος 1959—1960.

X. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ο Γεν. Γραμματεύς τής Έφορείας του Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε κατά τὸ σχολ. έτος 1958—1959 εις κατά περιφέρειας συγκεντρώσεις των Έκπαιδευτικών και άντηλλάξε μετ' αὐτῶν γνώμας διά την καλύτεραν ώργάνωσιν και άποδοτικώτεραν δράσιν των Έρυθροσταυριτών εις τὰ Σχολεία.

XI. ΜΑΘΗΜΑΤΑ Α΄. ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Και κατά τὸ σχολ. έτος 1958—1959 2.623 ομάδες Έρυθροσταυριτών μαθητών παρηκολούθησαν μαθήματα παροχής Α΄ Βοηθειών γενομένων υπό Ιατρών, Έκπαιδευτικών και Διπλωματούχων Άδελφών Ε.Ε.Σ.

Χρησιμώτατον Βοήθημα ύπήρξε διά τούς διδασκόμενους ό έκδοθείς υπό του Ε.Ε.Σ. Νεότητος Πρακτικός, Όδηγός Α΄. Βοηθειών.

XII. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος, συμμετέχων πάντοτε εις την Διεθνή Έρυθροσταυρικήν κίνησιν, έλαβε μέρος κατά τὸ παρελθόν σχολ. έτος 1958—1959 εις τὰς οργανωθείσας υπό των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος Αυστραλίας, Καναδά, Βραζιλίας, Ιρλανδίας, Ν. Αφρικής και Πολωνίας Διεθνείς Έκθέσεις, διά τής άποστολής χαρακτηριστικών τής δραστηριότητος των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών έκθεμάτων, τὰ όποία και έτυχον παντού εύμενεστάτων κρίσεων.

XIII. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Οι Έρυθροσταυριταί μαθηταί των σχολείων όλοκλήρου τής χώρας συνέβαλον με μεγάλην προθυμίαν εις την έπιτυχίαν του κατά τόν μήνα Οκτώβριον 1959 διενεργηθέντος Έράνου του Ε.Ε.Σ., διά τής συμμετοχής των εις τὰς Έρανικάς Έπιτροπάς.

XIV. ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ ΕΙΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ.

Έπ' εύκαιρία διαφόρων έορτών, ομάδες Έρυθροσταυριτών μαθητών των Σχολείων Αθηνών—Πειραιώς και έπαρχιακών πόλεων έπεσκέφθησαν Νοσοκομεία και Ίδρύματα, ψυχαγωγήσαν τούς νοσηλευόμενους άσθενείς και τροφίμους των και διένειμον εις τούτους μικρά δώρα.

XV. ΔΩΡΕΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΛΓΕΡΙΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΑΙΔΩΝ

Οι Έλληνες Έρυθροσταυριταί άνταπεκρίθησαν εις την έκκλησιν του Ε.Ε.Σ. Νεότητος προς παροχήν βοήθειας εις τούς Αλγερινούς Προσφυγόπαιδας, διά τής συλλογής χρηματικών ποσών, τὰ όποία θά καταστήσουν δυνατήν την συμβολήν του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, εις την άνακούφισιν των άναξιοπαθόντων αὐτῶν Παιδιών.

XVI. ΔΩΡΕΑΙ-ΔΙΑΝΟΜΑΙ.

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος έλαβεν από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1959 δωρεάς και έπραγματοποίησε διανομάς, ως ακόλουθως.

A'. ΔΩΡΕΑΙ.

Έλήφθησαν:

1) Παρά του Αμερικανικού Ε.Σ. Νεότητος.

29.951. Κυτία με σχολικά δώρα.

191. Πίνακες Ζωγραφικής.

10. Δίσκοι σχολ. Μουσικής.

2) Παρά του Γερμανικού Ε.Σ. Νεότητος.

81. Πίνακες Ζωγραφικής.

3) Παρά του Ίρλανδικού Ε.Σ. Νεότητος.

9 Πίνακες Ζωγραφικής.

4) Παρά των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών.

145 Κόλλα με σχολ. ύλικόν, ίματισμόν, παιγνίδια

36 Δέματα με χαμαίμυλον.

B'. ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Διενεμήθησαν:

1) Έκ δωρεάς του Αμερικανικού Ε.Σ. Νεότητος.

29.951 Κυτία με σχολ. δώρα εις 56.250-απόρους Έρυθροσταυρίτας μαθητάς των Σχολείων Μέσης και Δημ. Εκπαιδύσεως: Θράκης, Μακεδονίας, Ήπειρου, Δ. Στερεάς Έλλάδος, Κοινοφελών Ίδρυμάτων.

191 Πίνακες Ζωγραφικής εις τας Έπιτροπάς Ε.Ε.Σ.Ν. Θεσσαλονίκης, Ίωαννίνων, Λαρίσης, Πατρών προς όργάνωσιν έκθέσεων σχολ. τέχνης και εις τας Άσκληπιείας Ε.Ε.Σ. Βούλας και Λέρου.

2) Έκ δωρεάς του Γερμανικού Ε.Σ. Νεότητος.

81 Πίνακες ζωγραφικής εις τας έπιτροπάς Ε.Ε.Σ.Ν.

Άπό την έπίσκεψιν του κ. Routley α) εις το Β' Γυμν. Θηλ. Άθηνών β) εις το Πειραματικόν Σχολείον του Πανεπιστημίου Άθηνών. Φωτογραφία α) έξ άριστερών προς τας δεξιὰ δ κ. Χρ. Παπαδόπουλος, Γεν. Γραμματεύς ΕΕΕΝ, ή υποδιευθύντρια του Β' Θηλέων Διε Καταμπελίσση, ή Κα Παπαδοπούλου Διευθύντρια ΕΕΕΝ, δ κ. Routley, δ Γυμνασιάρχης κ. Σκουτέρης, ή υπεύθυνος των ομάδων ΕΕΕΝ του Β' Θηλέων καθηγήτρια Κα Γούγουλα, δ λοιπόν προσωπικόν του σχολείου και Έρυθροσταυρίτισσαι μαθήτριάι. Φωτογραφία β) δ κ. Μελανίτης, Δ/ντής του Πειραματικού, δ κ. Παπαδόπουλος, δ κ. Routley, ή Κα Παπαδοπούλου, δ κ. Λουζιώτης, υπεύθυνος των ομάδων ΕΕΝ του σχολείου, δ κ. Ράπτης.

From Mr. Routley's visit, chairman JRC, Ontario, Canada, a) to the 2nd High school for girls Athens and b) to the Experimental school of the Athens University. In the first photo, from left to right. Mr. Papadopoulos Gen. Secretary GJRC, Miss Katabelissi Subdirector of the school, Mrs. Papadopoulos, Director GJRC, Mr. Routley, the school Director Mr. Scouteris, Mrs. Gougoula JRC sponsor, the teaching staff and Junior girls. In the second photo, Mr. Melanitis, school Director, Mr. Papadopoulos, Mr. Routley, Mrs. Papadopoulos, and Mr. Lousiotis GJRC Sponsor.

Θεσσαλονίκης, Ίωαννίνων, Λαρίσης, Πατρών προς όργάνωσιν έκθέσεων σχολ. τέχνης και εις το Άσκληπιείον Ε.Ε.Σ. Βούλας.

3) Έκ δωρεάς του Σουηδικού Ε.Σ. Νεότητος.

5.299 Πακέτα με σχολ. δώρα, (δωρεά παρελθόντος έτους 1958), εις 7.060 απόρους Έρυθροσταυρίτας μαθητάς των Σχολείων Μέσης και Δημ. Εκπαιδύσεως: Θεσσαλίας, Νήσων Πελοποννήσου και Ίδρυμάτων.

4) Έκ δωρεάς του κ. Lars Schrewelius

1.450 Λιθογραφήματα ψυχαγωγίας εις τὰ παιδιά Όρφανοτροφείων και παιδοπόλεων.

5) Έκ δωρεάς των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών.

145 Κόλλα με σχολ. ύλικόν, ίματισμόν, παιγνίδια κλπ. εις 60 Σχολεία ένδεών περιοχών Μακεδονίας, Θράκης, Ήπειρου, Θεσσαλίας, Στερ. Έλλάδος και Τήνου.

36 Δέματα με χαμαίμυλον εις τὰ έν Άθήναις Νοσοκομεία και Νοσηλευτικά Ίδρύματα.

XVII. ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Η έφορεία του Ε.Ε.Σ. Νεότητος εύρίσκειται και έφέτος εις τήν εύχάριστον θέσιν να έκφράση τήν άπόλυτον αúτης εύάρεσκεϊαν προς τὸ Προσωπικόν των Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητος, δια τὸν έπιδειχθέντα ζήλον και έργατικότητα, ως προς τήν έκπλήρωσιν των καθηκόντων του και όλως ιδιαιτέρως προς τήν Διεύθυνσιν αúτου.

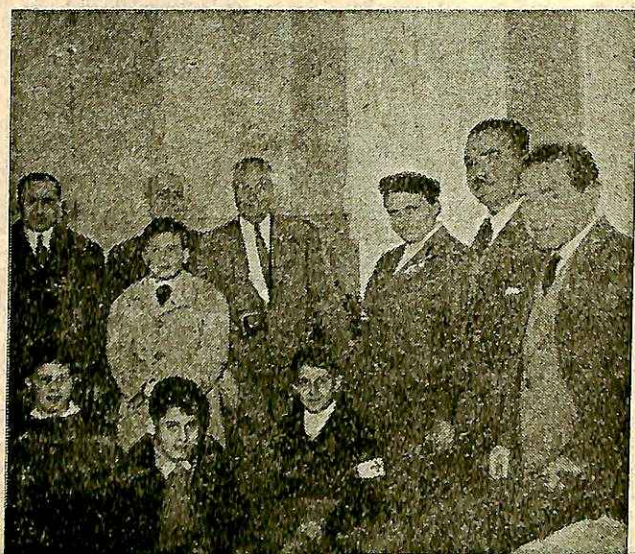
Έν Άθήναις τῇ 30-1-1960

Ο Πρόεδρος τῆς Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.

Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

Ο Γεν. Γραμματεύς τῆς Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Λεσχαινών Ήλείας έχουν σχολ. φαρμακείο. Παρακολουθούν μαθήματα Α' Βοήθειαν. Όργάνωσαν έορτάς, κατά τας όποιας διένειμαν δώρα εις τούς πτωχούς μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο, τὰ προϊόντα του όποίου πωλούνται προς ένισχύσιν του ταμείου των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Τεμένης Αίγιαλείας φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και τήν ίδιάν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Προσέφεραν εις άσθενή φάρμακα αξίας 200 δρχ. Έπληρώσαν δρχ. 130 δι' άκτινογραφίαν πτωχού άσθενούς. Μετέφεραν τρόφιμα προσφέροντά υπό του Συλλόγου αό Καλός Σαμαρείτης», εις 12 απόρους οικογενείας του χωρίου. Απέστειλαν εις τὸ Όρφανοτροφείον Καλαβρύτων και τὸ «Καραμανδάνειον» Νοσοκομείον Πατρών 600 πορτοκάλλια. Τὰ χρήματα από τὰ κάλαντα (δρχ. 3.500) διέβασαν κουρευτικήν μηχανήν. Προσέφεραν εις πτωχάς οικογενείας είδη ίματισμού ύποδησέως και τρόφιμα, και εις 2 πτωχούς μαθητάς γραφικήν ύλην. Αγύρασαν έπιποτικά όργανα δια τὸ Σχολείον των αξίας 600 δρχ.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Λάκκας Πατρών φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και του χωρίου. Βοηθούν άπόρους συμμαθητάς των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Προσέφεραν τας πρώτας βοήθειας εις τραυματισθέντα συμμαθητήν των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Έλαιοφύτου Πυλίας φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και τήν ίδιάν των. Κατεσκεύασαν πρόχειρον σχολ. άποχωρητήριον. Ισοπέδωσαν τὸ προαύλιον του Σχολείου. Μετέφεραν λίθους δια τήν κατασκευήν μανδροτόχου εις τὸ Σχολείον. Αγύρασαν εργαλεία δια τὸν σχολικόν κήπον, τὰ προϊόντα του όποίου προσφέρουν εις πτωχούς μαθητάς. Όργανώνουν έκδρομάς.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Σουλίου Κορινθίας καλλιεργούν σχολ. κήπον, έχουν σχολ. φαρμακείο. Έπισκέφθησαν τούς άσθενείς μαθητάς και διένειμαν εις αúτους διάφορα δώρα και τρόφιμα.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Γυμνασίου Δερβενίου έπροικοδόμησαν τήν μικράν Άγγελικήν Ράμμου. Αγύρασαν σχολ. φαρμακείον

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Πανυπερίου Πυλίας φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τήν ίδιάν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Βοηθούν τούς αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητάς και τούς άπόρους συμμαθητάς των. Έχουν μαθητικό κουρείο, σχολ. ταμείο και σχολ. φαρμακείο. Έκαθάρισαν τὰ πεδικά από τίς κάμπες. Έλαβον μέρος εις διάφορους έράνους. Έβοήθησαν εις τήν εγκατάστασιν του τηλεφώνου, εις τήν διάνοξιν τῆς όδοϋ Πανυπερίου-Καλοχωρίου και εις τήν έπισκευσήν του διδασκτηρίου.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Δάφνης Καλαβρύτων φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και τήν ίδιάν των. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολ. φαρμακείο. Έπιβλέπουν τήν παρασκευήν του μαθητικού συστήματος, όργανώνουν έκδρομάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Εφότευσαν 3.000 δενδρύλλια. Ανέλαβον υπό τήν προστασίαν των τὰ έντὼ ζωοτροφείω ζώα και πτηνά. Έκτρέφουν ιχθείς εις τὸ ένυδρείον. Όργανώνουν έορτάς. Έχουν μαθητικήν βιβλιοθήκην. Βοηθούν τούς αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητάς και τούς πτωχούς, προσφέροντες εις αúτους γραφικήν ύλην. Έπισκέπτονται τούς άσθενείς συμμαθητάς των. Κατά τας έορτάς του Πάσχα απέστειλαν περί τὰ 400 αúτά εις τὸ όρφανοτροφείον Καλαβρύτων. Αλληλογραφεύουν με έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων. Εφρόντισαν δια τὸν έξωραισμόν τῆς πλατείας του χωρίου των, εις τήν όποίαν έφύτευσαν διάφορα καλλωπιστικά ένδη και θάμνους. Προσέφεραν εις πτωχήν χήραν 50 δρχ.

Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Δ', Ε' και ΣΤ' τάξεως Δημ. Σχολείου Άλιάρτου Βοιωτίας με δώρα για τὰ άπορα παιδιά.

Juniors of 4th, 5th and 6th grade of Elem. School Aliartos, Veotia with gifts for the needy

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Γουμέρου Ήλείας φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τήν ίδιάν των. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολ. ταμείο, από τὸ όποϊον βοηθούν τούς πτωχούς μαθητάς και τούς πτωχούς κατοίκους του χωρίου των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Δημητσάνης φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου. Μετέφεραν οικοδομήσιμον ύλικόν δια τήν κατασκευήν υποστέγου γυμναστηρίου. Μεταφέρουν τὸ πρωϊνὸ ρόφημα. Έπισκέφθησαν τούς νοσηλευομένους εις τὸ Έγεινομικόν Σταθμόν τῆς πόλεως των και προσέφεραν δώρα εις αúτους. Έβοήθησαν άσθενή συμμαθητήριαν των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Β' Δημοτ. Σχολείου Αίγίου φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου. Προσφέρουν τας πρώτας βοήθειας εις τούς έχοντας ανάγκην. Βοηθούν τούς πτωχούς συμμαθητάς των με γραφικήν ύλην. Έπισκέφθησαν τὸ Γηροκομείον και Νοσοκομείον τῆς πόλεως και διένειμαν γλυκίσματα και φρούτα εις τούς τροφίμους και άσθενείς. Βοηθούν τας πτωχάς οικογενείας. Έπληρώσαν τὸ ένδοικον πτωχῆς οικογενείας.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Κουτροφών Κυνουρίας φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και του χωρίου. Έπιχωμάτωσαν τμήμα του προαύλιου του Σχολείου.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Γυμνασιακού Παραρτήματος Άραωνίας κατά τας έορτάς των Χριστουγέννων διένειμαν δέματα με τρόφιμα εις πτωχάς οικογενείας του χωρίου. Έπίσης με τὰ χρήματα από τὰ κάλαντα αγύρασαν τρόφιμα δια πτωχάς οικογενείας των περί κοινοτήτων. Έβοήθησαν εις τήν επιδιόρθωσιν των όδων του χωρίου. Κατεσκεύασαν τὸν περιβόλον του Γυμνασίου. Έξωράσαν τὸ προαύλιον του Σχολείου και τήν πλατείαν του Άγ. Γεωργίου.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Πιάνης Γορτυνίας έλαβον μέρος εις τήν αναδάσασιν φυτεύσαντες 3.000 δενδρύλλια πέυκης εις έκτασιν 4 περίπου στρεμμάτων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Έλληνίτσας Μεγαλοπόλεως φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και τήν ίδιάν των. Με χρήματα από τὰ κάλαντα αγύρασαν γραφικήν ύλην δια τούς άπόρους μαθητάς του Σχολείου.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Άραβούσης Μεγαλοπόλεως φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου και τήν ίδιάν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Άσκούνται εις τας πρώτας βοήθειας. Βοηθούν τούς έχοντας ανάγκην.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Βάγκου Μεγαλοπόλεως φροντίζουν τήν καθαριότητα του Σχολείου. Έχουν σχολ. φαρμακείο. Βοηθούν τούς πτωχούς συμμαθητάς των με γραφικήν ύλην. Ισοπέδωσαν τήν αύλήν του Σχολείου των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο.

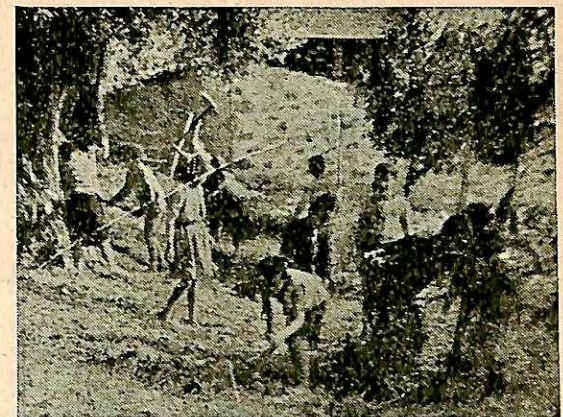
*

Δημοσιεύομεν εύχαρίστως τὸ ακόλουθο γράμμα των Έρυθροσταυριστών μαθητριών του Ε' Γυμνασίου Θηλέων Άθηνών, τὸ όποϊον μάς απέστειλε προς δημοσίευσιν ή Δ/σις του Νοσοκομείου Άσκληπιείου Ε.Ε.Σ. Βούλας.

Σεβαστέ κ. Διευθυντά,

Σε λίγες ήμέρες είναι Χριστούγεννα. Σύντομα τὸ 1959 θα σβύση με τίς χαρές, τὰ όνειρα και τίς άπογοητεύσεις, που έδωσε σε όλους μας... Πολλά έχει να διηγηθῇ ένας χρόνος που πέρασε... Κάθε μέρα και μία σελίδα, μία σελίδα και μία

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άλιάρτου Θηβών φυτεύουν δένδρα Juniors of Elem. School Aliartos planting trees

ΕΕΝ δημ. Σχολ. Ήλιαν Ίστιαίας περιποιούνται τὰ δένδρα, που έφύτευσαν. Juniors of Elem. School Elion Istia attending to the trees they have planted

Ίστορία. Στις τελευταίες αúτες σελίδες που θα μάς φέρουν τὸ άλλαγμα τῆς Χρονιάς σταματήσαμε σε ένα μικρὸ άπολογισμό.

—Τί κάναμε για μάς;

—Τί κάναμε για τούς άλλους;

—Αραγε υπάρχει εύτυχία σε όλα τὰ παιδιά; Κι έμεις τί έκάμαμε γι' αúτό; Ίσως τίποτε τὸ συγκεκριμένο γι' άρκετὸ χρόνο.

Μά αúτες τίς ήμέρες, που είμαστε τόσο εύτυχιμένες, θέλομε όλα τὰ παιδιά να νοιώσουν τὸ ίδιο.

Η σκέψη μάς φέρνει στὰ παιδιά του Νοσοκομείου σας, που μένουν άκίνητα στο κρεβάτι του πόνου. Αύθόρμητα συγκεντρώσαμε μία μικρή προσφορά, και τήν συνοδεύουν οί άπειρες θερμές εύχές μας... «...να γίνη ό καινούργιος χρόνος μία καινούργια ζωή στ' άρρωστα παιδιά, να γίνη υγεία—γέλιο—ξενιοασία...» και Σας κ. Διευθυντά και τούς κ.κ. Συναδέλφους να βοηθήση ή καινούργια πρόνοια του χρόνου στο ύπεροχο έργο σας προσφέροντας με τήν βοήθεια του Θείου Βρέφους τήν υγείαν και τήν έλπίδα για μία χαρούμενη ζωή.

Μεθ' ύπολήψεως Μαθήτριάι Ε' Γυμν. Θηλ. Άθηνών Ποσόν χρημάτων δρχ. 640

Ε.Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Γλαφύρων Βόλου εις τὸν Σχολ. Κήπον. Juniors of Elem. School Glaphyra Volos, in their School garden.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Από την έκθεση δράσεως της Επιτροπής Ε.Ε.Σ.Ν. Θεσσαλονίκης, «Διοργανώθη έκθεση πινάκων ζωγραφικής του Αμερικανικού Ε.Ε.Σ.Ν. εκ τούτου Γυμνάσιον Αρρέων Θεσσαλονίκης».

Διετίθησαν 36.895 περιοδικά εις διάφορα Σχολεία της περιοχής. Συνεκορήθη η 12η όμως Σαμαρείτων εκ 15 μαθητών διαφόρων Γυμνασίων της Πόλεως».

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 2ου Δημοτικού Σχολείου Αμπελοκήπων Δ' Περ. Θεσσαλονίκης, φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδίαν των. Επισκέπτονται τους ασθενείς συμμαθητάς των. Ωργανώσαν Χριστουγεννιάτικη εορτή και διένειμαν διάφορα δώρα εις τους πτωχούς μαθητάς. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Περιποιούνται τὰ δένδρα. Έχουν μαθητική βιβλιοθήκη. Προσέφεραν γραφική ύλη εις τους άπόρους συμμαθητάς των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 12ου Δημοτικού Σχολείου Α' Περ. Θεσσαλονίκης παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εις τους έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν άνθη εις γλάστρας. Βοηθούν τους πτωχούς συμμαθητάς των με γραφικὴν ύλην. Απέστειλαν γλυκίσματα, αλά, βιβλία και σιγάρα εις τους στρατιώτας τών συνόρων. Φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδίαν των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α'. Δημοτ. Σχολείου Στατίστης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδίαν των. Καλλιεργούν σχολικό κήπο. Περιποιούνται τὰ δένδρα. Βοηθούν τους πτωχούς συμμαθητάς των. Τὸ Πάσχα διένειμαν κόκκινα αυγά εις τους Στρατιώτας.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Γαλατίστης Χαλκιδικῆς φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδίαν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έχουν σχολικό Φαρμακείο και μαθητικό κουρείο, παρακολουθούν μαθήματα πρώτων βοηθειών.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτικού Σχολείου Μικροβάλτου Κοζάνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, του χωρίου και την ιδίαν των. Έχουν μαθητικό κουρείο και σχολ. φαρμακείο όπου παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εις τους έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Διένειμαν από τὸ σχολικὸν των φυτρίον 190 δενδρύλλια όποροφόρων δένδρων. Ένεβόλισαν 80 αμερικανικά κήμητα. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τὰ μαθήματα μαθητάς και προσφέρουν βοήθειαν εις τους άπόρους συμμαθητάς των. Επισκέπτονται τους ασθενείς μαθητάς. Συνέλεξαν χαϊμαίηλον διά τὸ σχολικόν φαρμακείον και μετέφεραν άμμον διά τὸ σχολικόν γήπεδον.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Νικοπόλεως Κοζάνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου, την ιδίαν των και του χωρίου των. Εφύτευσαν δένδρα εις τὸν χώρον της εκκλησίας. Αλληλογραφοῦν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Γυμνασίου Ροδόλειβους φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Αγόρασαν λιμασιόν εις πτωχὸν παιδί της κοινοπόλεως. Διένειμαν εις πτωχὰς οικογενείας αυγά και τσουρέκια. Ανέλαβον υπό την προστασίαν των ένα πτωχὸν και τυφλὸν γέροντα.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Πρασινάδας Βεροίας φροντίζουν την καθαριότητα της εκκλησίας του χωρίου. Κατεσκευάσαν κοινοτικὸν άνθόκηπον, τὸν όποτον και περιποιούνται. Εφύτευσαν 10 Καναδικὰς Λεύκας εις τὸ προαύλιον του Σχολείου.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Κρυονερίου Λαγκαδῆς φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Επισκέπτονται τους ασθενείς συμμαθητάς των, εις τους όποιους προσφέρουν φάρ-

μακα. Προσέφεραν 89κ. 250 εις ασθενείς μητέρας 2 συμμαθητριών των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 5ου Δημοτ. Σχολείου Δράμας παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειών. Κατά τὰς εορτάς τών Χριστουγεννίων αγόρασαν 2 μάλλινα, κακόλ, 1 ζεύγος μάλλινα γάντια, φρούτα, σιγάρα, καφέ, ζάχαρι και διάφορα γλυκίσματα αξίας 150 89κ., τὰ όποια προσέφεραν εις τους τρωφίμους του Γηροκομείου Δράμας. Επισής επισκέφθησαν τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομείον της πόλεως των και διένειμαν φρούτα, γλυκίσματα και σιγάρα εις τους νοσηλευμένους εις αυτό.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 2ου Δημοτ. Σχολείου Πτολεμαίδος φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδίαν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Έχουν σχολ. Φαρμακείο και παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εις τους έχοντας ανάγκην. Προσφέρουν γραφικὴν ύλην εις τους άπόρους μαθητάς του Σχολείου. Έχουν σχολ. Βιβλιοθήκην. Ωργανώσαν Χριστουγεννιάτικην εορτήν, κατά την όποian διένειμαν δέματα με εἶδη λιμασιόν εις πτωχούς και όρφανούς μαθητάς. Την παραμονήν του Νέου Έτους επισκέφθησαν τους Στρατιώτας της πόλεως και προσέφεραν 5 βασιλόπητας διά τους Στρατιώτας. Επισής προσέφεραν τσουρέκ α και διάφορα άλλα εἶδη εις πτωχὰς οικογενείας.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Νηπιαγωγείου Ν. Πετριτίου Σιντικής φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και την ιδίαν των. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Επισκέφθησαν τὰς φυλακάς Σερρών και τὸ Κρατικὸν Νοσοκομείον Σερρών όπου έψυχαγόγησαν τους κρατουμένους και ασθενείς και τους διένειμαν διάφορα δώρα.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α'. Δημοτ. Σχολείου Καλαμπάκίου Δράμας έλαβον μέρος εις τὸν έρανον της Φανέλλας του Στρατιώτου. Ωργανώσαν Χριστουγεννιάτικην εορτήν κατά την όποian διένειμαν δώρα εις τους πτωχούς συμμαθητάς των. Επισκέφθησαν και προσέφεραν τρώφιμα και φάρμακα εις 2 γέροντας ασθενείς του χωρίου. Με τὰ χρήματα από τὰ κάλαντα προσέφεραν εις πτωχὰς οικογενείας του χωρίου των διάφορα δώρα. Εβοήθησαν εις την άνέγερσιν του νέου Αστυνομικού Σταθμού του χωρίου των.

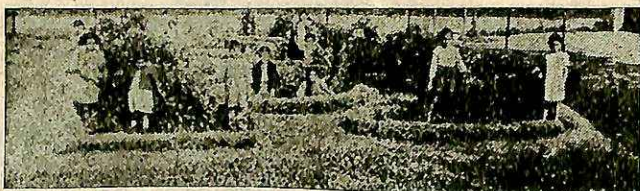
Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Σιταριάς Παιονίας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου. Καλλιεργούν σχολ. κήπο. Περιποιούνται τὰ 350 πεῦκα του Σχολείου. Παρακολουθοῦν διαλέξεις ύγεινῆς. Έχουν σχολ. φαρμακείο, και παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εις τους έχοντας ανάγκην. Αλληλογραφοῦν με Έρυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων. Ασκούνται εις τὰς Α' Βοηθείας. Απέστειλαν 200 89κ. εις τὸ καρινισπαθὲς βρέφος Χρηστάκη Δῆμον εις Αθήνας.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Βαθυλάκκου Κοζάνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου την ιδίαν και του χωρίου των. Εβοήθησαν εις την Ισοπέδωσιν του γυμναστηρίου των. Με τὰ χρήματα, από τὰ κάλαντα αγόρασαν βιβλία διά την Σχολ. Βιβλιοθήκην των. Τὰ Χριστούγεννα απέστειλαν δέματα εις Στρατιωτικὴν μονάδα. Εφύτευσαν 250 δενδρύλλια. Καλλιεργούν Σχολ. κήπο.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημοτ. Σχολείου Κοιμήσεως Σερρών καλλιεργούν σχολ. κήπο. Παρακολουθοῦν διαλέξεις. Ανέλαβον τὸν εὐπρεπισμὸν του μνημείου τῶν πεσόντων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Χρωμίου Κοζάνης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου και του χωρίου των. Έχουν σχολικό Φαρμακείον και παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εις τους έχοντας ανάγκην. Καλλιεργούν σχολικό κήπο. Συνέλεξαν χαϊμαίηλον, τὸ προῖόν της πωλήσεως του όποιου, διέθεσαν διά την αγοράν επιδεσμοικὸς ύλικού. Εφύτευσαν 20 Λεύκας εις κεντρικὴν όδὸν του χωρίου. Περιποιούνται τὰ κυπαρίσσια και τὰ πεῦκα, που εφύτευσαν.

Ε.Ε.Σ.Ν. ηλεκτρίτης του Αναμορφ. Κορυδαλλοῦ Πειραιῶς επισκευάζε την ηλεκτρικὴν εγκατάστασιν άπόρου οικογενείας της περιοχής. An electrician, JRC member, pupil of the Reformatory school korydalos repairing the electric installation of a needy family at the neighbourhood.

ΕΕΝ δημ. Σχολ. Πολυδένδρου, Δομοκού, βοτανίζουν τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Polydendron weeding their school garden.

ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Αμαράντου Καλαμπάκας καθαρίζουν την αὐλὴν του σχολείου από τὸ χιόνι.
Juniors of Elem. School Amaranton Kalabaka cleaning the playground covered with snow.

ΕΕΝ Δημ. Σχολ. Ελαίας Φιλιατῶν περιποιούνται τὰ δένδρα, που εφύτευσαν.
Juniors of Elem. School Elea, Epirus looking after the trees, they planted.

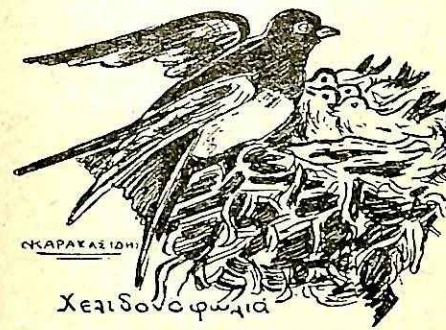

ΕΕΝ δημ. Σχολ. Παλιοχωρίου, Καλαμπάκας κατασκευάζουν τὸν φράκτιν του σχολ. κήπου.
Juniors of Elem. school Palaiochori Kalabaka fencing their school garden.

ΕΕΝ δημ. Σχολ. Μέσης Κομοτινῆς εις τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Messi Komotini, cultivating their flower garden.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Χειρίδου φωνία

Ν. Δ. ΚΑΡΑΚΑΣΙΔΗΣ
Γυμν. Νικαίας Πειραιῶς

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ

Ρ-ίγη πάντα προκαλούσες με τὰ λόγια σου τ' άγνά
Η-σουν πάντα άλλος Τυρταίος γιά τών
Γ-ιατί τους έδινες δυνάμεις νά πετοῦν με τὰ φτερά
Α-λλος γιά νά βρῇ τή δόξα κι άλλος την ελευθεριά
Σ-ένα πάντα εύγνωμονοῦμε άπ' τή Ρού-
μελη ως τὸ Μωριά
Εμπνευσμένο από τὸ Κεφάλαιον
«Ο Θούριος του Ρήγα»
Του Άναγνωστικού
της ΣΤ' Τάξεως Δημ.
ΑΓΓΕΛΟΣ Β. ΒΑΜΒΑΚΑΣ
Μαθ. 24ου Πρωτ. Δημ. Σχολ. Αθηνών

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

Καθέτως και όριζοντίως στις ίδιες στη-
λες τὰ ίδια όνόματα.
1. Αθλητική ποδοσφαιρική όμάς.
2. Γυναικείο όνομα.
3. Με αυτά κρατούν τὰ άλογα
4. Θρησκευτικό γυναικείο όνομα.
1. - - - -
2. - - - -
3. - - - -
4. - - - -

ΑΓΓΕΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ε'. Γ.Α.Θ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Είναι είδος παιγνιδιού ένα γράμμα
αν προσθέσης, μπορείς νά τὸ φορέσης.
ΚΟΥΡΕΛΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
Α' Γυμν. Άρρ. Λαρίσης

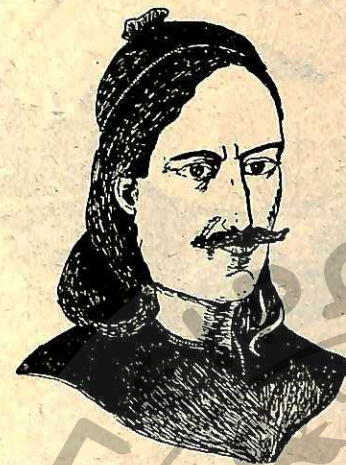
«Έξοχικό σπίτι»
ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ
Γυμν. Καλαμπάκας

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ άρχικά γράμματα τών άπαντήσεων σχηματίζουν τὸ έξελληνισμένο όνομα ενός Όλλανδου λογίου της Άναγεννήσεως.

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)
- 6)
- 7)
- 8) Πρόθεσις.
- 9) Έλληνικόν άκρωτήριο.
- 10) Γυναικείον όνομα.
- 11) Όρισμένη διά τὰ διάφορα στρατιω-
τικά σώματα.
- 12) Πρόσωπον με άνεκτίμητον αξίαν.
- 13) Πολλές φορές μάς επηρεάζει.
- 14) Υπάρχουν πολλοί και διαφόρων
άντικειμένων.

ΚΑΜΙΛΑΤΟΥ ΒΙΚΥ
Γυμνάσιον Θηλέων Σάμου

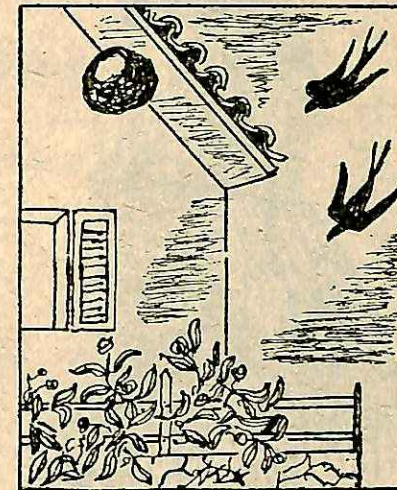

«Ο Άνδρουτσος»
Σκίτσο ΤΕΛΗ ΑΤΛΩΝΔΑ
Γυμνάσιον Ναυπάκτου

ΣΚΑΛΑ

1. -
2. -
3. -
4. -
5. -
6. -
7. -
8. -
9. -
10. -
11. -
12. -
13. -
14. -
15. -
16. -
17. -
18. -
19. -
20. -
21. -
22. -
23. -
24. -
25. -
26. -
27. -
28. -
29. -
30. -
31. -
32. -
33. -
34. -
35. -
36. -
37. -
38. -
39. -
40. -
41. -
42. -
43. -
44. -
45. -
46. -
47. -
48. -
49. -
50. -
51. -
52. -
53. -
54. -
55. -
56. -
57. -
58. -
59. -
60. -
61. -
62. -
63. -
64. -
65. -
66. -
67. -
68. -
69. -
70. -
71. -
72. -
73. -
74. -
75. -
76. -
77. -
78. -
79. -
80. -
81. -
82. -
83. -
84. -
85. -
86. -
87. -
88. -
89. -
90. -
91. -
92. -
93. -
94. -
95. -
96. -
97. -
98. -
99. -
100. -

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΡΟΥΣΤΑ
37ον Δημ. Σχολ Β' Περ. Πειραιῶς

ΧΑΡ. ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ
Γ' Γυμν. Άρρ. Αθηνών

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) .
- 3) .
- 4) .
- 5) .
- 6) .
- 7) .
- 8) .
- 9) .
- 10) Σύμφωνον.
- 11) Υποθετικός Σύνδεσμος.
- 12) Συμπλεκτικός Σύνδεσμος.
- 13) Γυναικείον όνομα.
- 14) Σχηματίζεται στις έκβολές πολλών
ποταμών.
- 15) Λύπη.
- 16) Νήσος του Αιγαίου.
- 17) Μέγας προφήτης.
- 18) Κόκκορας (καθαρ. όνομ. πληθ.).
- 19) Με τὰ άρχικά τών λέξεων σχηματίζεται
τὸ όνομα τμήματος της Ελλάδος.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΘΑΝΟΣ
Μαθ. Γυμνασίου Βύρωνος.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Νά βρῆτε τρόπο νά άναγνώσετε την
κάτωθι επιγραφή.
Μ Γ Ε
Σ Α Α
Ε Α Ν
Δ Σ Ο
Ρ Ε Α
ΠΑΝΤΕΛΗΣ Α. ΒΕΝΙΤΗΣ
Γυμνάσιον Γλυφάδας.

«Αὐτὴ σὲ χιονισμένο χωριὸ
Σκίτσο ΔΗΜ. ΒΑΒΑΛΙΔΗ
Γυμν. Παρ. Τούμπας Θεσ/νίκης

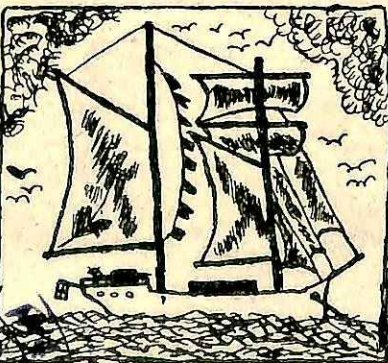
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
Σκίτσο του μαθητού Γ. ΜΠΙΚΟΥ
Α' Γυμν. 'Αρρ. Τριπόλεως

Προσπαθήστε να βρήτε την όρθη
ονομασία των έπτά σοφών.
Θαλής ο Κορίνθιος
Πιττακός ο Πριηνεύς
Βίας ο Λακεδαιμόνιος
Κλεόβουλος ο 'Αθηναίος
Σόλων ο Μιλήσιος
Περίανδρος ο Μυτιληναίος
Χίλων ο Ρόδιος
ΜΙΧΑΗΛ ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΣ

Ε' Γυμνάσιον 'Αρρένων Θεσσαλονίκης

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1. -
 2. -
 3. -
 4. -
 5. -
 6. -
 7. -
 8. -
 9. -
1. Φωνήεν.
2. Μουσική νότα.
3. Πρόθεσις.
4. Μ' αὐτὴν ὀμιλοῦμεν.
5. Νῆσος τῶν Δωδεκανήσων.
6. Ἀποτέλεσμα ἀγώνος.
7. Ἀρθρον θηλυκόν.
8. Δίφθογγος.
9. Σύμφωνον.
Τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων σχηματίζουν
ένα θηλαστικὸ ζῶον
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΕΖΥΡΟΓΛΟΥ
Ε' Γυμνασίον Ἀρρένων Θεσσαλονίκης.

ΣΩΤ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ
Β' Γυμν. 'Αρρ. Θεσ/νίκης

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΑ

Προσοχή: Μὲ τὰ ἀρχικὰ γράμματα
τῶν κάτωθι εὐρισκόμενων λέξεων, σχη-
ματίζεται τὸ ὄνομα ἀρχαίου ἀθηναίου
ἀνδρός.

- 1) -----
- 2) -----
- 3) -----
- 4) -----
- 5) -----
- 6) -----

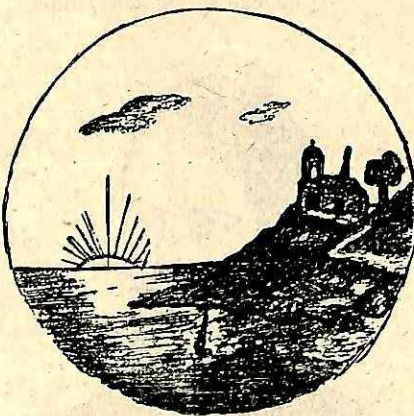
1) Πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.
2) Ποταμὸς τῆς Γαλλίας.
3) Ὄρος τῆς Ἀλγερίας.
4) Ἱστορικὸν ὄρος τῆς Πελοποννήσου.
5) Εἶναι ὁ Ἀτλαντικός.
6) Νῆσος τῶν Κυκλάδων.
ΚΑΝΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Παράρτημα Γυμνασίου Τούμπας
Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

"Ένα μυρμηγκι θέλει ν' ανεβάσῃ ἓνα
σπειρὶ σῆσι σὲ ὕψος 10 μέτρων. Τὴν ἡμέ-
ρα ανεβαίνει 4 μέτρα καὶ τὴν νύκτα κατε-
βαίνει 3 μέτρα. Σὲ πόσες μέρες θ' ἀνέβῃ
στὴν κορυφή;

ΜΙΧ. ΔΟΥΝΙΑΣ

Δημ. Σχολείου Κρεμαστῆς

ΣΕΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

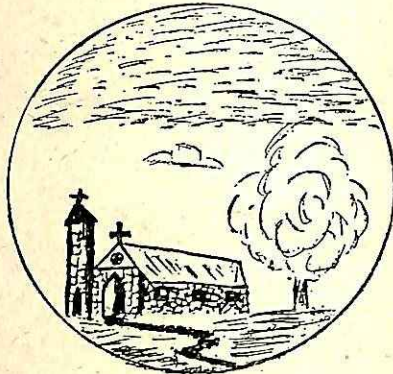
Γυμν. Θηβῶν

ΣΚΑΛΑ

- 1) -----
- 2) -----
- 3) -----
- 4) -----
- 5) -----
- 6) -----
- 7) -----
- 8) -----
- 9) -----
- 10) -----

1)Καταστροφή
2) Μεγάλη συγκέντρωση ὑδάτων.
3) Λανθάνουσα κατάσταση τῆς ζωῆς
μας.
4) Χρονικὸν ἐπίρρημα.
5) Πόλις τῆς Πελοποννήσου.
6) Θεράπευσις.
7) Τόπος ἀναφυγῆς.
8) Βλαβερὸν ἐντομον.
9) Μικρὸς κόλπος.
10) Νῆσος Κυκλάδων.

Ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητούμενων σχη-
ματίζεται δημοφιλὴς ποδοσφαιρικὴ ὁμάς.
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΥΚΡΙΑΝΗΣ
Μαθ. Στ' τάξ. Ἱδιωτ. Δημ. Σχολ.
Μαίρης Γιουρμετάκης.

ΔΗΜ. ΤΖΗΜΑΣ

Γυμν. Παρ. Τούμπας Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

1. -----
2. -----
3. -----
4. -----
5. -----

1. Ποτὸν οἶνον πνευματώδες.
2. Ποδοσφαιρικὴ ὁμάς ἐκ τῶν καλυ-
τέρων τῆς Εὐρώπης.
3. Ἀντίθετον τῆς Νίκης.
4) Ὁρεκτικόν
5. Ἦσαν ὅλοι ... Τίτλος κινηματογρα-
φικοῦ φίλμ.
Τὰ ἀρχικὰ σχηματίζουν Ἑλληνικὴν
Μεγαλόνησον.

ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΡΥΠΑΤΗΣ
Γυμνάσιον. Κυθήρων.

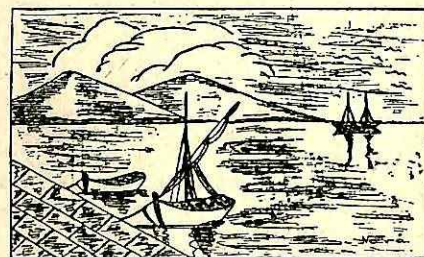
ΑΝΕΚΔΟΤΑ

—Πόσων χρονῶν εἶσαι κ. Ξ.;
—Πενήντα ἑννέα.
—Πενήντα ἑννέα; Μὰ μοῦ φαίνεται ὅτι
τόσο μούχες πῆ καὶ πρόπερι.
—Ἐ δὲν ξέρεις φίλε μου ὅτι δὲν πρέπει
νὰ λέμε ἄλλα σήμερον καὶ ἄλλα αὔριο;

Μεταξὺ τεμπέληδων:
—Ἀπόψε εἶδα ἓνα ὄνειρον, ποὺ δὲν μπο-
ρεῖς νὰ τὸ φαντασθῇς... Εἶδα ὅτι δούλευα!
—Ἀμ, αὐτὸ δὲν ἦταν ὄνειρον, ἦταν ἐπιβάλ-
της.

ΜΠΑΚΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ε' Γυμν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης.

ΝΑΝΑ ΝΕΟΧΩΡΙΤΟΥ

Δημ. Ἑμπ. Σχ. Θηλ. Ἀθηνῶν

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

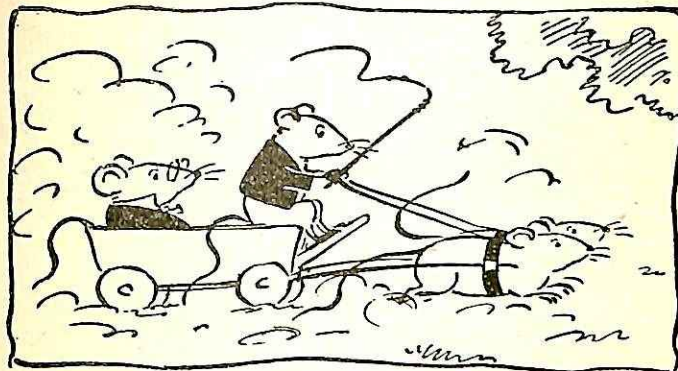
Συμπληρώσατε τὰ παύλας μὲ τὰ σύμφω-
να ποὺ λείπουν, καὶ θὰ σχηματίσετε ἓνα
ρητὸν, ποὺ ἔλεγον οἱ Σοφισταί.

—ά- - - - - η-ά- - -
—έ- - - - - ἄ- - - - - ω-ο-

ΙΩΑΝΝΑ Θ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΤΟΥ
Δημ. Σχολ. Μολάων Λακωνίας

'Ο κυρ' Ποντίκης κι ὁ 'Αρουραῖος

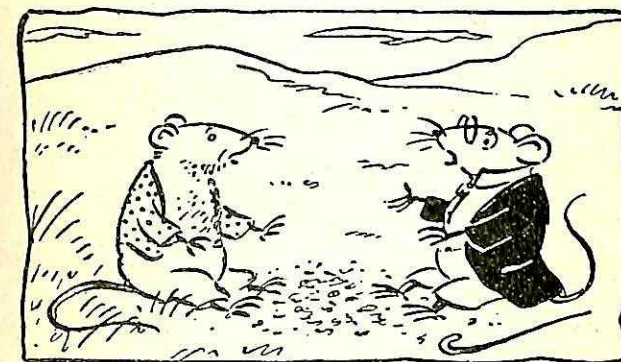
Στίχοι, σκίτσα Ἀντ. Χ.

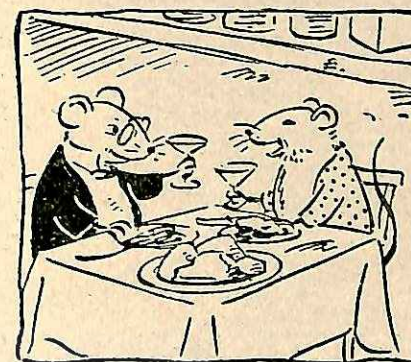
'Ο κυρ' Ποντίκης, ποντικὸς τῆς πόλεως ὠραῖος,
εἶπε:—Ἀφοῦ μὲ προσκαλεῖ ὁ φίλος μου 'Αρουραῖος,
ποὺ μένει πέρα στους ἀγρούς, ἄς πάω. Τὰ καλά του
βάζει λοιπὸν καὶ ξεκινᾷ μέσα στὴν ἄμαξά του.

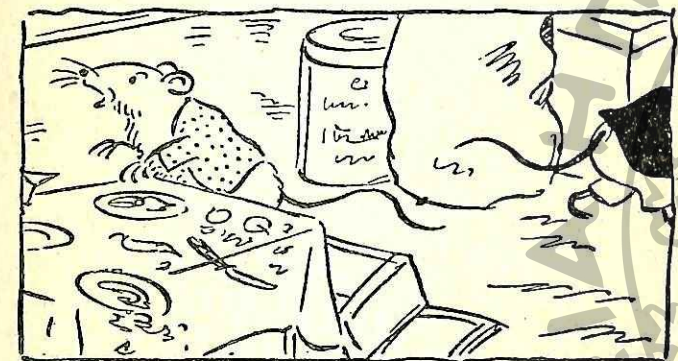
Σὰν ἔφτασε στοῦ φίλου του, τὸν γλυκοχαιρετᾷ,
κι αὐτὸς τοῦ λέει:—Κάθισε, Ποντίκη μου, νὰ φάμε.
κ' ἐνῶ τοῦ δείχνει τοὺς ἀγρούς:—Ἐλεύθερα ὅλα αὐτά.
Θέλεις νὰ κάτσωμε ἐδῶνά, θέλεις πρὶ καὶ νὰ πᾶμε;..

«Ἐδῶ» ὁ Ποντίκης ἀπαντᾷ καὶ ἀρχινᾷ τὸ μάσημα.
Μὰ σὲ λιγάκι ξεφωνᾷ:—Τ' εἶν' τοῦτα... Σαχλαμάρες...
Τὰ φαγητὰ σου ὅλα αὐτὰ εἶναι φτωχὰ καὶ ἄσημα.
Ἔλα στὸ σπίτι μου νὰ φᾶς λογιῶν-λογιῶν πιατάρες!
Κάτσε στ' ἄμαξί μου εὐθύς γιὰ νὰ σὲ πάω τρεχάλα,
κ' ἐκεῖ θὰ βροῦμε, φίλε μου, καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα!

Τὸν πάει στὴν πόλι. Σταματοῦν σὲ κάποιο σπίτι τῶρα,
ἀπ' τὸ ὑπόγειο τὸν περνᾷ στὸ παραπάνω πάτωμα,
ἀπὸ μιὰ τρύπα ὕστερον τὸν χώνει κάποιαν ὥρα
σ' ἓνα ντουλάπι—γενικὸ τῶν ποντικῶν ἐλάττωμα—
καὶ τῶν δυσῶν ἐκεῖ μαζί τὰ σάλια τῶρα τρέχουνε
κι ἀρχίζουνε τὸ φαγητὸ καὶ τελειωμὸ δὲν ἔχουνε!..

Ἀλλὰ σὲ κάθε μιὰ μπουκιά, ποὺ βάζουνε στὸ στόμα,
ἀκούονται δυὸ βήματα, κρότοι μικροί, μεγάλοι,
ἀλλάζουν ἀπ' τὸ φόβο τοὺς κ' οἱ δυὸ ἀμέσως χρώμα
καὶ κρύβονται. Κι ἀργότερα ξαναρχινᾶνε πάλι...
Ὡσπου ἀπὸ τὸν τρόμο του κι ἀπ' τὴ μεγάλη φρίκη
ὁ 'Αρουραῖος δὲν κρατᾷ καὶ λέει στὸν Ποντίκη:

—Τὰ φαγητὰ σου ὅλα αὐτὰ ὅσο κι' ἂν εἶναι φῖνα,
κι ὅσο κι' ἂν εἶναι ἀπὸ λαμπρὴ καὶ διαλεχτὴ κουζίνα,
κι ἀπὸ σπουδαῖα μαγαζιά κι ἀπὸ μεγάλο σπίτι,
δὲ μὲν ἀρέσουνε, γιατί... μοῦ βγαίνουν ἀπ' τὴ μύτη...
Κάλλιο τ' ἀπλό μου κ' ἡσυχο φαγάκι μου ἐκεῖ κάτω,
παρὰ τὸ σπᾶνιο τοῦτο δῶ μὲ τρέμουλες γεμάτο...

Καὶ γυρίζει ὁ 'Αρουραῖος τοὺς ἀγρούς ποὺ εἶχε ἀφήσει,
καὶ τὴν πόλιν πρὶ δὲ θέλει οὔτε νὰ τὴν ἀντικρύσῃ.

ΕΘΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Στίχοι
ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ρυθμός Έμβρατρίου

Γιορ. τὰ ζειή Πα- τρι. δα με-

γά- λη χα- ρά, Σι- μό της ή δό- ξα μ'ό- λ'α- σπρα φτε- ρά. Γιορ.

τὰ ζειή Πα- τρι. δα σέ κά- δε με- ριά, Μυ. ρί. ζουν οί

δά- φνες, γε- λᾶ λευ. τε. ριά. Σ'αύ- τή τή γιορ- τή της έ-

λᾶ- τε, παι. διά, ψη- λὰ τή ση- μαί- α, ψη. λὰ τήν καρ.

ΡΙΧ
ΦΡΕΤΣΑΣ

διά, ψη λὰ τή ση. μαί- α, ψη. λὰ τήν καρ. διά Σ'αύ. διά.